XXIII. évfolyam 44. szám Ára: 1 forint 1967. november 2

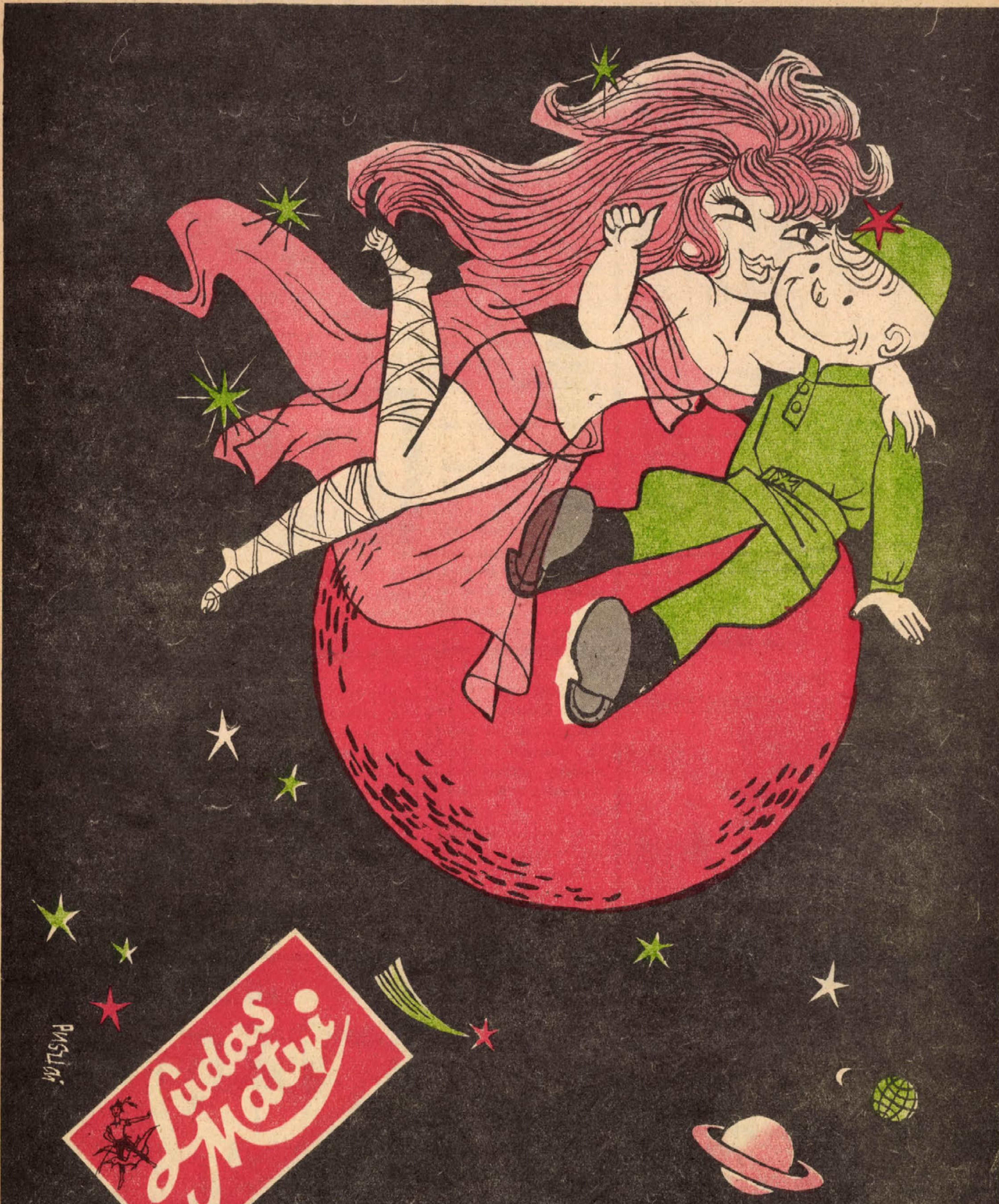
Ludas Matyi
Pusztai

Vénusz: Esküszöm, Iván, te vagy az első...

Modern Jancsi és Juliska

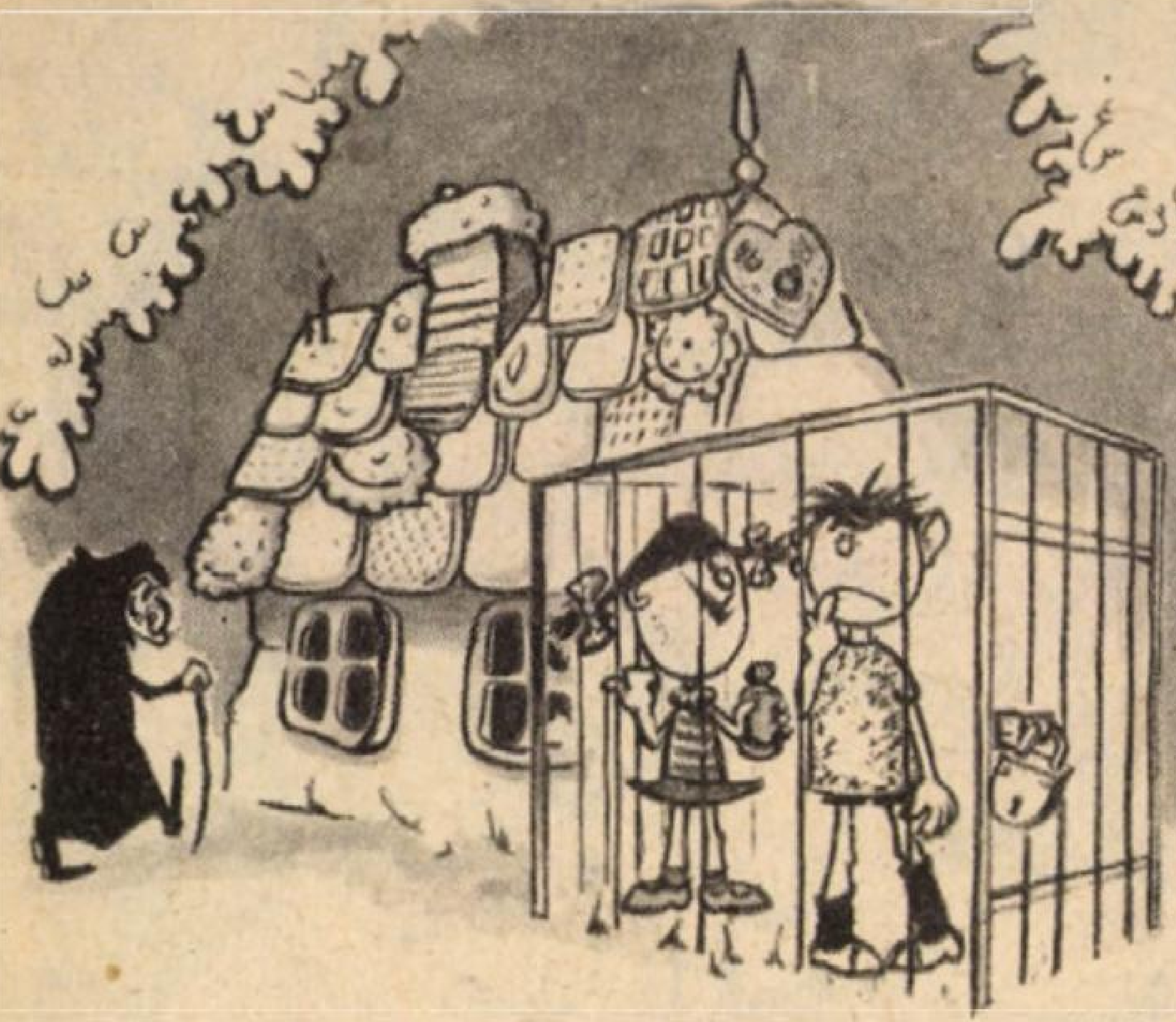

– Ne félj, nem fog a néni minket meghizlalni, elhoztam anyu Gracidinjét!

Szemléltető oktatás

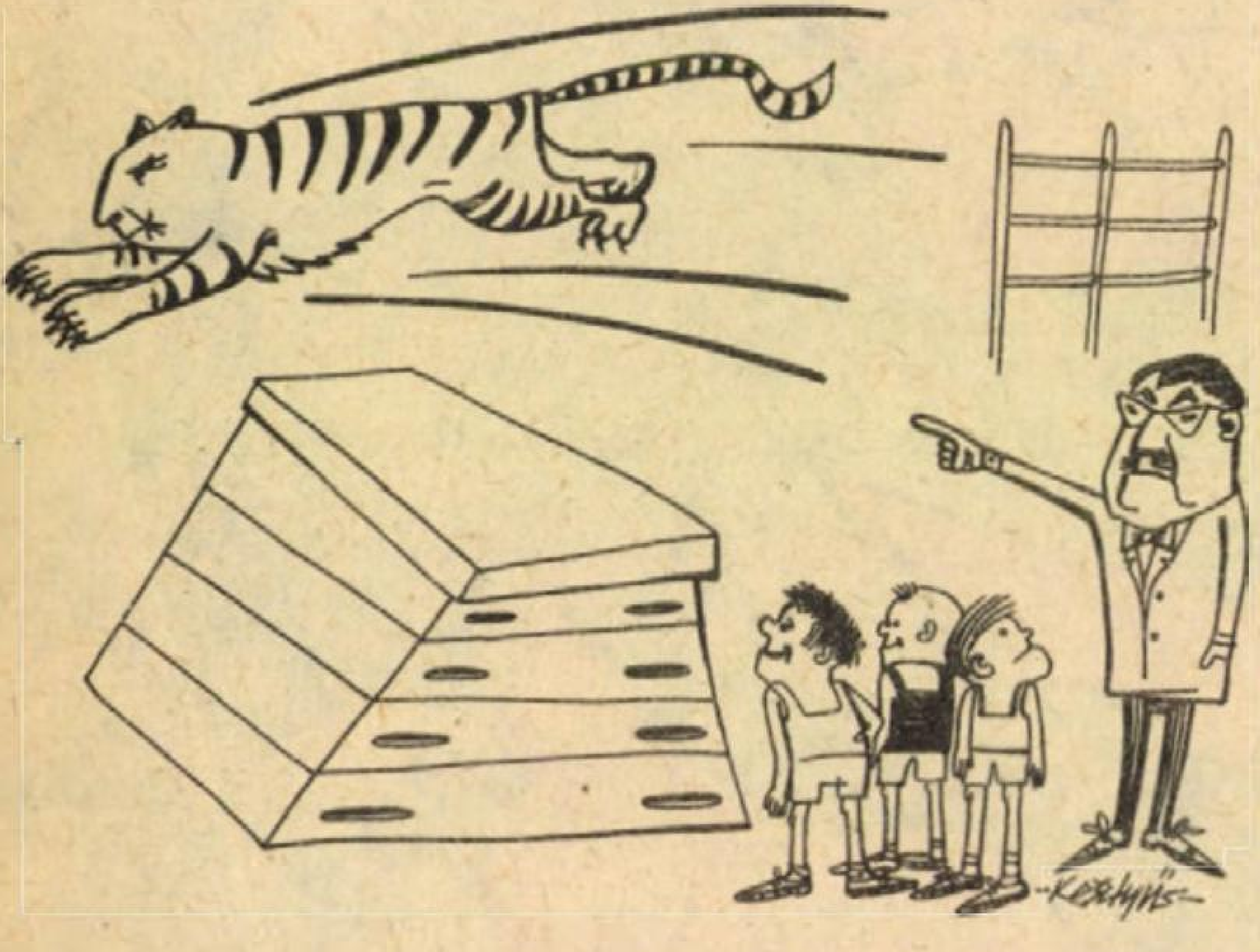

Kegyelet

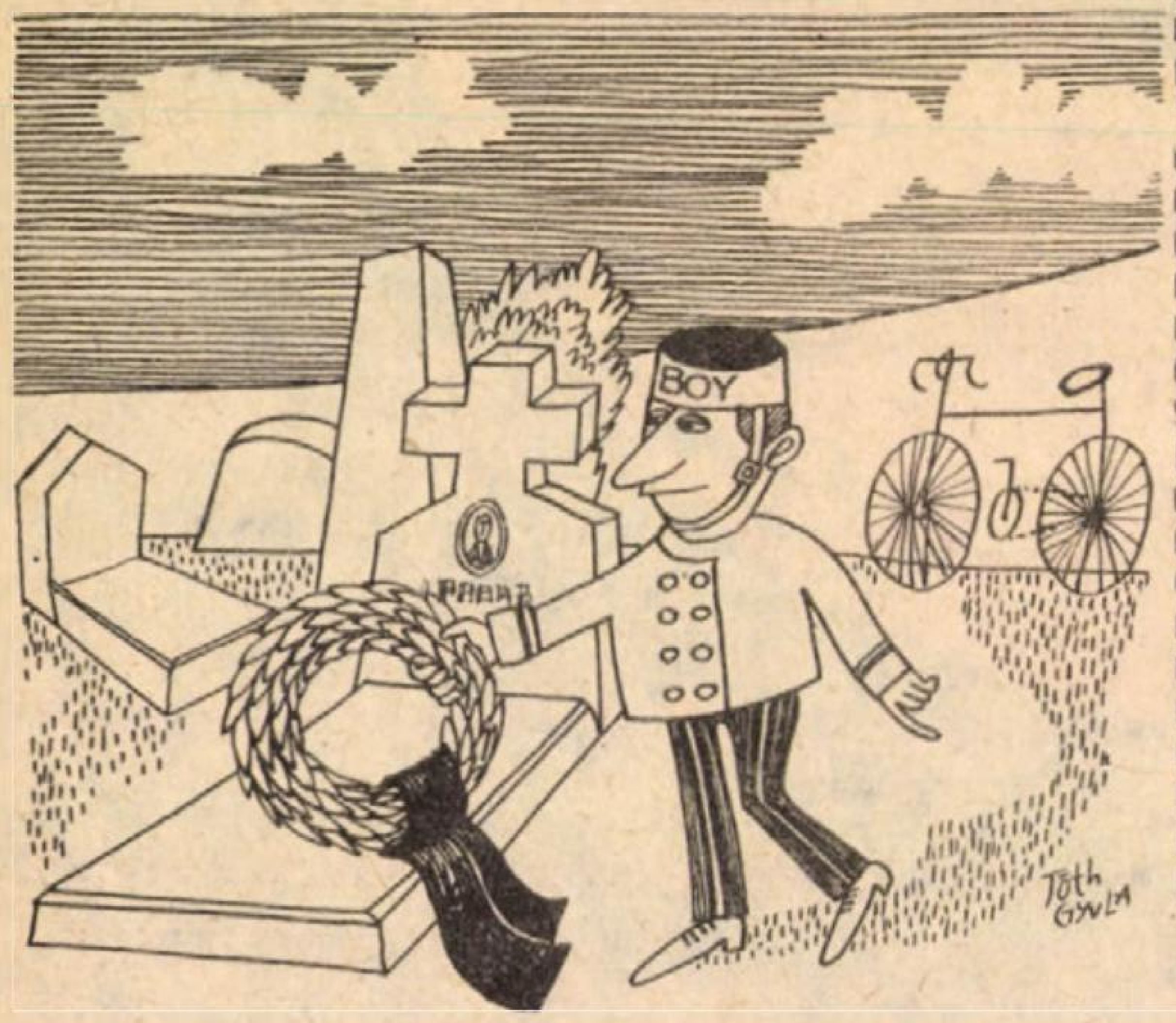

OLASZ MÓDRA?

Egy olasz filmvígjátékot láttam a minap, a címe: „Hűtlenség olasz módra.”

Arról szól, hogy egy olasz férfi megcsalja olasz feleségét annak olasz barátnőjével, az asszonyka megbocsát, de csak azzal a feltétellel, hogy visszaadhatja a kölcsönt. A férj mérsékelt lelkesedéssel beleegyezik, de csak elvileg, mert szörnyen féltékeny természetű, és ebből különféle izgalmas, mókás szituációk keletkeznek.

Ülök a magyar moziban, nézem az olasz filmet...

Olasz utcákon olasz járókelők, olasz házakban olasz lakások, olasz lépcsőházak, olasz liftek, olasz bárokban olasz vendégek, itt minden, minden olasz, és nekem időnként mégis úgy tűnik, mintha a történet nálunk játszódna le, magyar tájakon, magyar szereplőkkel, magyaros szokásokkal.

A férj — mérnök, egy nagyvállalat alkalmazottja. Több ízben látjuk a munkahelyén, ahol vagy azzal foglalkozik, hogy kollégáit tájékoztatja intim családi problémáinak alakulásáról, vagy vállalati telefonon, ezer hívással igyekszik rátalálni kedves felesége feltételezett szeretőjére, vagy egy nagy vállalati rajztáblán próbálja kialakítani különféle gyanús helyeken talált ruházkodási kellékek és egyéb tárgyak révén a feltételezett szerető külzetét. Mindebben igaz ügyhöz méltó buzgalommal segítenek neki közvetlen és közvetett munkatársai.

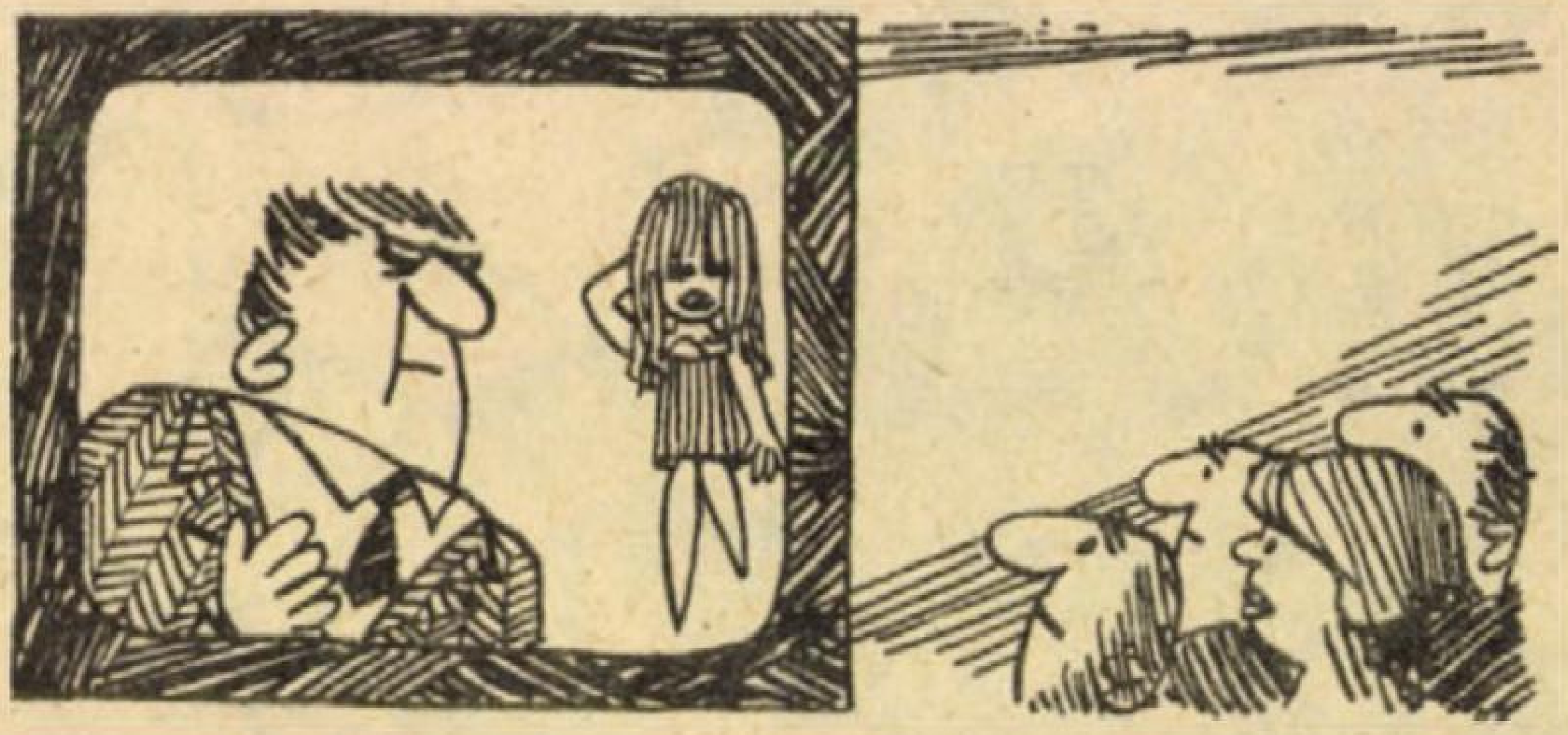

A férj a munkanap legkülönbözőbb óráiban otthagyja hivatalát, rajtaütési célzattal haza-hazalátogat, hosszasan kémkedik, fürkész, szimatol, rejtett magnetofont és fényképezőgépet szerel fel, és egyéb fusi munkákat végez a lakásban.

A férj továbbá megkéri barátját, aki szintén olasz mérnök ugyanannál a vállalatnál, hogy ő is nyomozzon az asszonykája után, amit a barát magától értetődő természetességgel vállal, és csaknem túl is teljesít. Munkaidőben, persze.

Aztán az is nagyon ismerős, hogy ennek a vállalatnak a vezetője általában külföldön tartózkodik, amikor pedig hazajön, bankettet ad, és ilyen alkalmakkor sokkalta nágyobb érdeklődést tanúsít a mérnök-feleség bájai, mint a mérnök-férj munkafegyelme iránt, satöbbi.

A mese úgy zárul, hogy a fiatalasszony, bár erre kifejezetten engedélye van, nem csalja meg az urát.

Szóval azért mégsem minden játszódik le úgy ebben a filmben, mintha nálunk történt volna.

Kürti András

A sógor Pesten

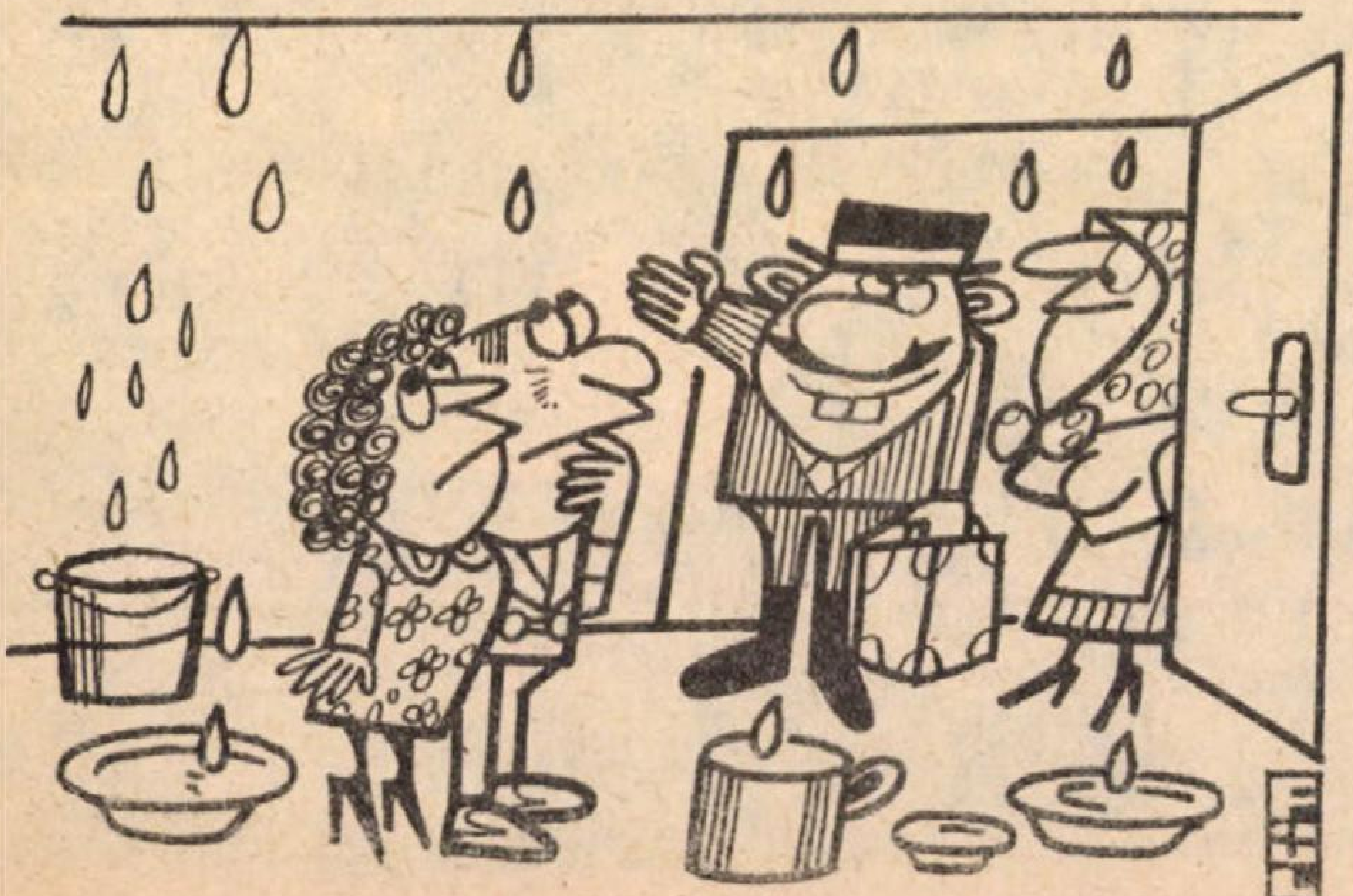

– Tulajdonképpen miért nem neveltek kacsát?

„Kék-fény”

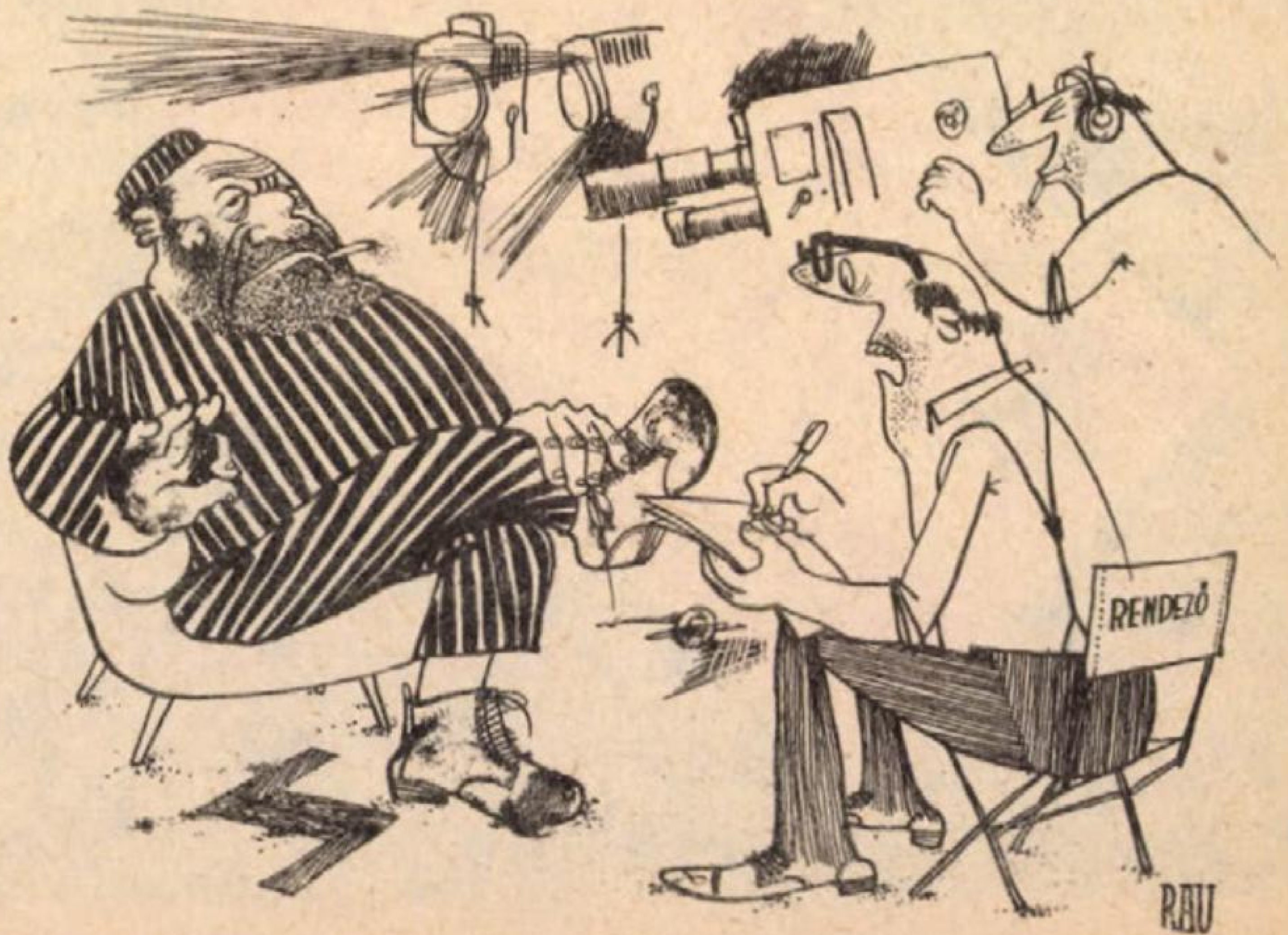

Elítélt: És mennyit kapok, ha megismétlik a műsort?

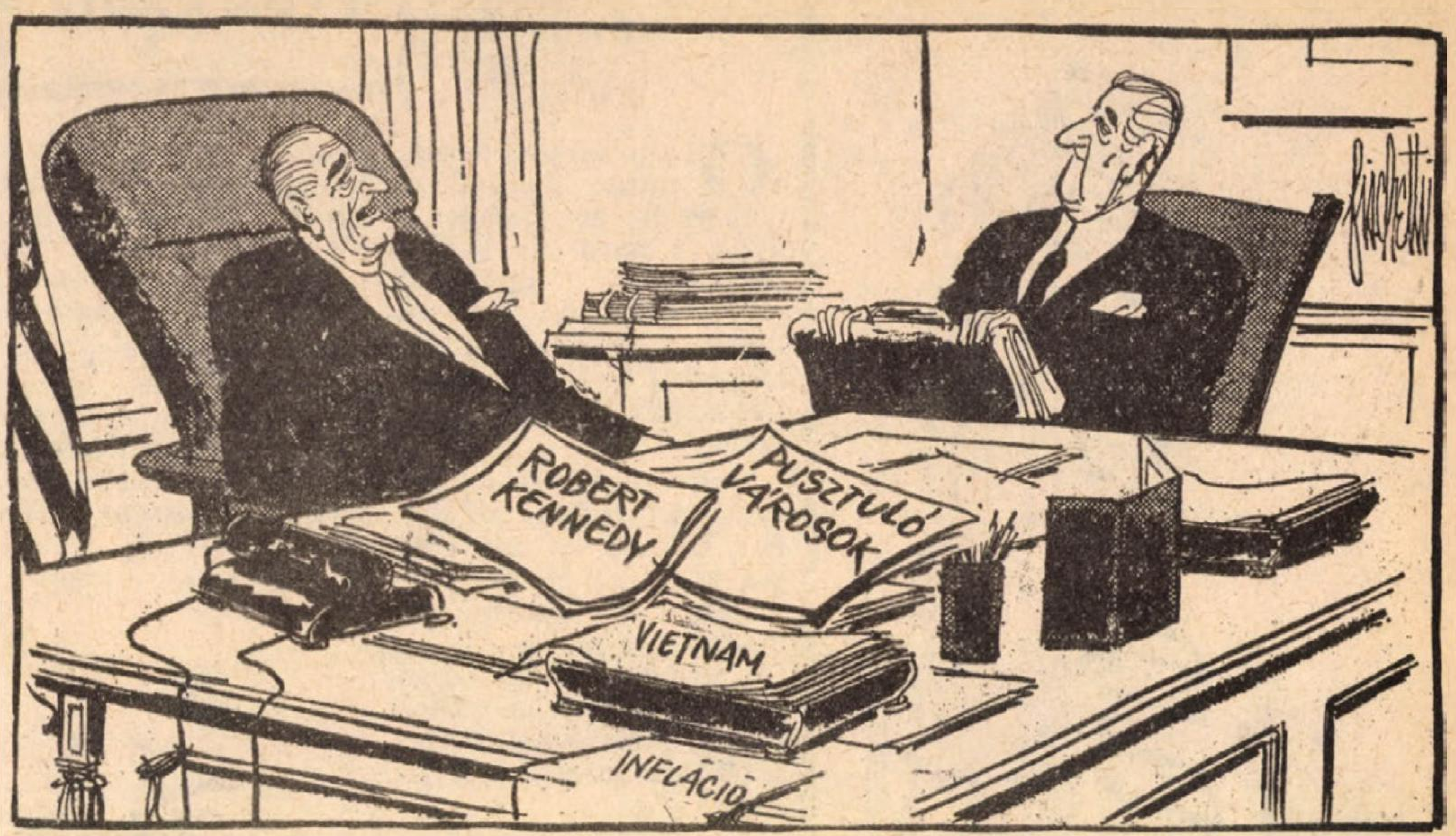

A Fehér Házban

Johnson: Ó, remekül alszom, csak ha ébren vagyok, vannak rémlátomásaim . . .

Az „International Herald Tribune"-ból

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ÁRAMOT NEM VITTEM!

Megszoktam már, hogy magnómat minden javítás után úgy kapom vissza, hogy ott a helyszínen, jelenlétemben kipróbálják. A szerviz alkalmazottja mindig előveszi a bolt e célra szánt kis szalagját, előre és vissza csévél, majd fogja az adaptert: felvesz, töröl, szóval mindenféle próbát ki kell állnia a kis készüléknek ahhoz, hogy megállapítsák: gyógyultan távozott.

Legutóbb feleségemet küldtem el a Gelka-szervizbe (Budapest, IV., Árpád út 35.) a megjavított magnóért. Egy magas fiatalember a kezébe adta a készüléket, a próba azonban elmaradt. Feleségem ez irányú kérdésére a fiatalember ellenkérdéssel felelt: hozott-e szalagot magával? Mert ha nem hozott, nincs kipróbálás. Ezek után persze a feleségem nem vette át a készüléket.

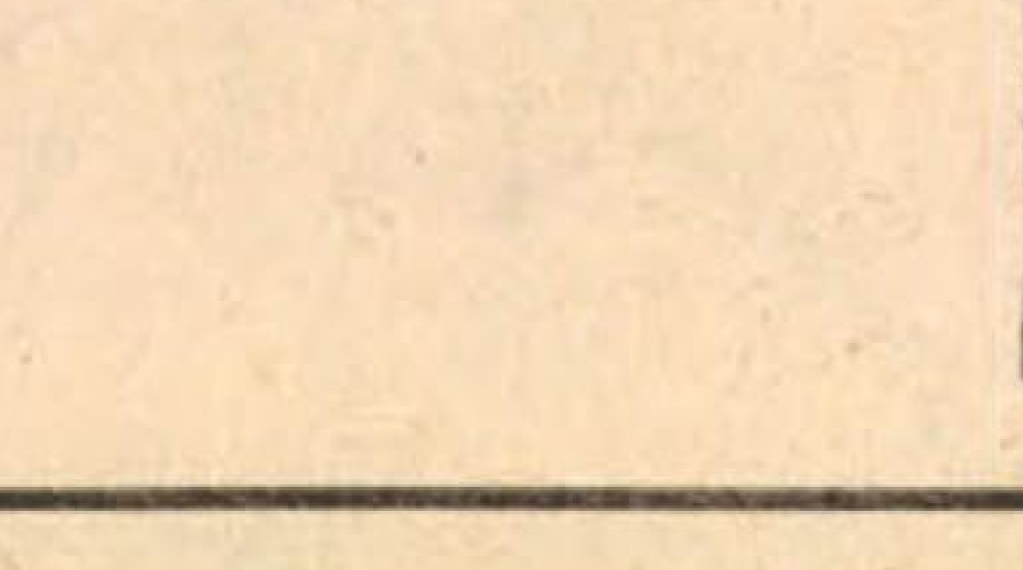

Másnap én mentem érte, és hogy ne legyen vita, vittem szalagot is magammal. Miután a szalagot kifogástalanul forgatta a készülék, kértem, hogy próbáljuk ki a felvételt is. „Tetszett-e adaptert hozni?" — kérdezte udvariasan a magas fiatalember. Fülig vörösödtem, mert adaptert persze hogy nem vittem. Bocsánatkérő hebegéssel távoztam, hónom alatt a félig kipróbált magnóval.

Az utcán azonban némi káröröm támadt bennem: Nem vették észre, hogy az elektromos áramot, ami a kipróbáláshoz kellett, ők adták, nem én vittem magammal!

Dr. V. Á.
Budapest, IV., Zichy M. u. 14.

BÁR ANNYI FORINTOM LENNE!

Gyakran hallom ezt a mondatot, a legkülönbözőbb változatban. Néhány példa:

— Bár annyi forintom lenne, ahányszor B. valótlant mond!

— Bár annyi forintom lenne, ahányszor Z. nem tartotta be az ígéretét!

— Bár annyi forintom lenne, ahányszor V.-né megcsalta a férjét!

Nos, nekem is van egy ilyen szerény kívánságom, amit gyakran mondogatok: bár annyi forintom lenne, ahányszor fölöslegesen leírják vagy kimondják ezt a három szót: új gazdasági mechanizmus.

Hű, de gazdag lennék!

Tévedések elkerülése végett: itt most csak azokra gondolok, akik divatból, sikkből emlegetik az új gazdasági mechanizmust. Azokra gondolok, akik mondatdíszítésre, cikkek színezésére, beszédcifrázásra használják fel ezeket a szavakat. Azokra gondolok, akik mindenhova beleteszik, belevarrják, beleszövik, belefércelik, belegyömöszölik, belekalapálják, belesuszterolják az új gazdasági mechanizmus fogalmát, és közben nem gondolnak munkára, tervre, feladatokra, minőségre, önköltségre, árra, bérre, iparra, mezőgazdaságra, hanem csak úgy mondják, hogy mondjanak valamit. De sokan vannak ilyenek! Bár annyi forintom lenne!

— Mit csinálnék a pénzzel?

Először is megszámolnám.

Aztán felajánlanám a segítségemet néhány deficites vállalatnak.

Vennék az ülőkalauzoknak mahagóni íróasztalokat, mert a mostani kis asztalkák nem elég tekintélyesek.

A Divatcsarnok Lotztermében reprezentatív alsónadrágkiállítást rendeznék. Kerül, amibe kerül.

Az éttermeknek alpakka kanalakat vennék a pléh kanalak helyett.

Megbíznám az élelmiszeripari szakembereket, hogy a kocka alakú sűrített halászlé mintájára készítsenek túróscsuszakockákat is.

— Építtetnék egy szállodát Budapesten, amelyben budapestiek is megszállhatnának.

A kiöregedett Szabadság, azelőtt Zsófia sétahajót megvenném a gyerekeknek.

És így tovább, és így tovább.

Egyesek most bizonyára azt kérdik: menynyit tartanék meg magamnak ebből a pénzből?

Esküszöm, egy fillért sem. Van ugyanis egy másik kívánságom is. Bár annyi forintom lenne, ahányszor mostanában elhangzik az, hogy: „Na, majd meglátjuk, mi lesz január elseje után!"

Tessék elhinni, ki lennék segítve.

(mikes)

Magas ház

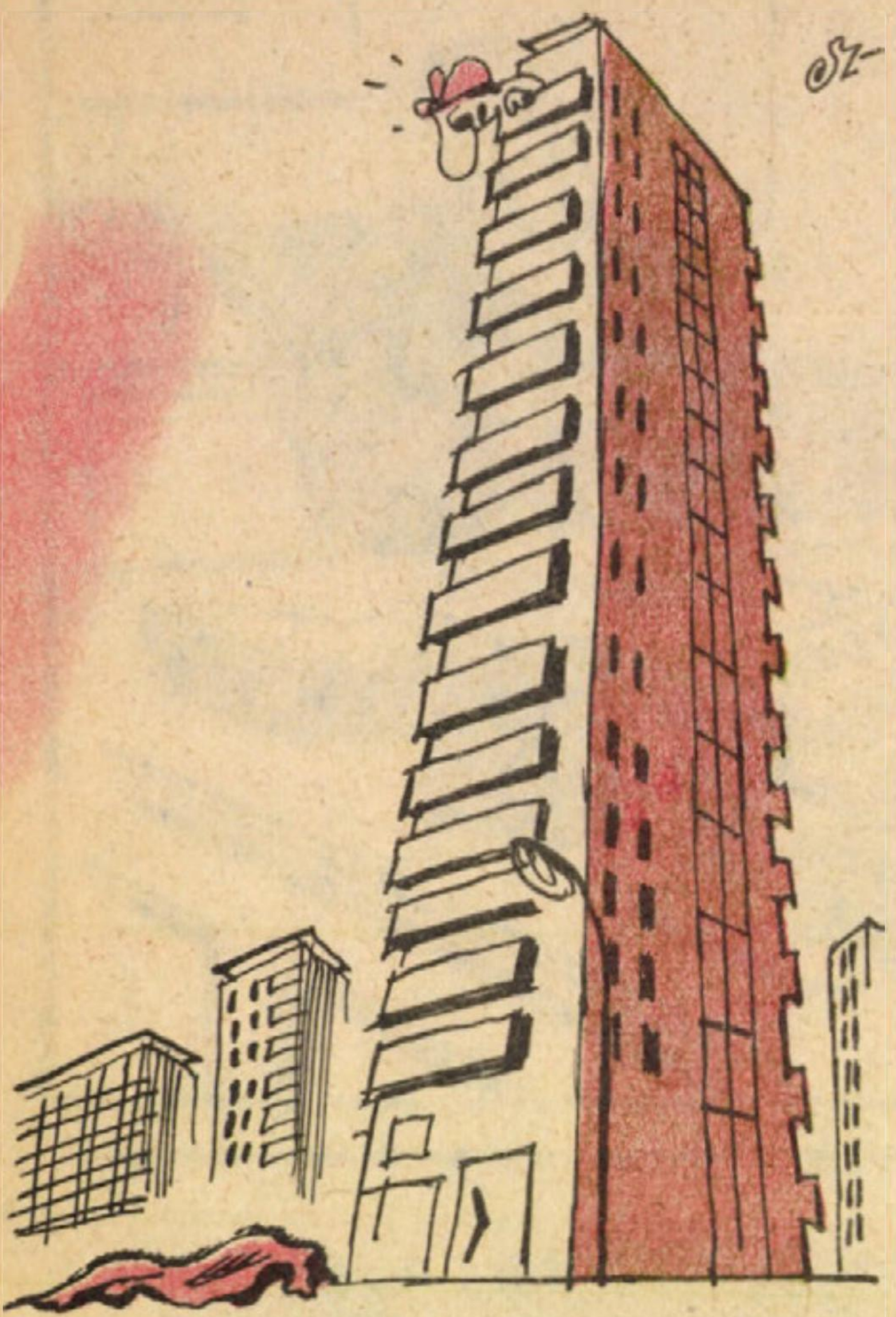

– Szent isten, leejtettem a porrongyot!

Éjszakai vizsgálat

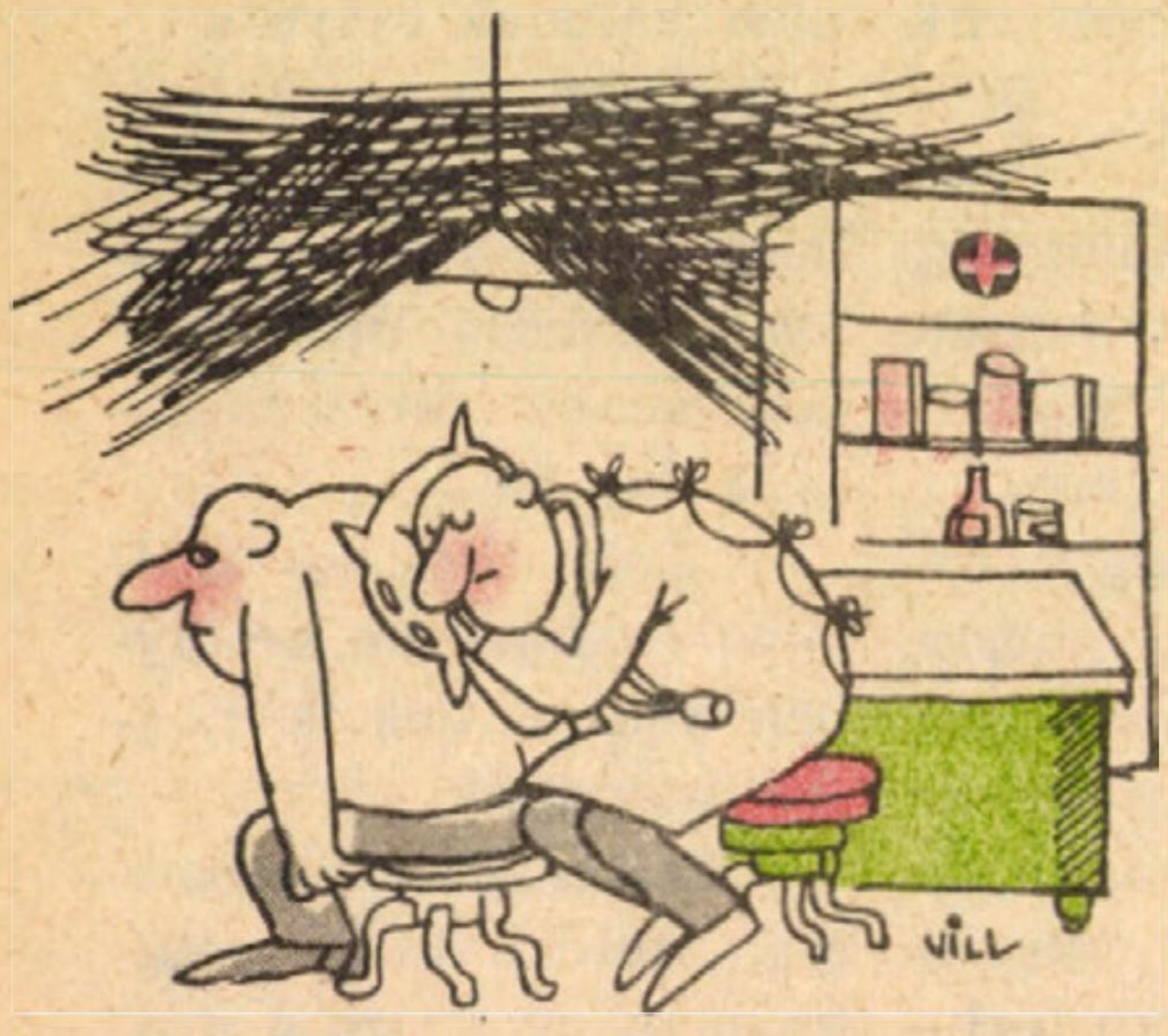

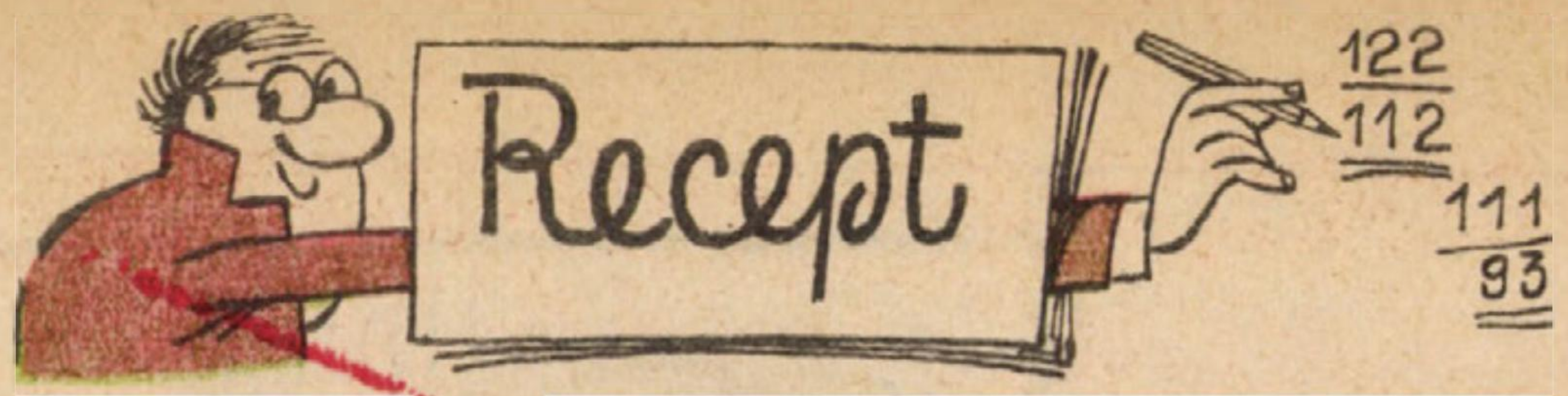

Olyan receptet teszek most közkinccsé, amelyből az üzem, a gyár, a nagy- és kiskereskedelem egyaránt megtanulhatja, hogyan lehet a legkönnyebben lejáratni az illetékes főhatóságok egy-egy intézkedését.

Végy egy olyan fogyasztási cikket, amelynek az árát az árrendezés alkalmával leszállították, és egyidejűleg megnyugtatták a vásárlót, hogy a szóban forgó portéka ezután is változatlan minőségben és leszállított áron lesz kapható.

A fogyasztó néhány hónapig örvendezik, mert valóban, minden különösebb fáradozás nélkül, leszállított áron meg tudja vásárolni a szóban forgó árucikket. Később aztán egyre több üzletet és áruházat kell megjárnia, hogy a keresett árut megvehesse. Akkor még itt-ott (mind ritkábban) meg is tudja szerezni, majd egyáltalán nem tudja megszerezni, mert úgy látszik, a leszállított árú portéka megunta az életét, öngyilkosságot követett el, vagy egyszerűen kivonták a forgalomból. Helyette mindig mást ajánlanak: hol olcsóbbat — gyengébb minőségben; hol pedig drágábbat — ugyanazon minőségben; vagy esetleg még drágábbat — jobb minőségben. Mert ma már nálunk bőséges a választék. Csak esetleg éppen az nincs, amit az árleszállítás előtt hatnyolc éven keresztül, a régi minőségben, a régi magasabb árért mindig meg lehetett vásárolni.

Ilyen árucikk például a 93,— forintos puplin ing, azaz csak ilyen volt, mert az utóbbi hónapokban eltűnt az üzletekből, legfeljebb hosszabb utánjárással lelhető fel itt-ott, egyes számokban.

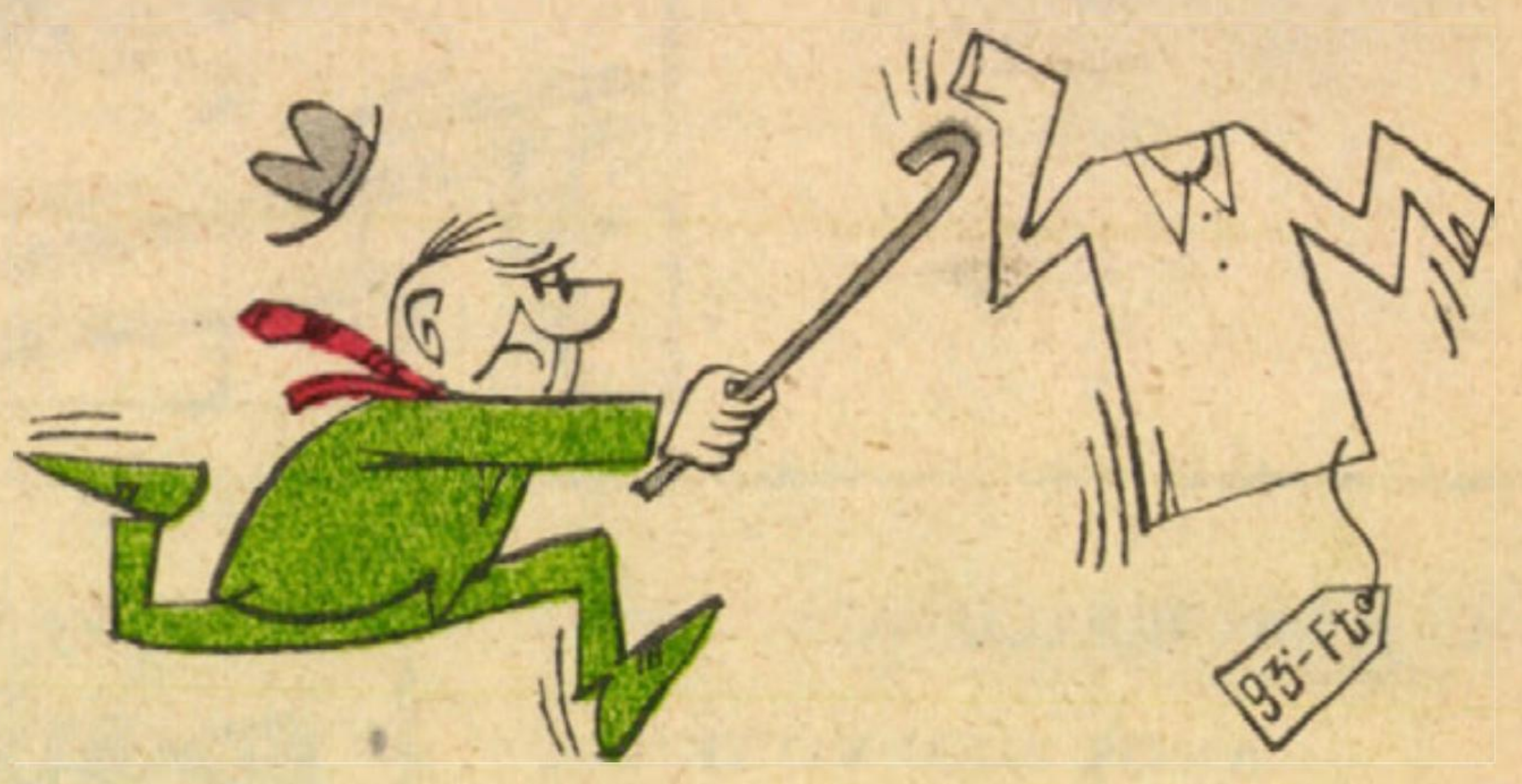

Magyarázat persze mindenre van, a fogyasztót azonban nem érdekli, hogy gyártják vagy nem gyártják, az sem érdekli, hogy a nagykereskedelem rendel-e belőle vagy sem, ajánlja-e a kiskereskedelemnek vagy sem, sőt az sem érdekli, hogy mit mond a kiskereskedelmi eladó arra nézve, hogy miért nem kapható — adott esetben — az a puplin ing, amelynek az árát más felemelt fogyasztási cikkek ellentételeként az árrendezés során 111,— forintról 93,— forintra szállították le, de helyette kaphat olyan „Neva" puplin inget, amelynek az ára 122,— forintról 112,— forintra csökkent, és abból a puplin anyagból készül, amelyből a 93,— forintos ingnek kellene készülnie, ha gyártanák.

Nekem az a véleményem, hogy a gyártástól a forgalomba hozatalig legalább a rendeletek betartásával illendő lenne megóvni a főhatóságok tekintélyét, nem pedig ilyen bagatell ügyekkel lejáratni, és alkalmat adni arra, hogy a fogyasztó ebből indokolatlanul általánosítson. Továbbá az a véleményem, hogy valahol kell lennie bizonyos fokú kereskedelmi etikának is, amely az ilyen jelenséget automatikusan kizárná a gazdasági életünkből. Mert én még sohasem tapasztaltam, hogy az árrendezések során egy-egy felemelt árú fogyasztási cikk valaha is eltűnt volna a piacról. Legfeljebb az elnevezése változott meg, és az ára. De nem lefelé . . .

Földes György

JUCIKA *ideges*

Pusztai Pál rajza

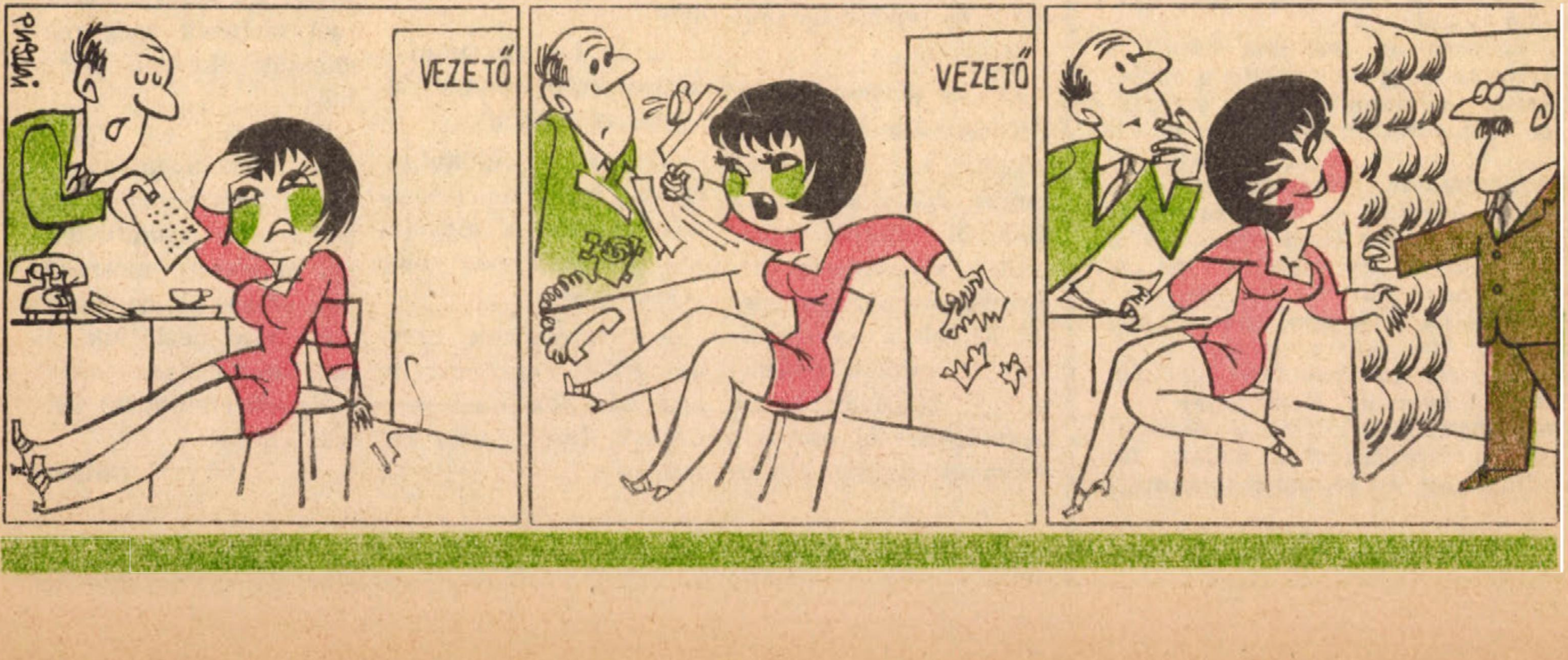

KÜLÜGYI TERMÉSZETRAJZ

Költöző madarak

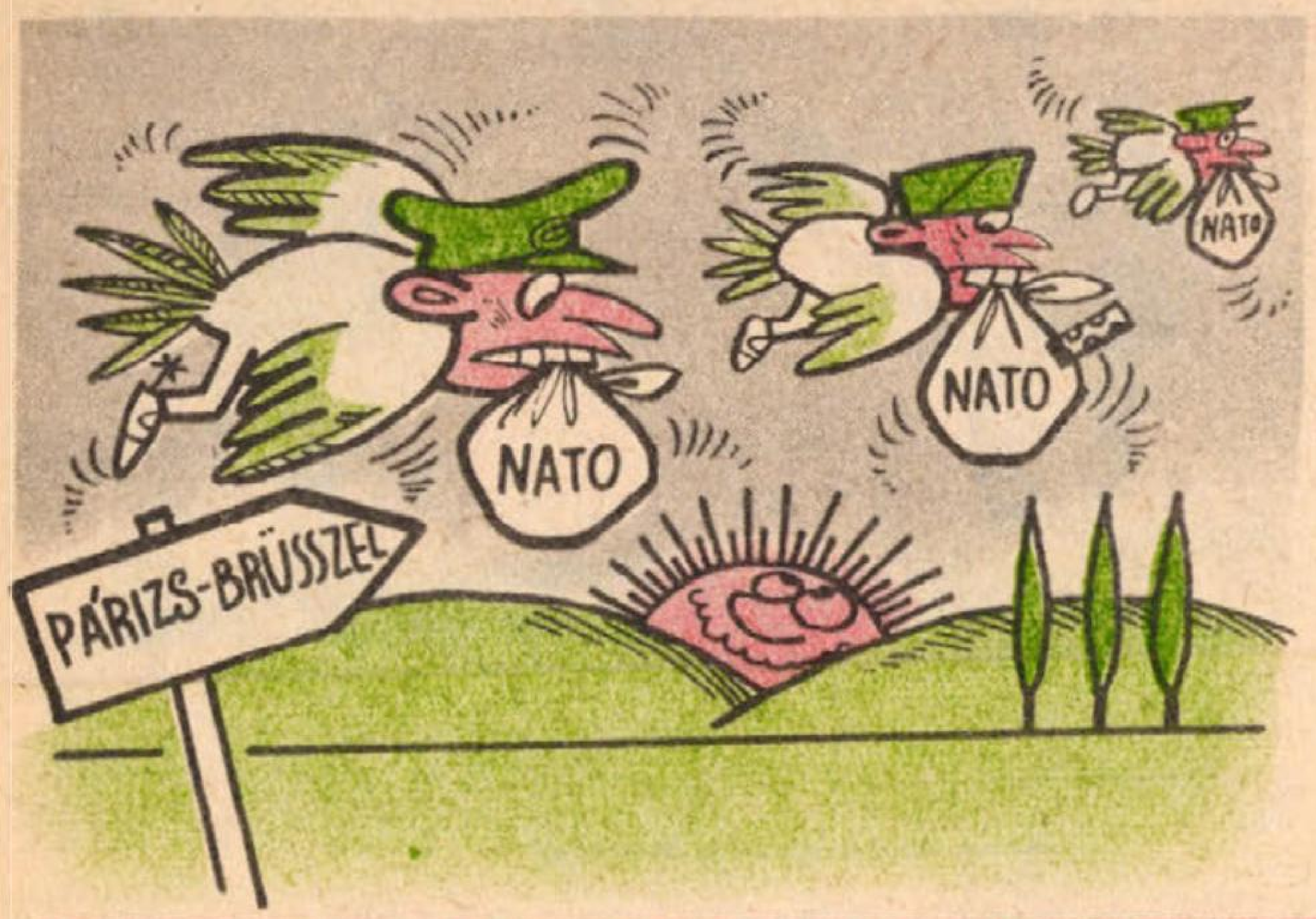
NATO
NATO
NATO
PÁRIZS-BRÜSSZEL

Tengeri kígyók

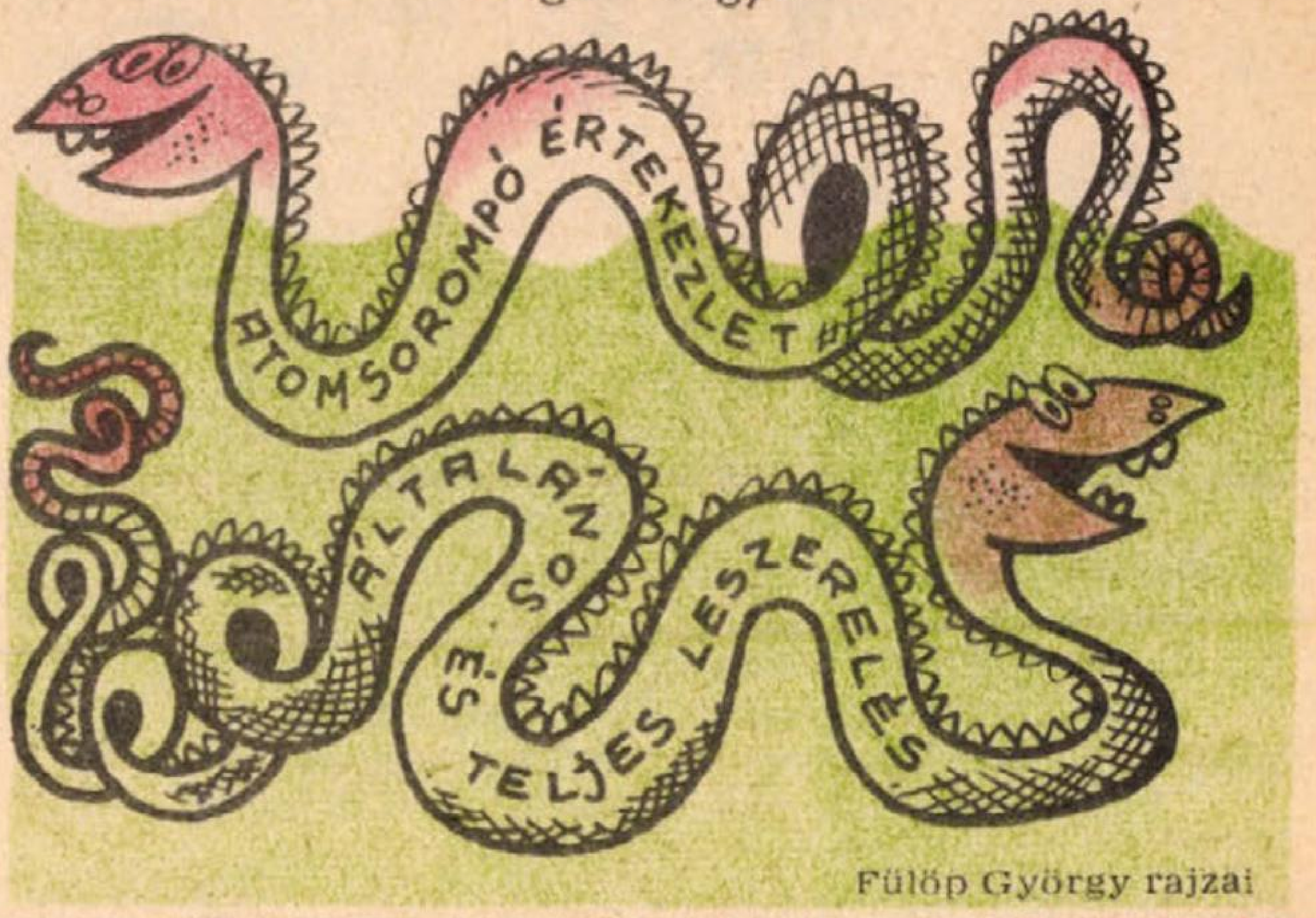
ATOMSOROMPÓ ÉRTEKEZLET
ÁLTALÁNOS ÉS TELJES LESZERELÉS

Fülöp György rajzai

Mindenféle

Békének nevezzük azt az időszakot, amikor csak kevés háború van.

*

Nem lenne véleménykülönbség köztem és embertársaim között, ha nem ellenkeznének minduntalan velem.

*

Normális ember az, aki tisztán látja saját rendellenességeit.

*

Azért is nehéz megismerni a világűrt, mert túlságosan is benne élünk.

*

Káin még keveset költött fegyverkezésre.

*

Némely irodalmi műnek nem a megértésével van baj, hanem a megfogalmazásával.

F. L.

Bankett

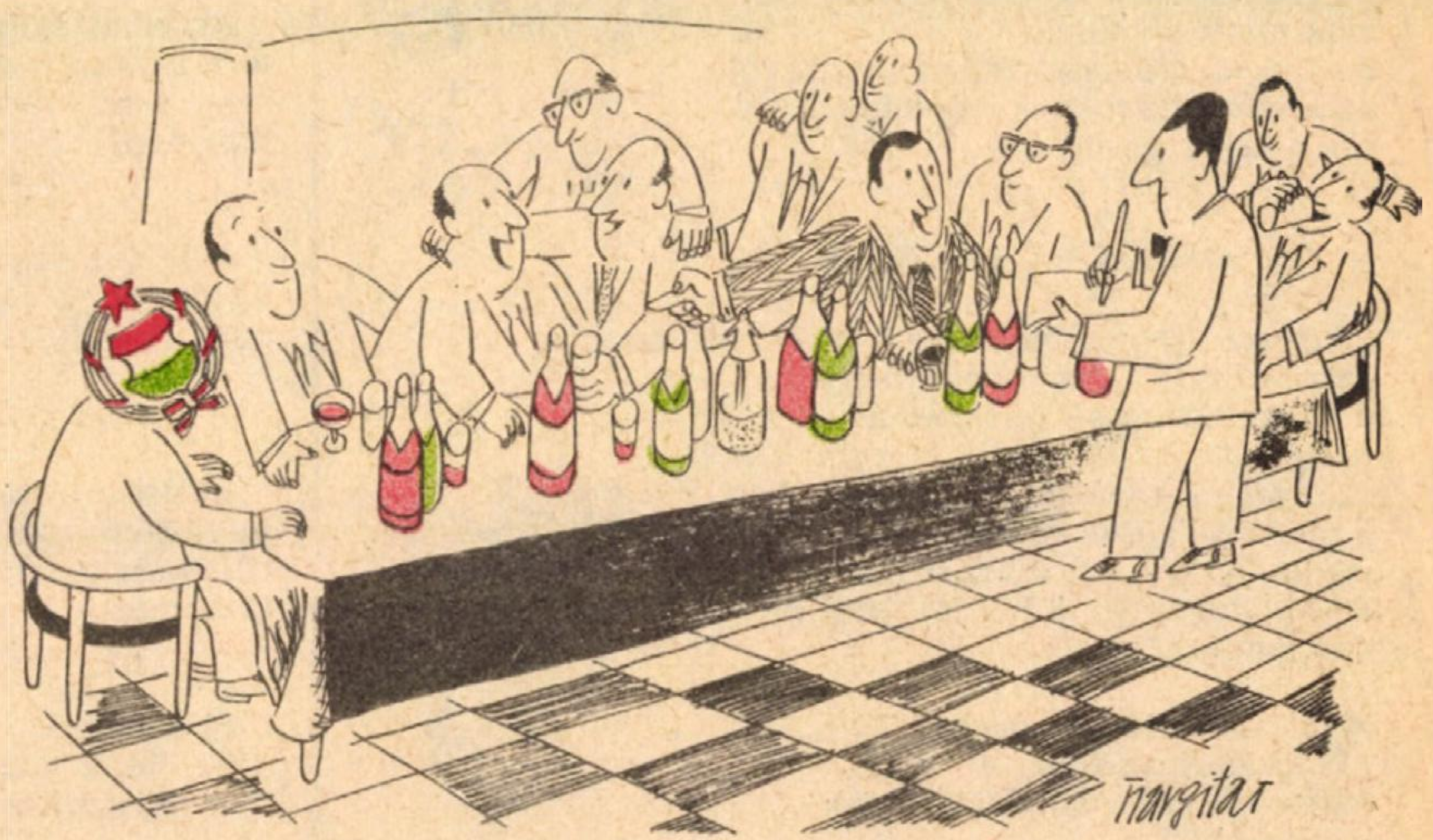

– Ott fizetnek!

A felháborodott róka

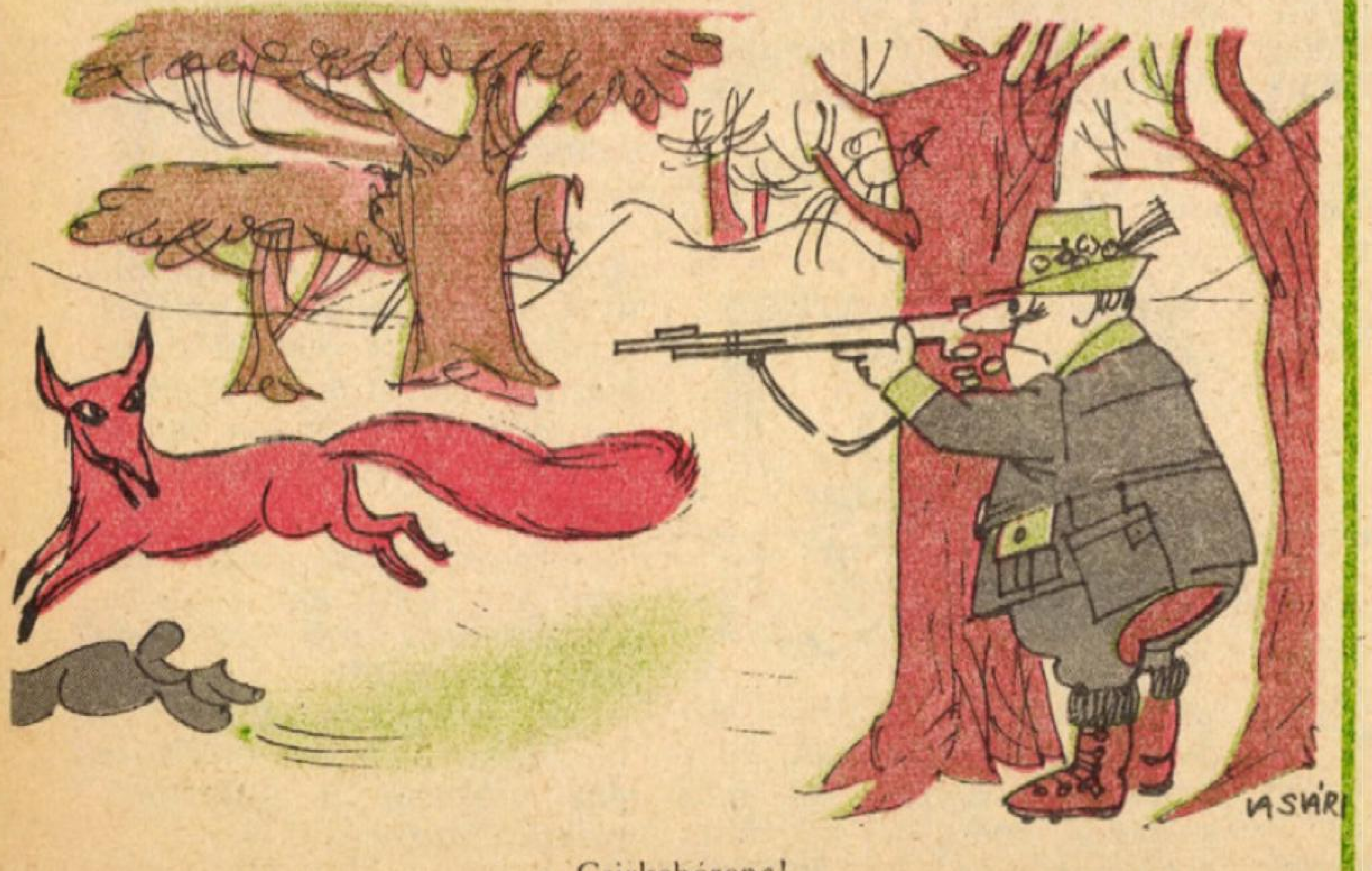

– Csirkebérenc!

Büszke gazdi

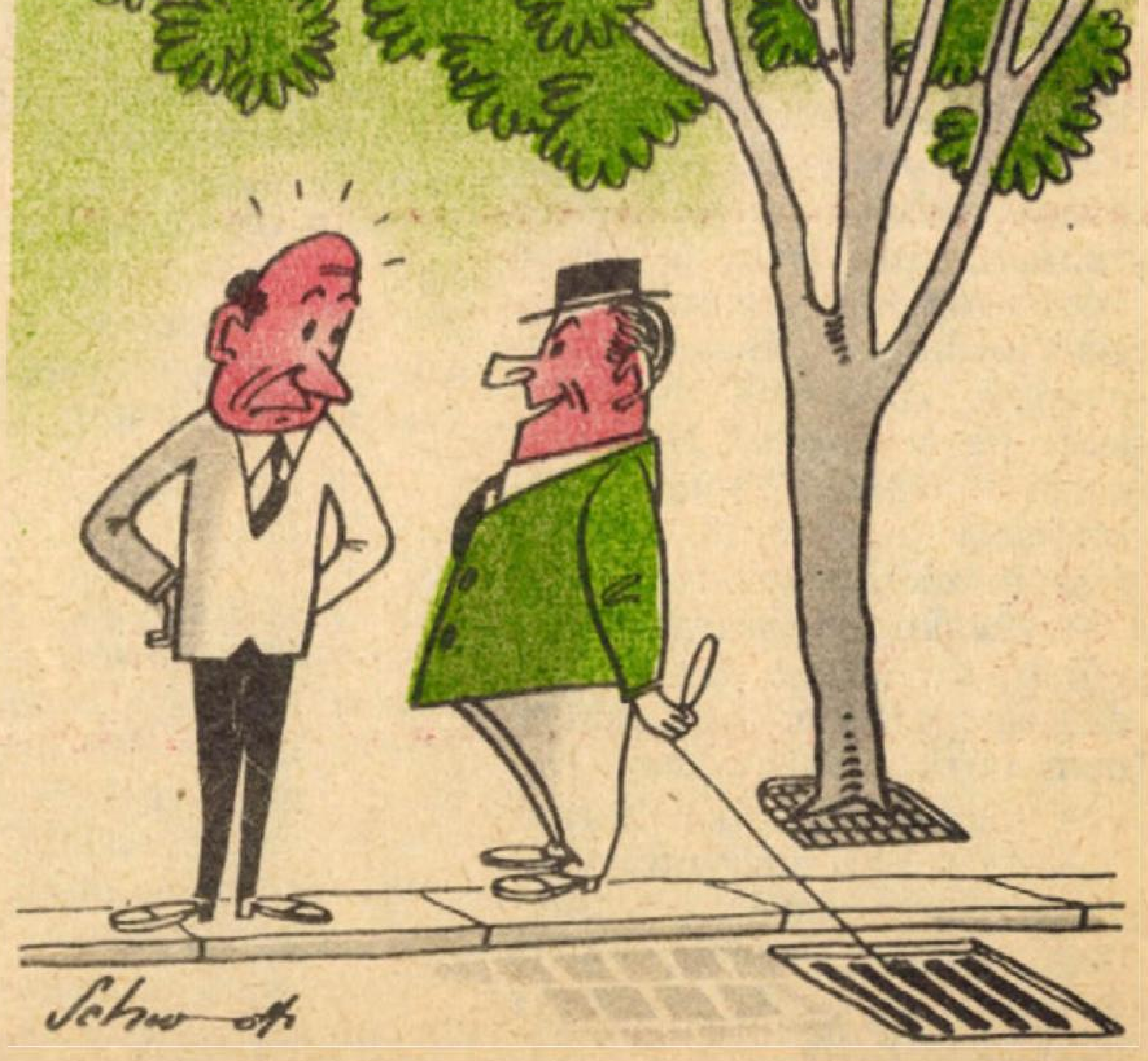

– Mit szólsz a kiskutyámhoz? Ugye aranyos?

VERSEK

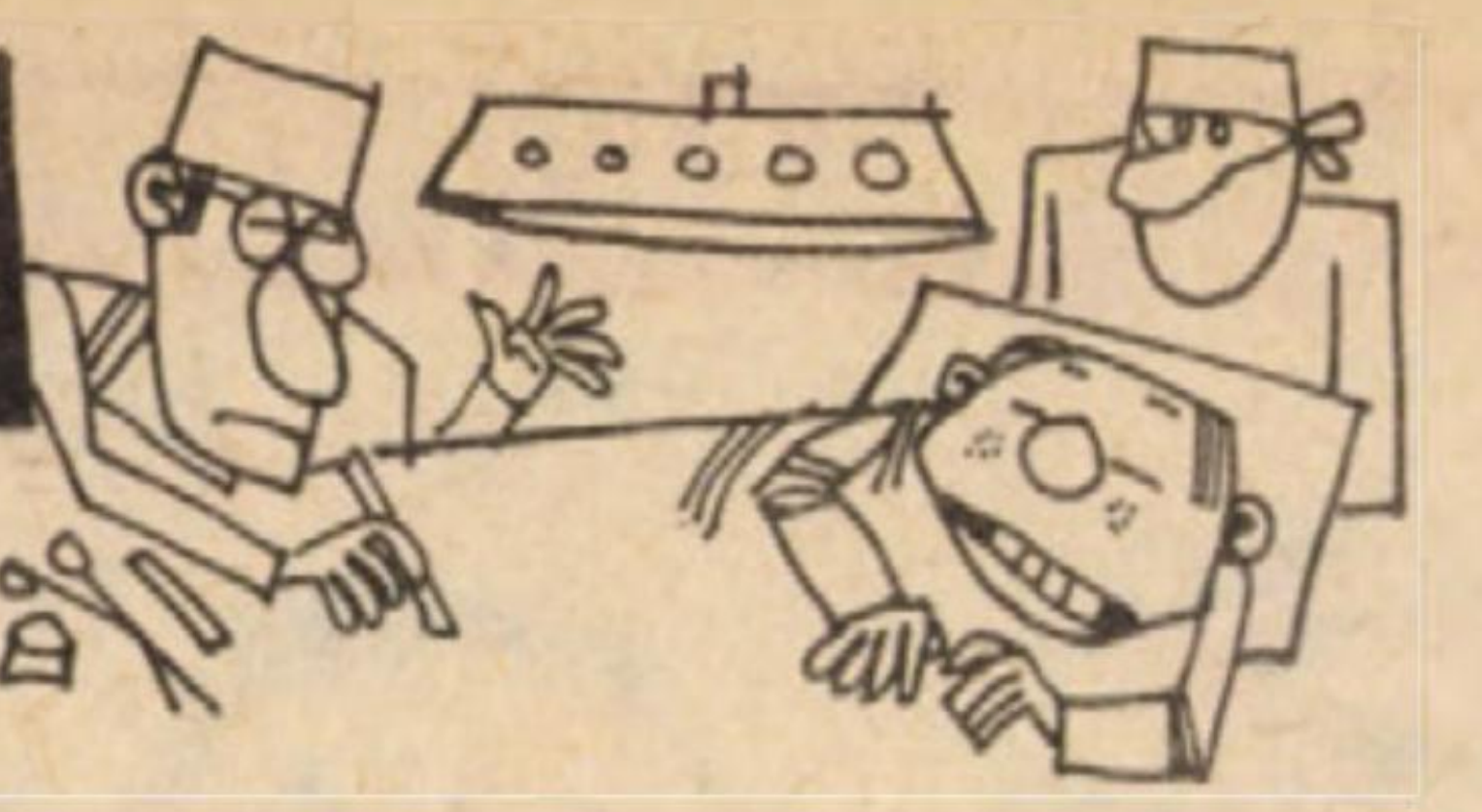

EJNYE, DE SZÉP

Ejnye, de szép szarkóma! – kiált remegőn a seborvos
s homloka gyöngyözvén, hajlik a kése fölé.
És a beteg, ki fehér gomolyagba csavarva halódik,
várja az áldott hírt: „Undok a seb, de ön él."
Ám kibomolva az éterszag hitető erejéből
s látva: nem értik meg, mért akar élni tovább,
hordágyán, mit a két szanitéc menetelve ragad meg,
összébb húzza magát, és a szemét lesüti –
így érzem magamat, mikor egy-egy versem előjön,
s pápaszemes figurák nézik a lámpa-alatt:
„Ejnye, de szép kis vers!" – csettint a papíron a férfi,
„Lírai" – mondja a nő, s másnap idéz valamit.

A KIVÁLÓSÁG DICSÉRETE

Kiválóak azok az asszonyok,
akikért eret vágnak,
még kiválóbbak azok az asszonyok,
akik miatt elválnak,
de a legkiválóbbak azok az asszonyok,
akik miatt leszoknak a dohányzásról,
sőt, a kapricpárnáról is, esetleg.

A VALÓSÁG TALAJA

„Burjánzó ibolya-indák közt, hol a tenyészet
ezer pórussal lehel a nadír mélységeibe és
a hangyavárak s a féregcsatornák mikroszkóp-
nyugalma szerteáramlik és termékenyít,
az algák és a gombák szimbiózisában,
a megújító spóra-pusztulásban
szeretnék véres fejjel rádzuhanni
s vergődni sárga, fojtogató karjaidban,
arankavirág!"

A felesége sírt a válóperen:
„És kirándulni sose jött velem.
Még csak ki se mozdult, kérem,
a szobából."

Gergely Ágnes

Hódít a protest song

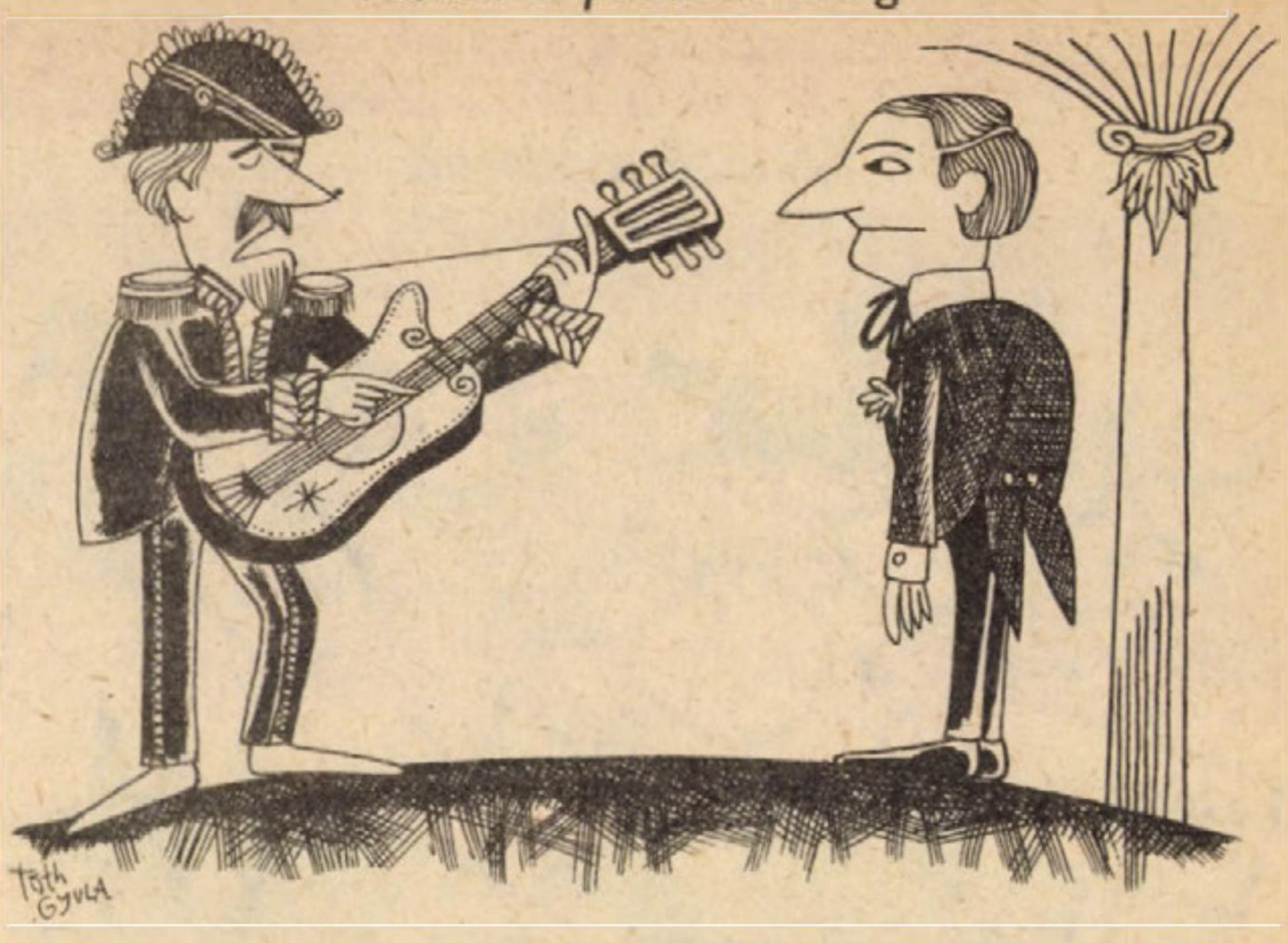

– Külügyminiszter úr, előadom kormányom tiltakozó jegyzékét.

Irka-firka

Érdekes szidalmat hallottam minap a villamoson:
— Jenő, te meg vagy hibásodva!!

*

Addig elvből nem kezdek új életet, amíg a régit be nem fejeztem.

*

Múltkor az autóbuszon mellettem egy férfinak paprikáscsirke szaga volt, nokedlivel.

*

Párbeszéd:
— Hogy vagy?
— Köszönöm, lojálisan.

*

— A kövér Meszetnekiről egy szót sem akarok hallani! — mondta szigorúan Rézmáz Kázmér. — Nem vagyok róla beszélő viszonyban!

*

A közvetlen környezetem is tele van rejtélyekkel. Például képtelen vagyok rájönni, honnan tudja az alig kétéves kislányom, hogy a spenót rossz, a csokoládé pedig jó?!

*

Párbeszéd:
— Lacikát kicsapták az iskolából?
— Naná, hozzájárulással kilépett!

D. F.

Útközben

Két asszony ül velem szemben a vonaton. A falusi nők alkalmi öltözékét viselik: nylon-muszlin fejkendőt, szoknya-blúzt, kardigánt, plasztik retikült, kitapogatlan, fényes félcipőt. Mindkettő feje fölött áruházi reklámpapírba kötött csomag. Tehát vásárlásból mennek haza. Abban az életkorban vannak, amelyben a városi asszonyok már jelentős energiát fordítanak állaguk megóvására. Az egyik most fejezte be a kezében levő magazin olvasását, töprengő tekintettel belenéz újra, majd a szomszédjához fordul:

– Magának könnyű, megteheti, de az én uram mindennap otthon van, előtte nem tarthatom titokban.

A másik megértően bólint.

– Az a baj, hogy megírják, de azt nem tudják kitalálni, hogy az az asszony, aki a téeszben dolgozik, mikor és hogyan csinálja.

A rejtélyes beszélgetés nyitja a magazin kozmetikai rovatában van. A szerző ugyanis ezt tanácsolja: „Lehetőleg ne mutatkozzunk férjünk előtt becsavart fejjel, krémtől csillogó bőrrel, pakolás-álarccal. A férjre nézve illúziórombolóa zsíros arcú, talcum-pakolásos feleség. Rá csak a végeredmény tartozik."

*

A téesz-közgyűlés ellenőrző bizottságot választ. A jelöltek között van egy fiatalasszony is. Az elnök felteszi a kérdést: van-e valakinek ellenvetése, más javaslata. Egy darabig hallgatás, majd egy női hang belevág a csendbe:

– Én nem javaslom!

Minden szem feléje fordul. Idősebb, szigorú arcú az illető. Dacol a tekintetekkel. Az elnök széttárja a kezét:

– Akkor tessék megindokolni, hogy miért nem javasolja!

Az öregasszony komoly arca meg se mozdul, csak a szeme villog. Mintha azt mondaná: ne akarjátok, hogy kipakoljak, elégedjetek meg ennyivel, mert ha kinyitom a számat, mondok is valamit, és nem köszönitek meg. Itt azonban demokrácia van, megkövetelik, hogy aki szemtől szemben á-t mondott, b-t is mondjon, hátha olyat tudnak meg a jelöltről, ami megfontolás tárgyává teszi a javaslatot. Többen noszogatják, hogy nyilatkozzon. Végre kimondja:

– Oda jó erkölcsű személy kell! Nem elvált asszony!

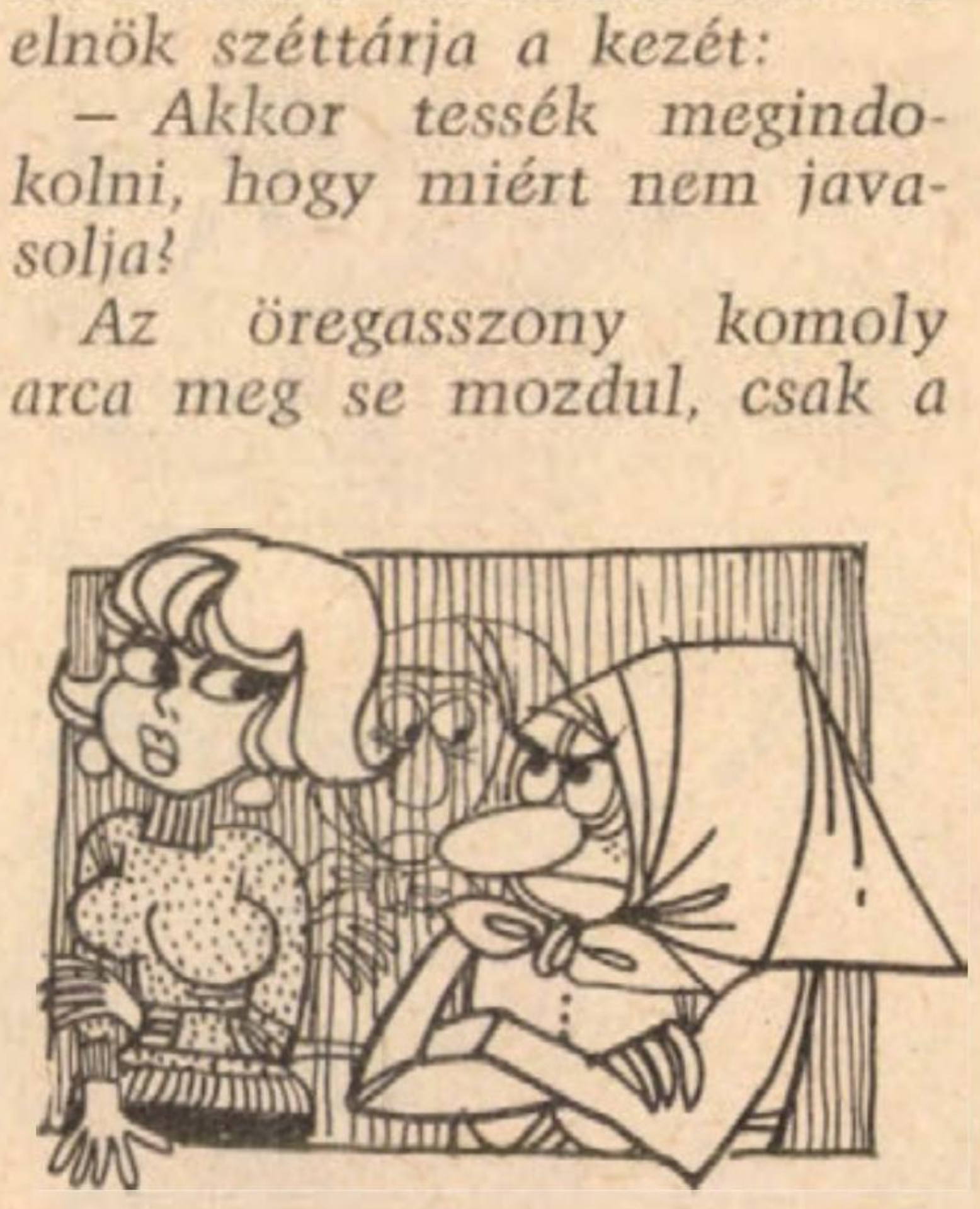

A jelölt fejébe szökik a vér, eltakarja az arcát. A körülötte ülők vigasztalják, s gyilkos pillantásokat vetnek az öregasszony felé. A terem izgatottan morajlik, majd egy ötven év körüli, harcias asszony felugrik:

– És ezt pont Julis néni meri mondani, aki a szomszédasszonya urát sem átallotta elszeretni!!

Julis néni felpattan:

– Mikor volt az!! Én azóta már többször is önkritikát gyakoroltam!

Szemes Piroska

Szilánkok

KENYÉR

A Ferenc körúti pékség előtt hatalmas sorok állnak. Rendkívül jó kenyér kerül ki ebből a sütödéből. A környék hivő lakói esténként bizonyára így imádkoznak: „Add meg nekünk a mindennapi kenyerünket, de kizárólag a Ferenc körúti pékségből!"

AZ ECSERI ÚTI PIACON

– Vegye meg ezt a príma öltönyt. Az angol királynő férje hordta. Csak ezerötszáz forint.

– Negyven forintot adok érte.

– Parancsoljon. Hordja egészséggel!

LÁTOGATÁS

A napokban a kutyakórházban voltam látogatóban. Ismerősöm farkaskutyája már lábadozott. Mielőtt távoztunk volna, az eb a gazdája fülébe ugatott: „Adj valamit az ápolónak!"

TALÁLMÁNY

A pácsgorgolai Finommechanika a közeljövőben új blokkoló órákat dob piacra. Az óra reggelenként tíz percet késik, délutánonként tíz percet siet. Ha beválik a gyakorlatban, rátérnek a sorozatgyártásra.

BALESETVESZÉLY

A budai Vár és a Halászbástya esti kivilágítását már megoldották. Most a szénásszekereken a sor.

DIVAT

– Mi baja van?

– Kisebb szívpanaszaim vannak, de ideges alapon.

– És maga?

– Ideges vagyok, de én is ideges alapon.

KOZMETIKUSNÁL

– Tessék adni valami jó bőrfinomító krémet. A sok házimunkától teljesen tönkrement a férjem keze.

ELLESETT PÁRBESZÉD

– Csodálkozik, ha ideges vagyok, amikor elrabolták a fiamat?

– Asszonyom, értesítette már a rendőrséget?

– A rendőrség is tehetetlen. Egy nő rabolta el. Tegnap esküdtek. Pedig mindene megvolt mellettem. Lakás, koszt, mosás, takarítás. És akkor jön egy idegen nő: egyszerűen elrabolja Bélát. Mondja, ne írjak az igazságügyminiszternek?

Galambos Szilveszter

A Schirilla-futás híre Bonnban

Szűr-Szabó József rajza

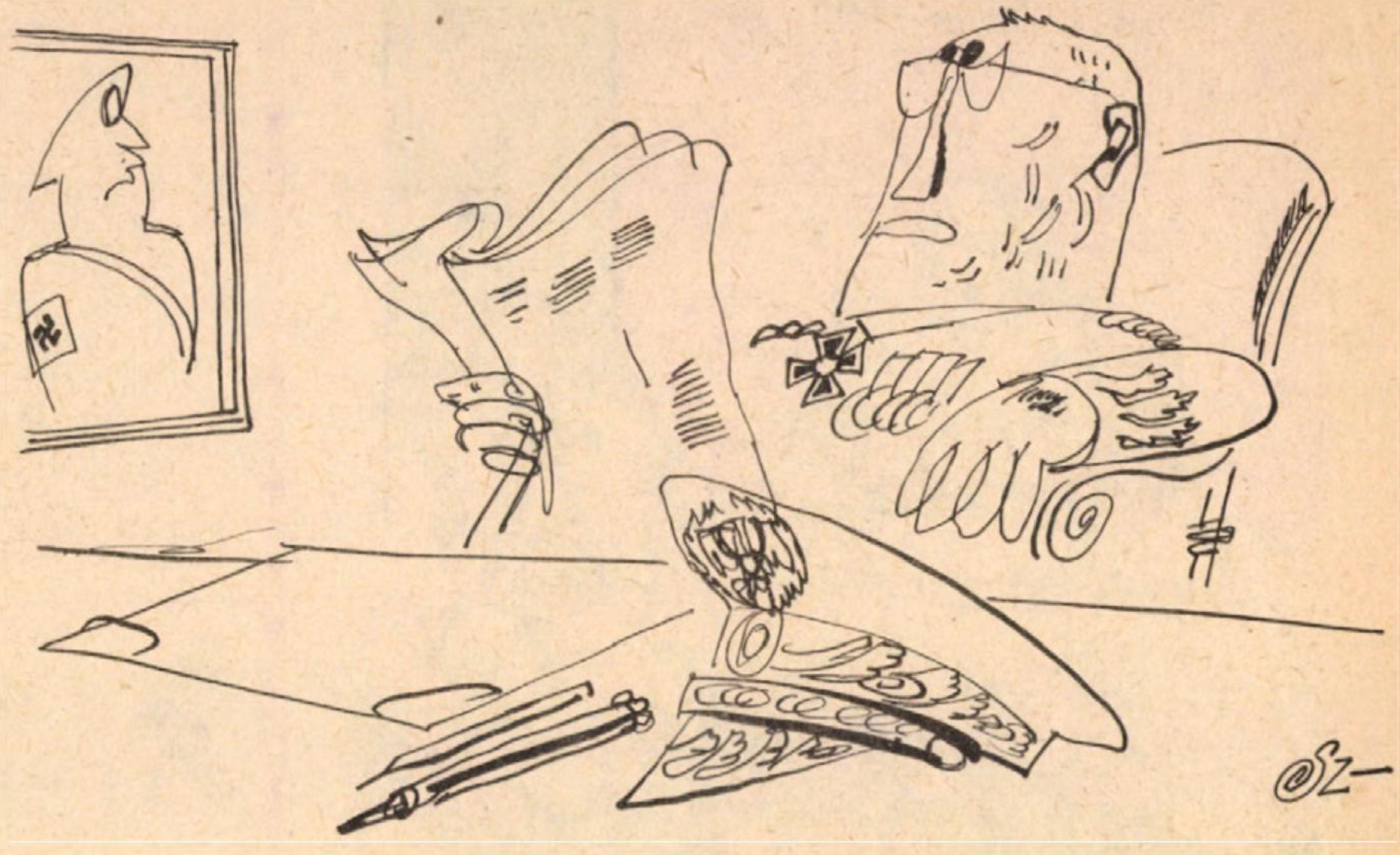

– Ez is valami? Én Moszkvától Berlinig futottam!

Rejtélyek a VÉNUSZ körül

Szorgalmasan böngészem a napi- és hetilapokat, eltűnődöm azon, hogy mit mond Nagy Ernő és Gauser Károly, de még sok mindenben nem látok tisztán a Vénusz-kérdés körül. Megmondom őszintén, már régóta éreztem hiányosságokat éppen ezzel a rejtélyes bolygóval kapcsolatban. Annak ellenére, hogy mindig szívesen hallgattam az esthajnalcsillag- (helyesen: esthajnalbolygó-) dalt a Tannhäuserból, de hiányoltam, hogy Wagner nem tett említést a szóban forgó égitest mágneses teréről, hőmérsékletéről és légköréről. Most abban reménykedem, hogy a Vénusz-kísérlet választ ad olyan kérdésekre is, amelyeket az operairodalom szándékosan elkerült.

Mindjárt a sikeres kísérlet elején nyelvi nehézségek merültek fel. A sima leszállást meg lehet érteni, mindenki látott már ejtőernyőt és bolygót, csak azt nem tudom, hogy földet ért-e a műszeres tartály vagy vénuszt. Ez a szemantikai nehézség már a Holddal kapcsolatban is felvetődött, s most azon törhetjük a fejünket, hogy mennyi egy hold föld a Vénuszon.

Azt mondják továbbá, hogy az ejtőernyő azért nyílt ki, mert erre földi utasítást kapott. Kétségtelen, hogy az űrállomás példás fegyelemmel engedelmeskedett, de ez mégsem tipikus. Az engedelmesség különösen a mai fiatalságnak nem erős oldala, s az egész űrhajózás még csak tízéves.

Az is furcsa, hogy a Vénusz csak 80 millió kilométerre van tőlünk, s az űrállomás mégis 350 millió kilométert tett meg odáig. Ismerős jelenség ez. Ahelyett, hogy egyenesen odament volna, ahova készült, keringett, csavargott, elbámészkodott, s még szép, hogy egyáltalán célba jutott. Sajnos, az ilyesféle visszásság még mindig fellelhető világunkban, s ha például valamilyen rakományt el akarunk juttatni Balmazújvárosból Abádszalókra, valószínű, hogy a gépkocsivezető nem az egyenes utat választja. Ha az űrállomás egyenesen a Vénusznak vette volna az útját, rengeteg időt és energiát lehetett volna megtakarítani, s emelkedett volna az egy főre eső világűr. Kifogás persze mindig akad, hogy így ellipszis, úgy térgörbület, meg hogy a Vénusz is mozgott közben. Másra persze könnyű hárítani a hibát.

Nem elégítenek ki a vénuszi életlehetőségekkel foglalkozó megállapítások sem. Azt állítják a különféle bip-jelek, hogy a Vénuszon nincs élet, mert nem megfelelők a körülmények, s hogy ezen nem is lehet csodálkozni, mert közel 300 fokos hőségben izzadni és napestig szívni a széndioxidot — ez nem élet.

Hát azért legyünk egy kicsit óvatosak az ilyen megállapításokban. Hogy mi mindent lehet beszívni levegő címén, azt jól tudjuk. Manapság már örülünk, ha egy kis friss széndioxid kerül a tüdőnkbe. Elhiszem, hogy nincs nitrogén a Vénuszon, viszont füstködsincs, s nem tudnám megmondani, melyik égitest csinált jobb üzletet. Különben is mindent meg lehet szokni, például a 15 atmoszférás nyomást is. Hány embert ismerek, aki akkor érzi jól magát, ha már van benne néhány atmoszféra. Egy kis túlnyomás csak jót tesz a kedélynek.

Feleki László

Úti beszámoló

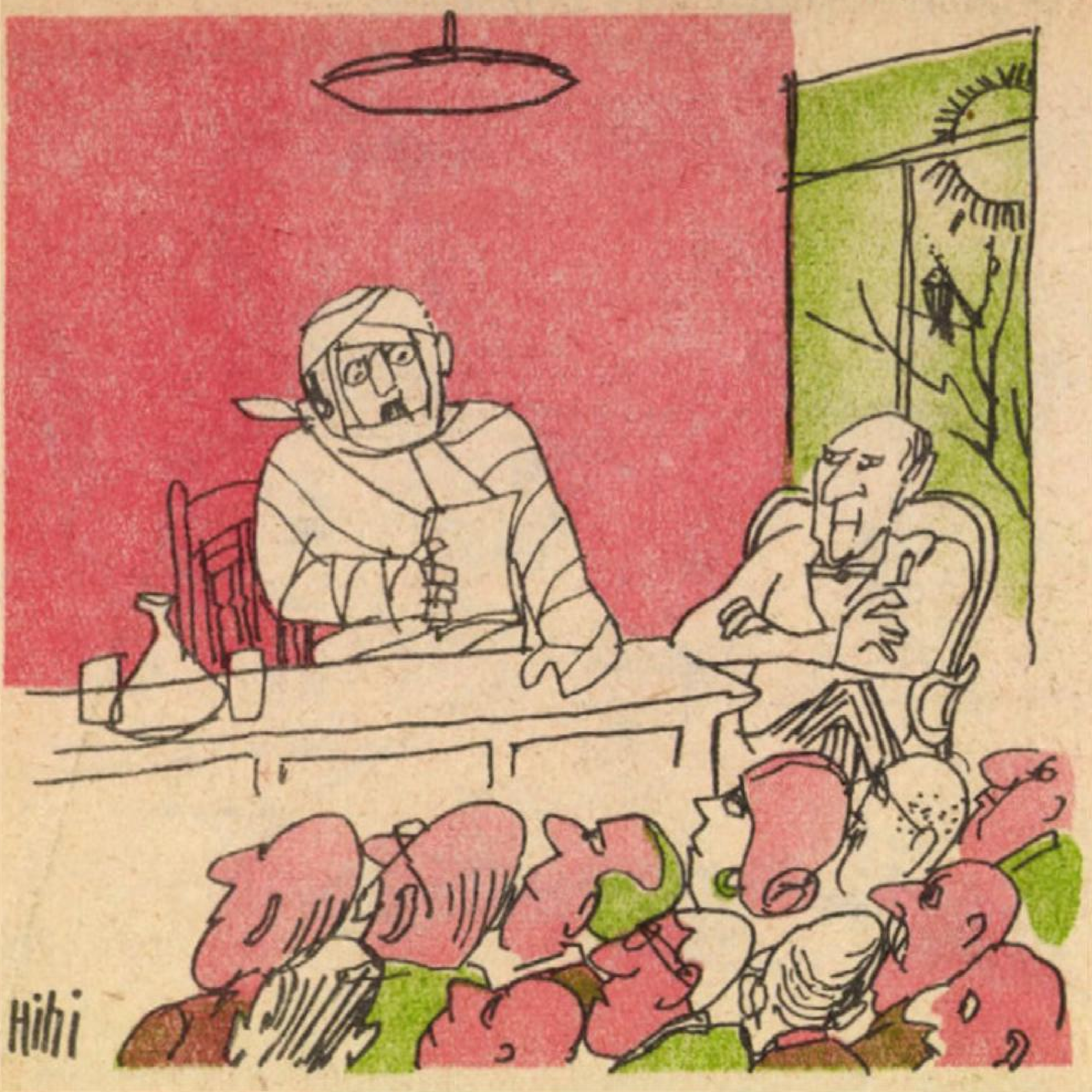

– . . . beszámolóm nem lenne teljes, ha nem beszélnék az autóutakról . .

Szigorú játékvezető

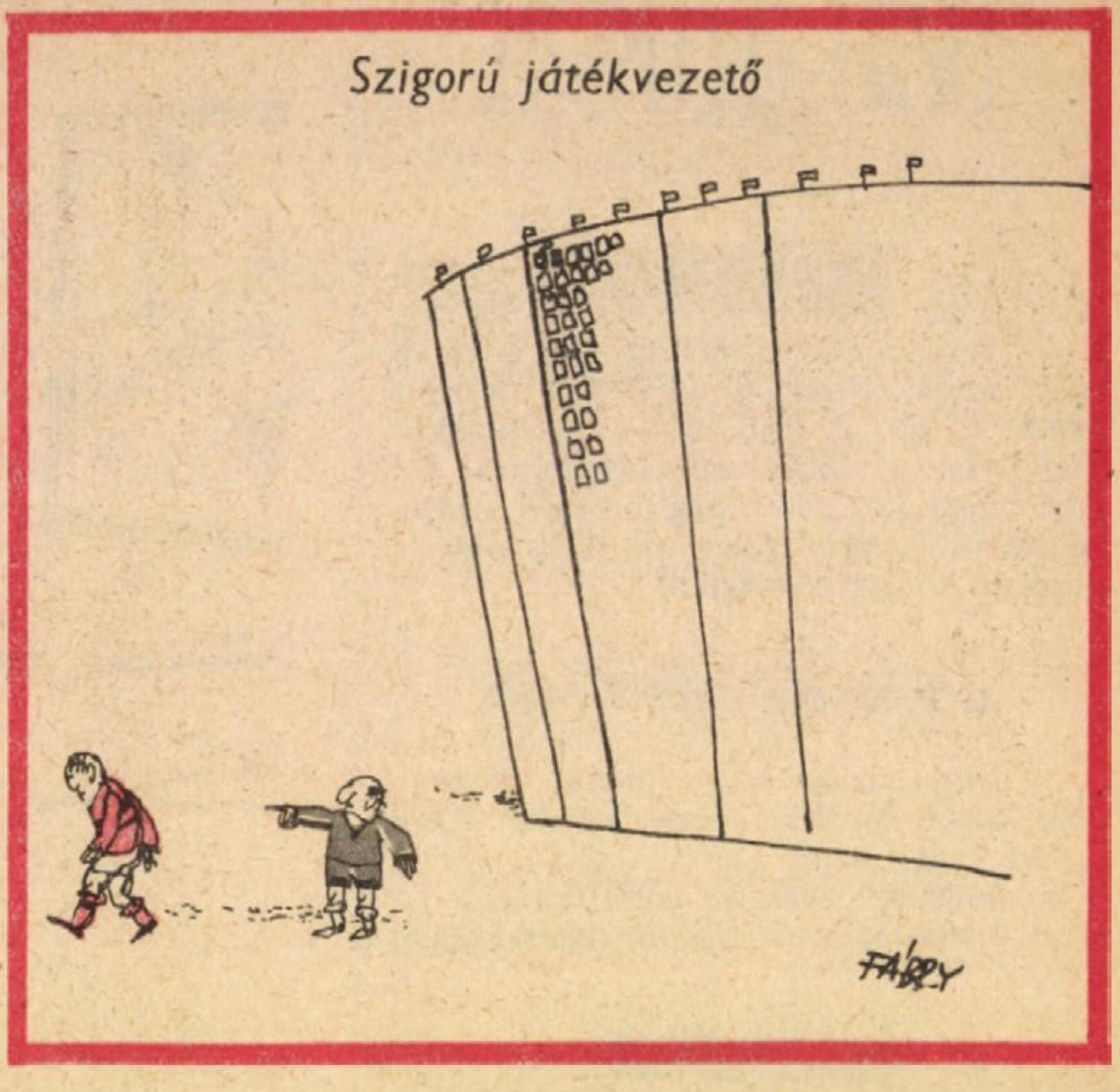

Szenvedély

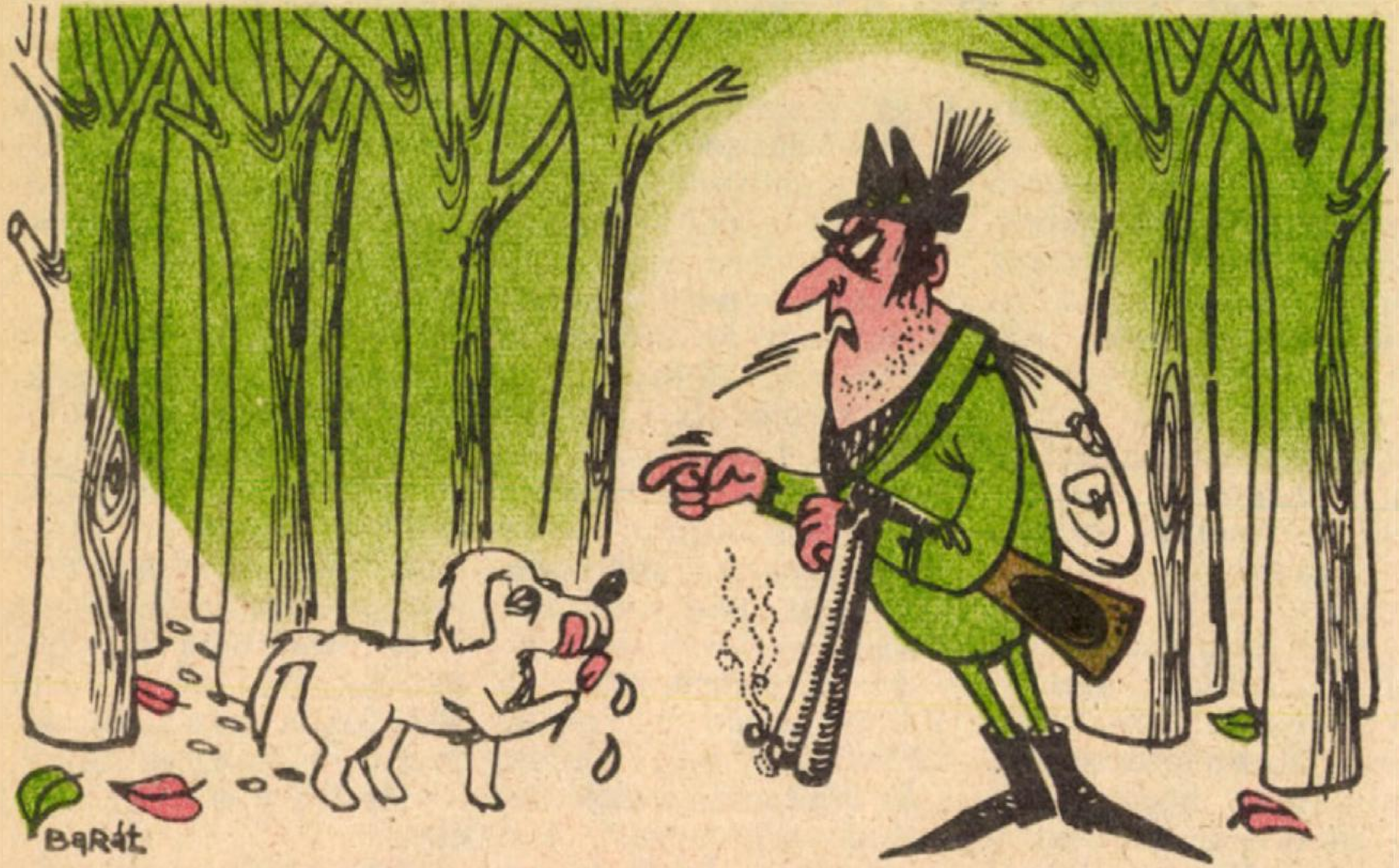

– Ezerszer megmondtam már, ne fogadj el édességet idegentől . . .

Levél a CSÁRDÁSKIRÁLYHOZ

Felséges úr, a koronája
le ne essék nemes fejéről,
de meg kell tudja, furcsa pletykák
keringenek becses nejéről.

Forgathatom a rádiómat,
de akármelyik állomás szól,
az egész kerek nagyvilágon
csak róla hallok, semmi másról

És ez így megy már évek óta,
legyen az Moszkva, Párizs, Róma
– nem szólom én meg őnagyságát –,
de mindig róla szól a nóta.

Felséges úr, lássa be végre,
valamit itt már tenni kell;
elvonókúra kell a hölgynek,
mert mindig, mindenütt „siker".

Szőnyi Zoltán

Nyakkendő divat 1967

Vasvári Anna rajza

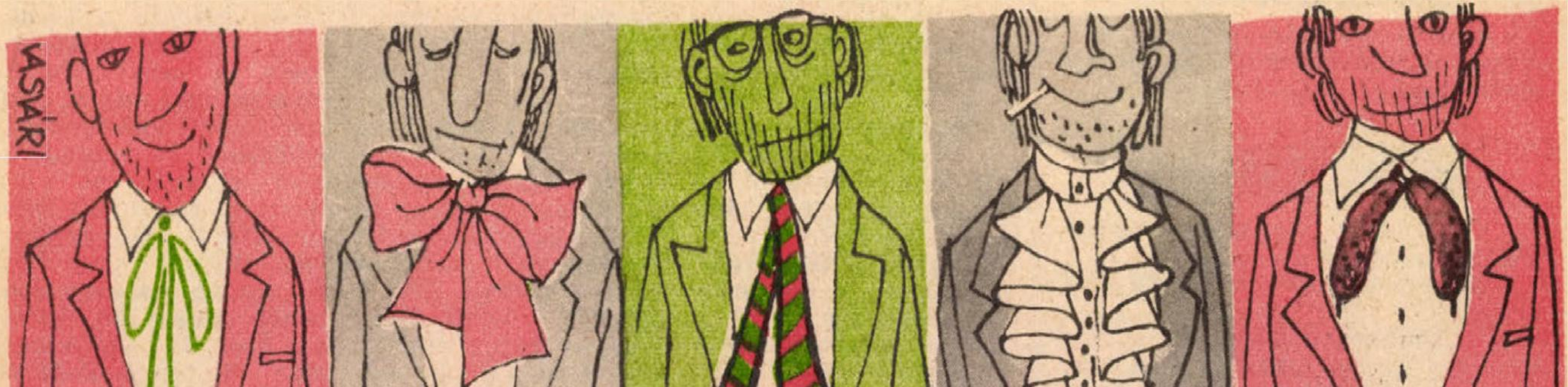

Finom vonalvezetésű cipőpertli

Masli, Zsuzsika hajából

Hagyományos nyakkendő, kötetlenül

Róza tanti zsabója

Javaslatunk: egy pár debreceni

BEZZEG AZ ÉN IDŐMBEN!

Hegedűs István rajza

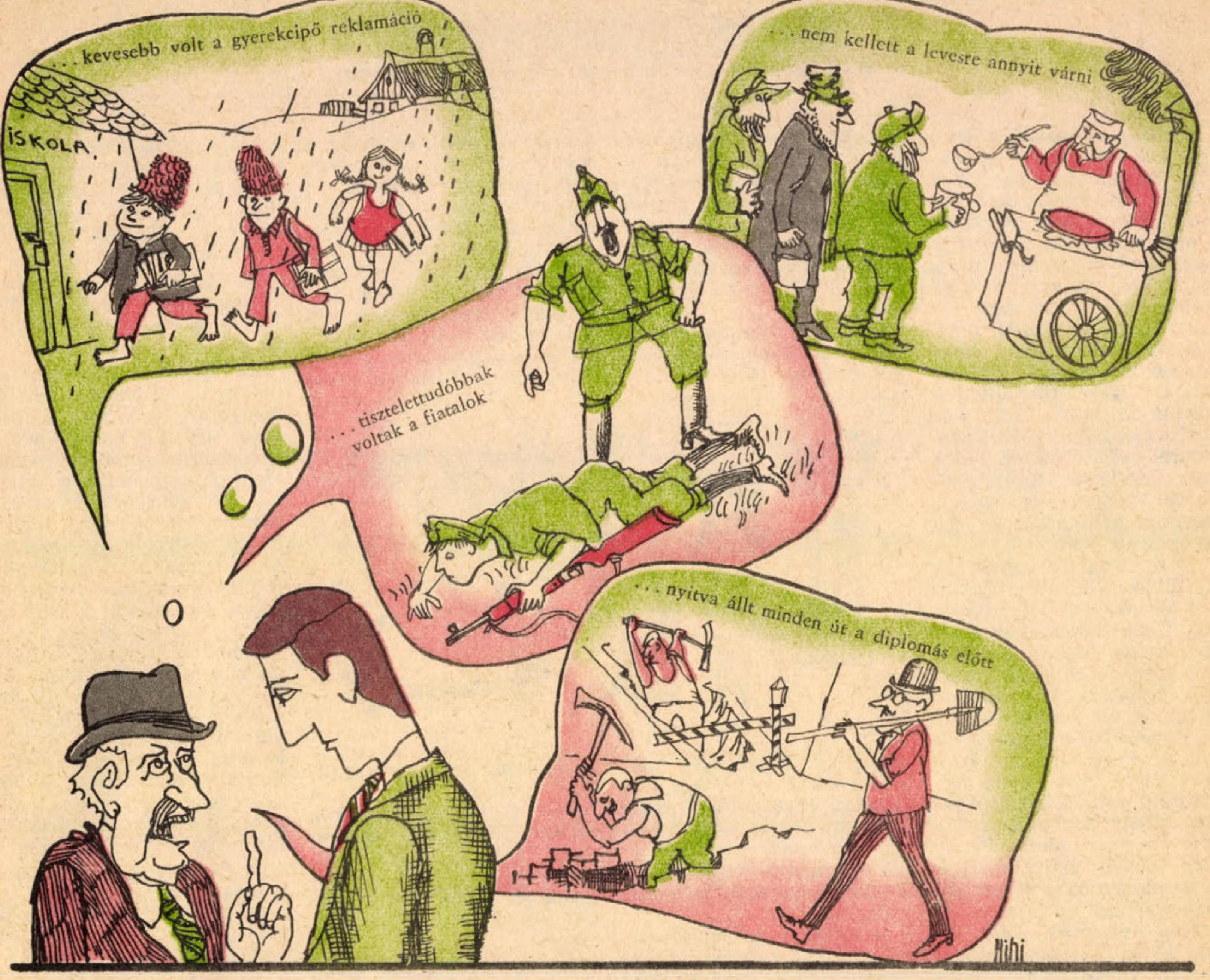
. . . kevesebb volt a gyerekcipő reklamáció
ISKOLA
. . . nem kellett a levesre annyit várni
. . . tisztelettudóbbak voltak a fiatalok
. . . nyitva állt minden út a diplomás előtt

Kedves Ludas!

A számokkal mindig baj van, a kicsikkel csakúgy, mint a nagyokkal. Minap a 2-es vonalán közlekedő új, óriás, csodastukán utaztam, és szokásom szerint gondosan „kiolvastam” az egész villamost. A vezető „lakosztályánál”, balra, fenn, ízléses, eloxált tábla hirdeti: *„18 ülőhely,* 178 állóhely”. Gondoltam egyet, s utánaszámoltam. Ha hiszik, ha nem: *26 pompás, kényelmes ülés* van a kocsiban, s akkor még az ülőkalauzok két „zártszékét” nem is számítottam! Leültem, elővettem az aznapi Népszavát, s a nyolcadik oldalon ezt olvastam: *„Egyszerre 1 millió 300 ezer vagon téliszalámi utazik szerte a világba”* a Budapesti Szalámigyárból. Hát ehhez az ország egész kocsiparkja kevés lenne! Na meg a jószágállományunk se bírná az ilyen ütemű termelést. Ennek még a századrészét is nehezen hiszem el . . .

P. I.
Budapest

A Magyarország október 15-i számának egyik cikke az indiai sajtóval foglalkozik. Ebben olvastam az alábbi mondatot:

„Külön jelenség az indiai sajtóban a legnépszerűbb s egyetlen bulvár-hetilap, a Blitz . . .”

Nos, ha ez a Blitz valóban az egyetlen bulvár hetilap, akkor rengeteg más felsőfokú jelző is alkalmazható reá. És azok ellentétei. A Blitz tehát nemcsak a legnépszerűbb, hanem a legnépszerűtlenebb, a legkisebb és a legnagyobb, a legszebb és a legcsúnyább, a leghaladóbb és a legkonzervatívabb stb., stb. bulvár hetilap Indiában, lévén az egyetlen.

I. S.
Budapest

Hallottam egy viccet:

— Fiacskám, mi az az óriási csörömpölés az utcán?

— Semmi, csak egy teherautó akart befordulni a mellékutcába.

— Na és?

— Nem volt mellékutca.

K. Gy.
Székesfehérvár

PESTI DEKAMERON

A NAGY PIROS FORD MUSZTÁNG

(Egy anyagbeszerző kölcsönös tévedés áldozata lesz)

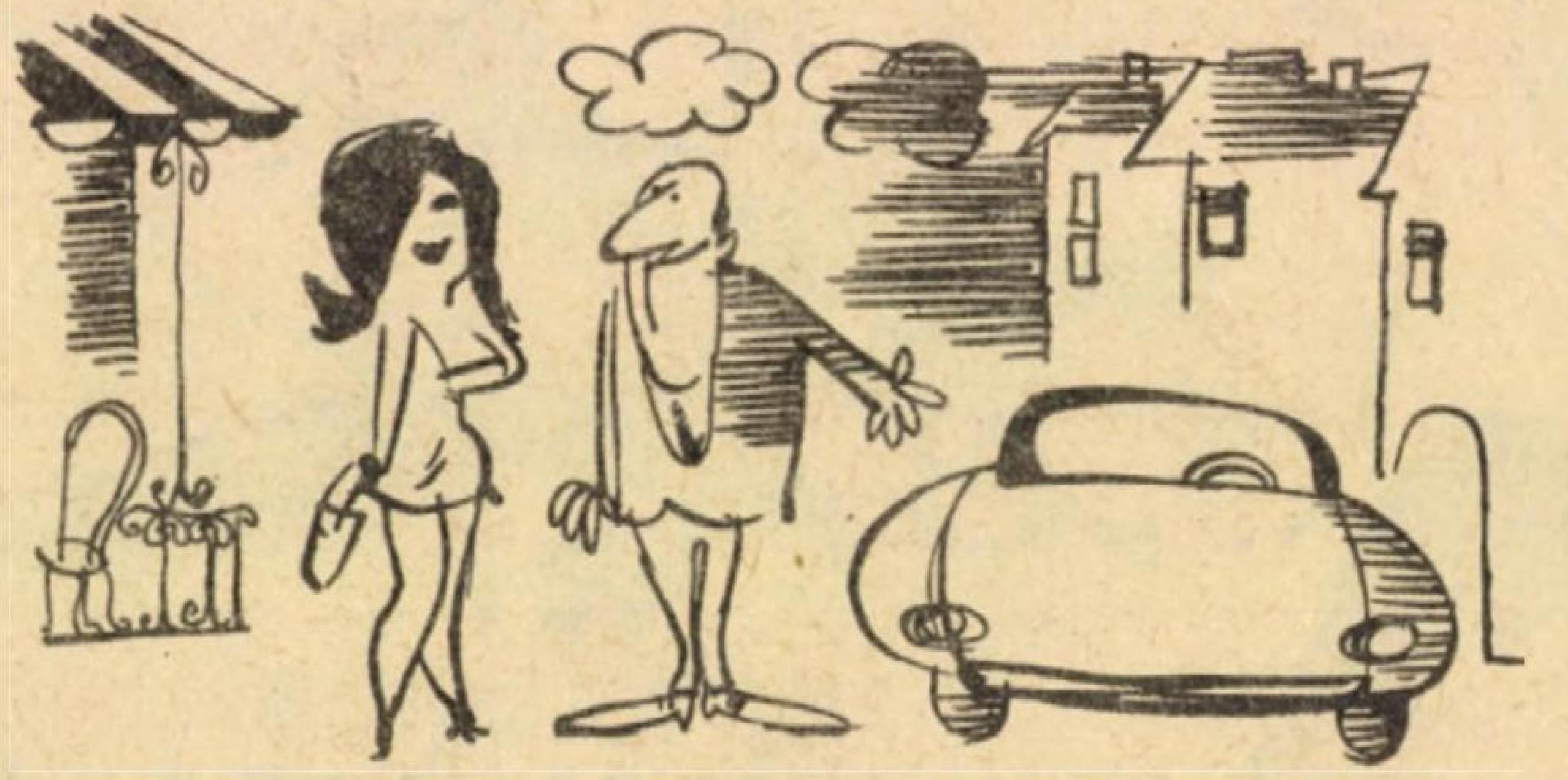

Senki sem ismeri a hatodik kerületben Gerezd Fülöp anyagbeszerzőt, kinek szürke külsejéhez sem színes szellem, sem látványos életkörülmények nem járultak, közéleti szerepe pedig mindössze annyi volt, hogy néhányszor szerepelt a nagykörúti forgalom utasszámlálásában, mint villamoson közlekedő fővárosi lakos. Ilyen körülmények között azután a nők sem méltatták különösebb figyelemre, holott Gerezd Fülöp egy Casanova tulajdonságaival rendelkezett, ugyanis megszámlálhatatlanul sok nő tetszett neki.

Volt pedig Fülöpnek egy külföldön élő cimborája, kivel egykor testi-lelki barátság fűzte egymáshoz őket, mivelhogy együtt ismételték meg a reáliskola hetedik osztályát, és nemcsak hogy együtt buktak el, de ugyanazokból a tantárgyakból is, ennélfogva érdeklődési körük is azonosan korlátozott volt. E jó barát pedig, ki egy idő óta nem Veréb Frigyes, hanem Friedrich Wereb névre hallgatott, látogatóba érkezett Budapestre egy külföldi rendszámú, feltűnően élénk piros Ford Musztáng gépkocsival. Elszállásolván pedig magát a legelegánsabb nagyszállóban, mindjárt barátja után kívánkozott, és meg is találta őt Gerezd körúti lakásán, hol még együtt készültek volt a pótvizsgára.

A két barát pedig össze-vissza ölelgette egymást, és egészen oda volt az örömtől és a meghatottságtól. És minekutána felemlegették valamennyi iskolai csínytevéseiket, igen hamarosan kifogytak az összes beszédtémából, akkor pedig Frigyes így szólt:

— Menjünk, hadd nézzem meg a várost, és kalandozzunk el kicsit az éjszakában.

A ház előtt pedig beszálltak a feltűnően piros Ford Musztángba, és Gerezd Fülöpnek a gyönyörűség szinte az eszét vette, hogy az elegáns luxusautóból szállt ki-be az egész este folyamán, és mindenütt megnézték őt, amint ki-be szállt. Végül is így szólt a barátjához:

— Bizony, én lennék itten az élet királya, ha énnekem egy ilyen piros Ford Musztángom volna. Mert hidd el, hogy nincsen két nő Budapesten, aki ne ülne bele az első hívásra, ha csak félig is odaintenék.

A barátja pedig így felelt erre:

— Legyél hát te a Ford Musztáng tulajdonosa, ha kedved tartja. És hogyha vezetni nem is tudsz, majd ki-be szállsz a gépkocsiból a szálloda előtt, én pedig a szobámat is szívesen a rendelkezésedre bocsátom a Musztáng mellé, hogyha a szoba is szükségesnek bizonyulna a királysághoz.

És amint megbeszélték, másnap délután Fülöp felöltötte a legdivatosabb keresztcsíkos zokniját, és átvéve barátjától a slusszkulcsot, helyet foglalt a hotel teraszának eszpresszóasztalkája mellett, szemben a Ford Musztánggal, melybe sűrű időnként ki- és beszállt, mint egy kényszerneurotikus, ki ezzel a szertartással tartja egyensúlyban megbomlott idegrendszerét.

Kis idő elteltével pedig egy feltűnően csinos és mosolygós arcú nő jelent meg a teraszon, és foglalt helyet éppen Gerezd Fülöp asztalának szomszédságában, ki erre nyomban ki- és beszállt a Ford Musztángból, miközben így szólt magában: „Pont egy ilyen kis hölgyre gondoltam, ki most mellém telepedett, és aki máris majd elájul az én Musztángom láttán, annyira nézi. Gyújtsuk hát be a motort!"

És szívélyesen rámosolygott az asztali szomszédjára, ki nem is titkolt közvetlenséggel mosolygott vissza reá, s Fülöp így szólt magában:

— Lám, mit tesz egy Ford Musztáng, hiszen máris a sebességre kapcsolhatok!

És jelbeszéddel értésére adta a hölgynek, hogy nem ért magyarul, ennélfogva beszélgetésről aligha lehet szó közöttük, ám, hogyha a kedve tartja, szívesen látja vendégül őt a feltűnően piros Musztángban. És maga is meglepődött, hogy az ifjú nő mennyire gyorsan és beleegyezően bólintott erre, és mindjárt örömmel indult a Musztánghoz. Fülöp pedig, miközben kinyitotta előtte a gépkocsi ajtaját, így szólt magában:

— Gyújtás, sebesség, rendben. Máris jöhet a direkt kapcsolás, index a szoba felé!

És maga is a Musztángba pattanva, késedelem nélkül magához szorította a barátságos ifjú nőt, és csókokkal halmozta el annak a nyakát és az orcáját, mikor a hölgy az első lélegzethez jutva, akkora ökölcsapást mért Fülöp állára, hogy egyenesen becsúszott az automata indítókar alá, és a veséjénél fogva fennakadt a kézifék gombján. A nő pedig a kuvik madár kiáltásait hallatva kiugrott a feltűnően piros Fordból és a szálloda portája felé futott, honnan egy elegáns öltözetű és ősz halántékú szállodai alkalmazottal tért vissza. Ez az úr pedig felháborodott hangon így szólt a gépkocsiból kijutni igyekvő Fülöphöz:

— Hogyan merészelte ezt a hölgyet a leggarázdább és szemenszedett módon megtámadni és vele szemérmetlenkedni?

Fülöp pedig így felelt a férfinak:

— Ezt a nőt nevezi hölgynek, ki az első mosolyomra szinte magától ült be és foglalt helyet a gépkocsimban?

A férfi pedig azt mondta erre:

— Ez a hölgy Anita Fjordförjn kisasszony, a svéd gyufakirály leánya, ki fél órával ezelőtt gépkocsit bérelt a hotelban, s a gépkocsira várakozva a teraszon, önt vélte a sofőrnek, ki a Ford Musztángot a számára idehozta. És vegye tudomásul, hogy nagy szerencséje, hogy a gépkocsinak külföldi rendszáma van, mert így elhitettem Fjordförjn kisasszonnyal, hogy egy külföldi vendég inzultálta őt, mivelhogy a számláját kérte, hogy hazautazzék!

Gerezd Fülöp ezek után sietve leadta barátjának a gépkocsi slusszkulcsát, megállapítva magában, hogy a svéd nők, úgy látszik, nem buknak rá.

Somogyi Pál

Elszakíthatatlan

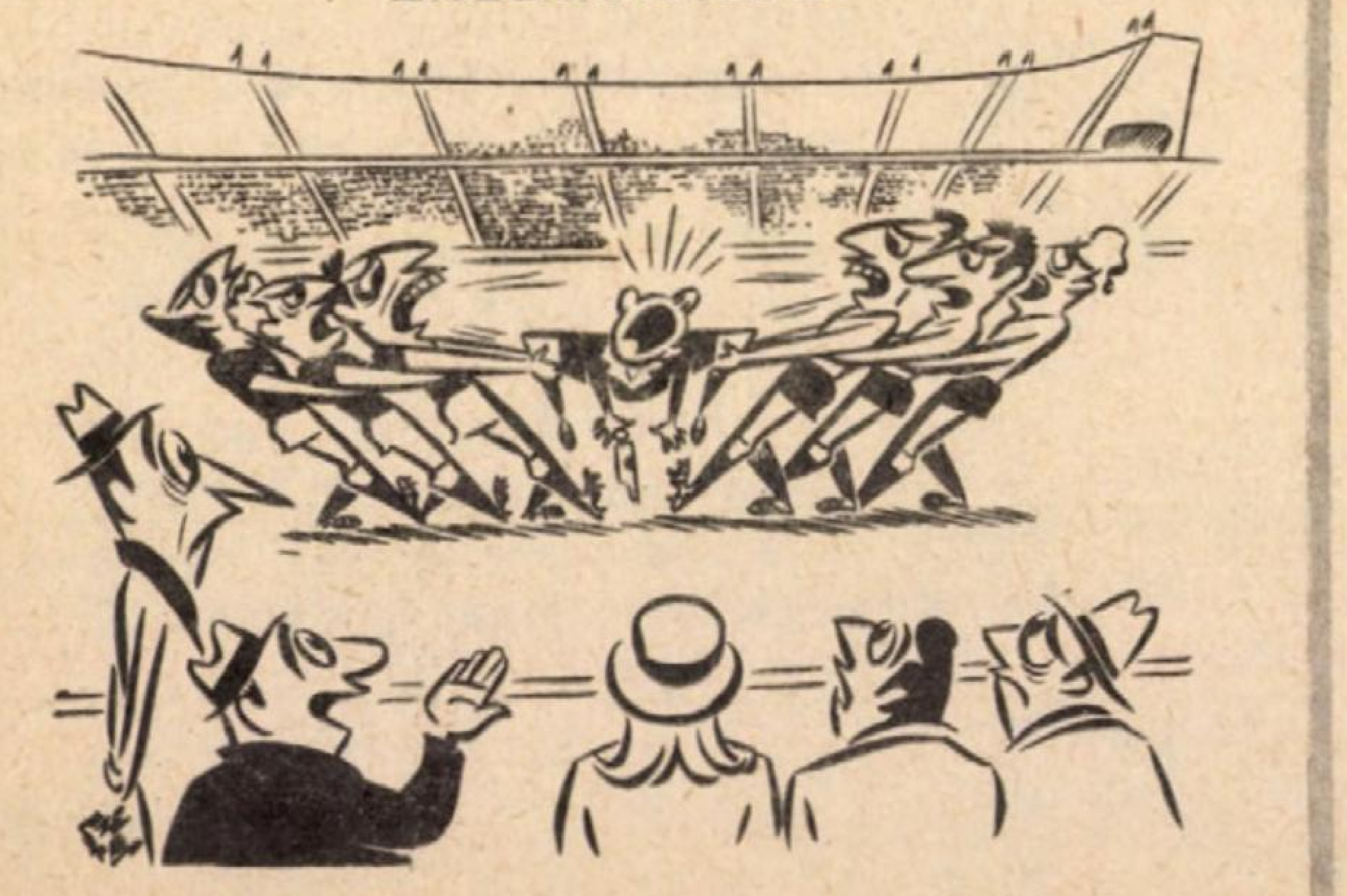

Foci Feri: Ez nem reklám, ez reklamálás!

NÉLKÜL...

„*Képlopás nélkül* is hazaviheti, eredeti méretben, színesen vetítheti a művészeti diafelvételeket." Imigyen szólt hozzám a minap egy magát megnevezni nem kívánó cég, egy gazdagon illusztrált, csaknem tenyérnyi nagyságú újsághirdetésben. Hurrá, mondom erre magamnak, ezentúl nemcsak otthonomban a nagyvilág (ahogy a televízió kelleti magát, nagy szerényen), hanem házhoz jön a Louvre, az Ermitázs, az Uffizi, a Prádó is, anélkül, hogy a képlopás nehézkes, fárasztó, és valljuk be: nem is egészen illedelmes módszeréhez kellene folyamodnom. Ám nem is a hirdetés tartalma ragadott meg legfőképp, hanem a stílusa, amely, remélhetőleg iskolát teremt majd, és mindennaposak lesznek újságjainkban az ilyen hirdetések:

„*Bankrablás nélkül* is szerezhet sok pénzt, ha totózik!"

„*Fegyverrejtegetés nélkül* is védekezhet a rablók, betörők ellen. Kössön háztartási biztosítást!"

„*Gyújtogatás nélkül* is melegedhet Elektro villanykályhánál."

„*Családirtás nélkül* is hozzáférhet a Numizmatikai Magazin legújabb számának olvasásához, ha minden családtagja részére előfizet rá bármelyik postahivatalban vagy a kézbesítőnél."

Még nem bizonyos, persze, hogy ez a stílus valóban tért hódít-e. Egy valami bizonyos csupán:

Mértéktartó ízlés nélkül nem lehet jó propagandát csinálni. Az ízlést fejlesztő eszközöknek pláne nem.

(R)

Őszi nagytakarítás

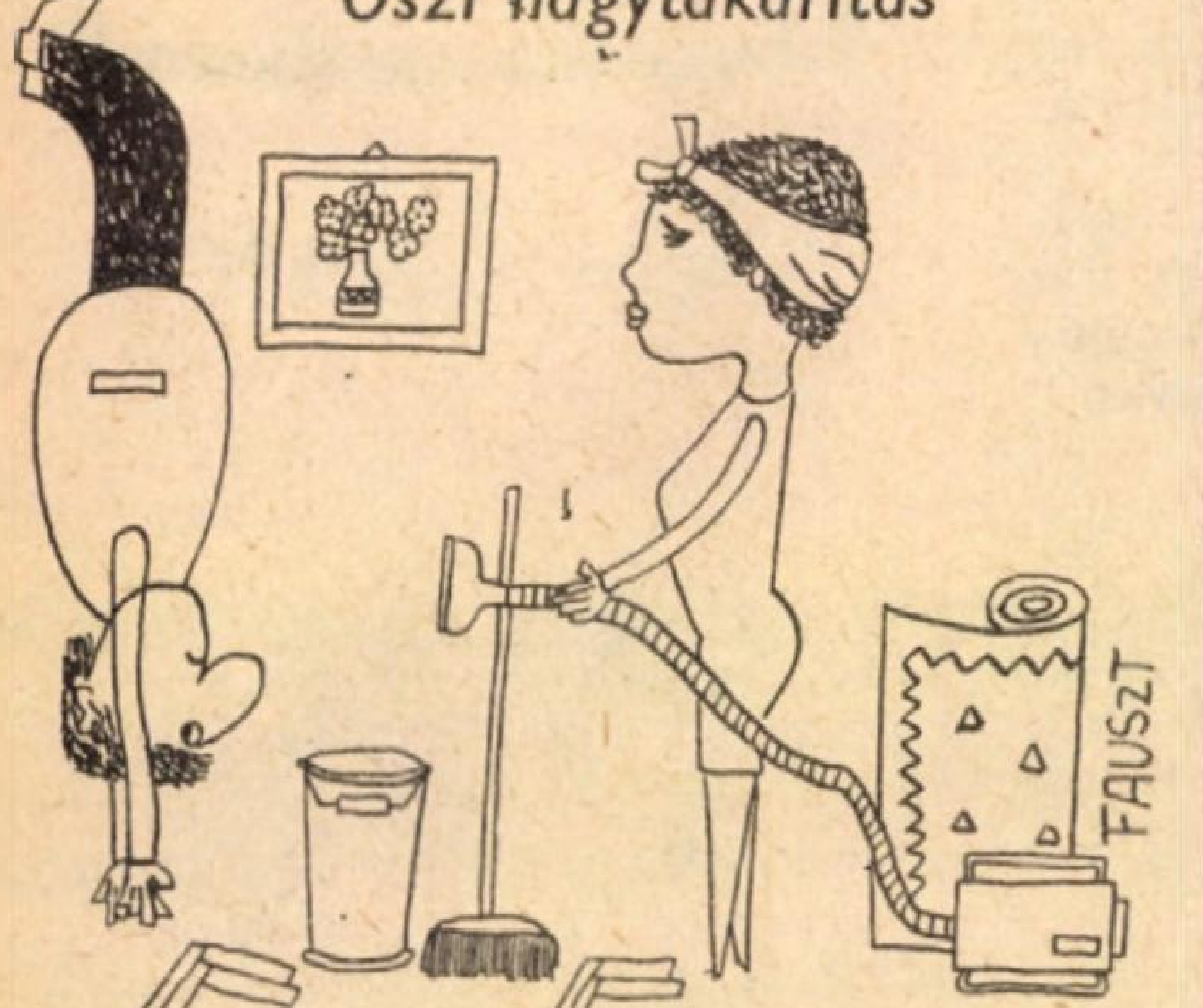

– Emil, csak tiszta kézzel szabad bejönnöd!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Az érdekeltek hozzászólnak

Megállapítottuk, hogy Buthi István olvasóiuknak a lapban közölt panasza jogos: a beledi tüzelőtelepen vásárolt ajkai kockaszén 40 százaléka por volt. Intézkedtünk, hogy a panaszost kárpótolják, a mulasztást elkövető árueladót pedig felelősségre vontuk.

Lefkovics László ig.
Győr—Tatai TÜZÉP Váll.

FOTÓZZON A LUDASNAK

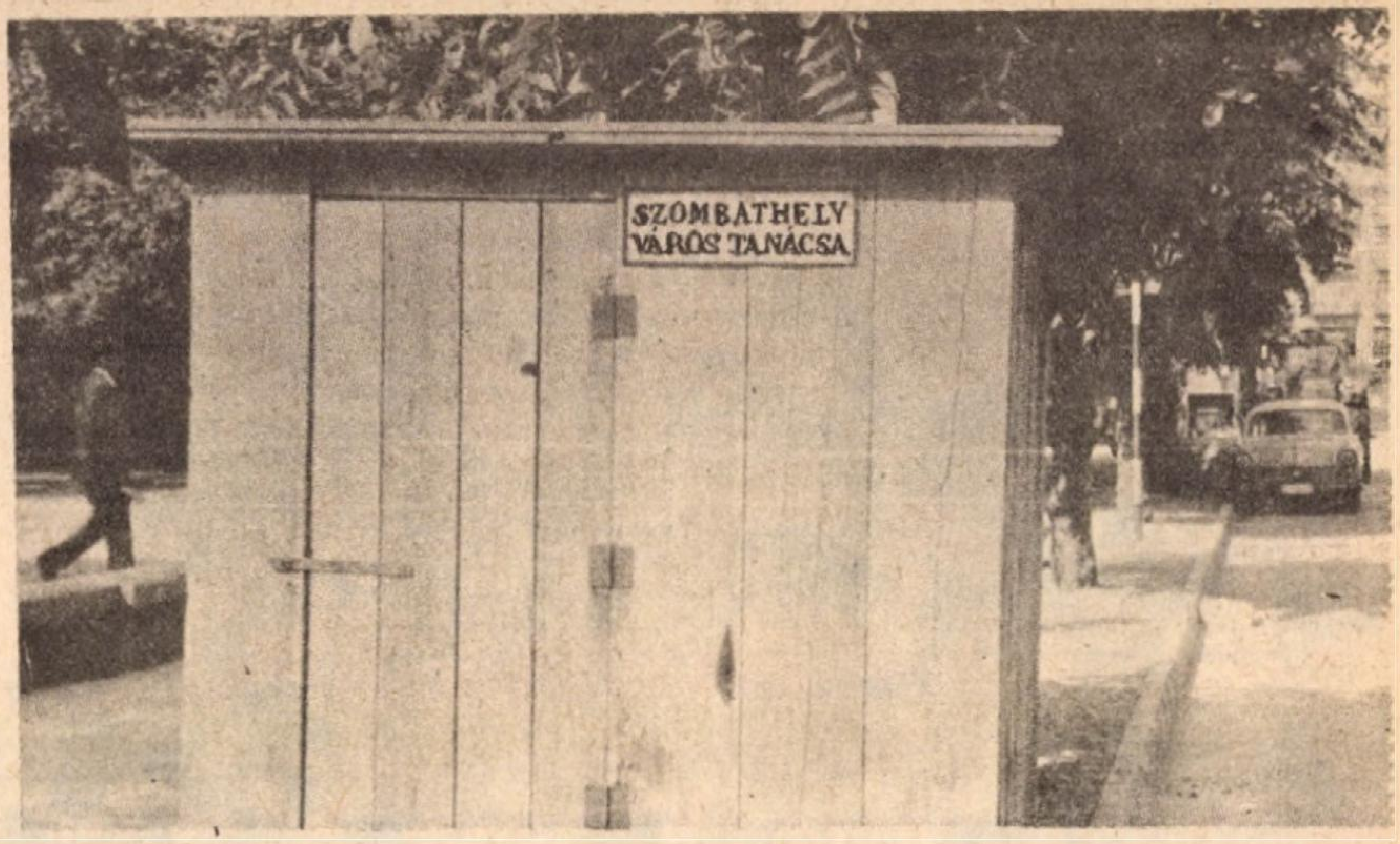

A puritanizmus teteje

Beküldte: Birbauer Ferenc

REJTÉLY

Nadabát a napokban, némi meglepetés érte. Vidéken volt tartós kiszálláson, s mire visszajött, kedvenc italboltját átalakították bisztróvá. Mindez tetszetős volt, mégis valahogy hiányérzete támadt a régi után, a személyzet is kicserélődött, kedvetlenül kérte ki megszokott féldecijét.

Félrevonult vele az álló vendégek szektorába, s hökkenten bámulta az eléje táruló látványt. Komoly, szeszkazánnak is elfogadható férfiak, hatalmas, tán literes kupicába, aminek fogantyúja is volt, különös italokat kortyoltak. Az egyik findzsát sűrű barna, a másikat fehér folyadék töltötte meg, mintha csak zománcfesték volna. S az emberek kiflit, nyilván rumos-konyakos kiflit harapdáltak a szörnyű italhoz. Ráadásul a nagy edényekből fölszálló bódító illat hatására határozott rosszullét kerülgette Nadabát. Ópiumos kábultság ringatta, hiába próbálta elűzni a rettenetes büdösséget a törköly andalítóan finom párájával.

Végül erőt vett tartózkodásán, és egy rezes orrútól, aki serényen öblögette a sűrű lével torkát, megkérdezte:

– Hallja, mester, mi az, amit piál? Amit kiflivel szlopál? Pancsolt bor vagy tömény rum? Mondják, az eredeti rum fehér vagy milyen.

A rezes ormányú hangszálait éppen elállta a harmadik kifli szárnya, de jól sikerült nyelés után lelkesen fölvilágosította:

– Tej! Tejecske. Fél liter tisztán!

Tej? – Nadaba komoran ráncolta össze homlokát, mintha már valahol hallotta volna ezt a szót. Tej! Ja persze, hiszen gyerekkorában itta is! De azért megrázkódott, s odébbhúzódott az illetőtől, megfertőzi, s aztán majd nézhet. S csakhamar a barna lé is lelepleződött. Kávé – mondták recsegő kiflikkel szájukban a legények. Emberünk elveszetten hallgatott. Kávé! – tűnődött – kávé. Mi az, hogy kávé? Likőrben vagy pálinkában? Vagy kávébor lenne? S vajon hány maligános?

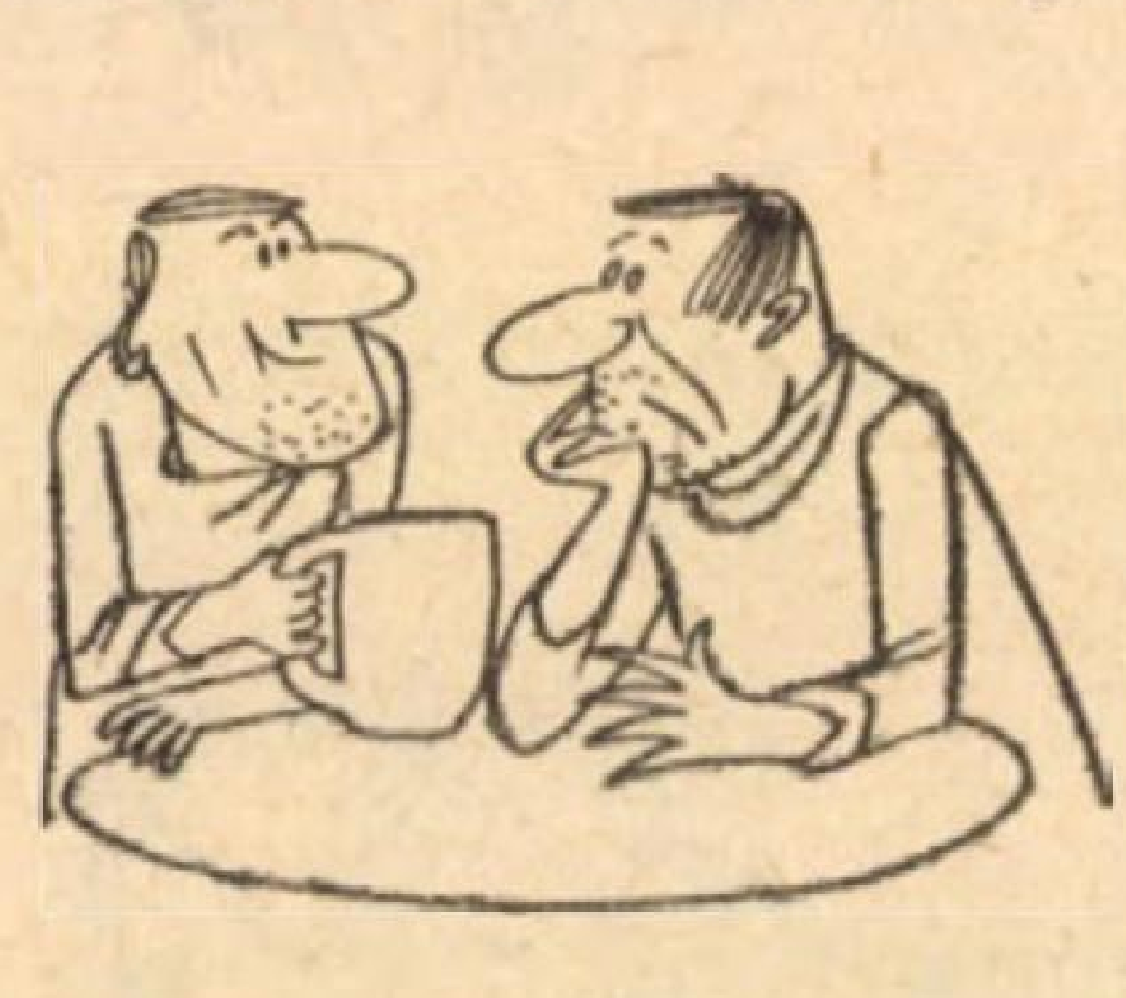

Határozottan izgatta a rejtély. Esetleg a teheneket pálinkával itatják, s így a tejük is szesztartalmú lesz? A kávét meg rumban főzik ki? Vagy létezik, hogy csakugyan egyszerű tejet, kávét innának?

Fölkavarodott a gyomra, de azért odaballagott a pénztárhoz, s zavarodottan vallotta be, hogy izé, arra adjanak blokkot, ami azokban a fertelmes kupákban van. Mondjuk legyen az a fehér színű.

– Fél liter tejet – helyeselt serényen a kisasszony.

Amikor aztán megkapta a porcióját, eltűnt az egyik sarokasztalnál, kellemetlenül érte volna, ha valamelyik szesztestvére meglepi a bődületes itallal. Először csupán a nyelvét lógatta bele a rettegett kotyvalékba. Aztán nekibátorodott, és egy nagyot hörpölt.

– Ha a többiek nem halnak bele, talán én sem – mondta kétkedően, és újra húzott egyet a nagy pohárból. Meg még egyet. Érdekes, se fejfájás, se gyomorgörcs, se vesezsugor nem következett be, még mindig állt a lábán. Sőt valami kellemes zsibbadtság járta át, enyhe szalonspicc. Azért persze elég gyöngécske, vélekedett, s ezek után maga sem értette meg, hogyan szaladt ki a száján, mikor végzett az egésszel:

– De hiszen ez jó! Egészen finom.

S hosszasan nyalogatta ajkát, töprengett, mit tegyen. Nagyon megszólnák érte, ha kikérne még egy fél decit – izé, fél litert? Eh! – döntött. – Le vannak ejtve. Kinek mi köze hozzá, ha öblögeti a torkát.

És a harmadik bögre után már jó mámoros lett, érezte, többet ivott a kelleténél, de azért dacosan mondta maga elé:

– Igenis iszom, kinek mi köze hozzá! Ha elázom, legfeljebb hazaküldenek a gyárból . . .

Nagy S. József

Reklamáció

Várnai György rajza

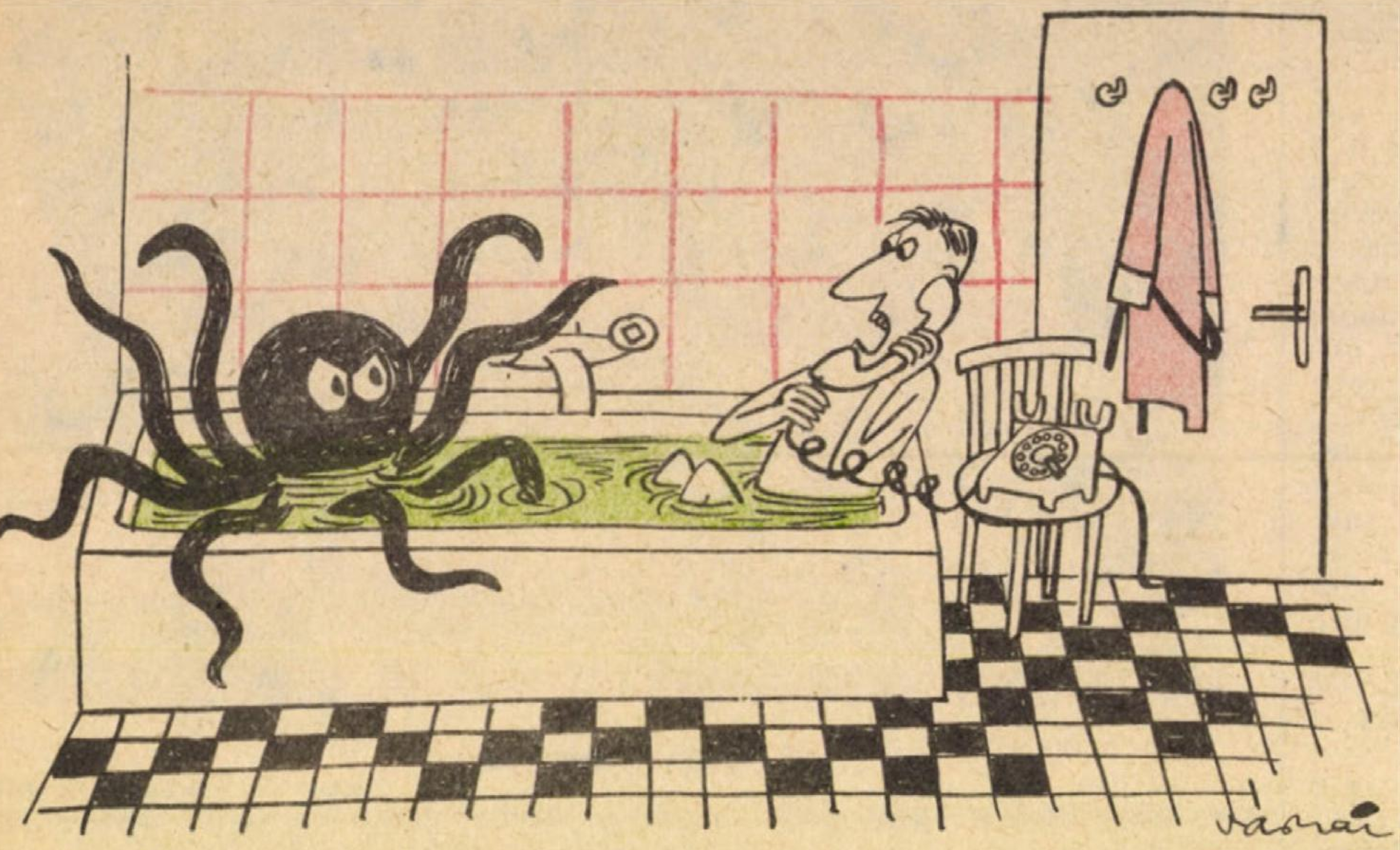

– Halló ... Vizművek?!

Meglepetés

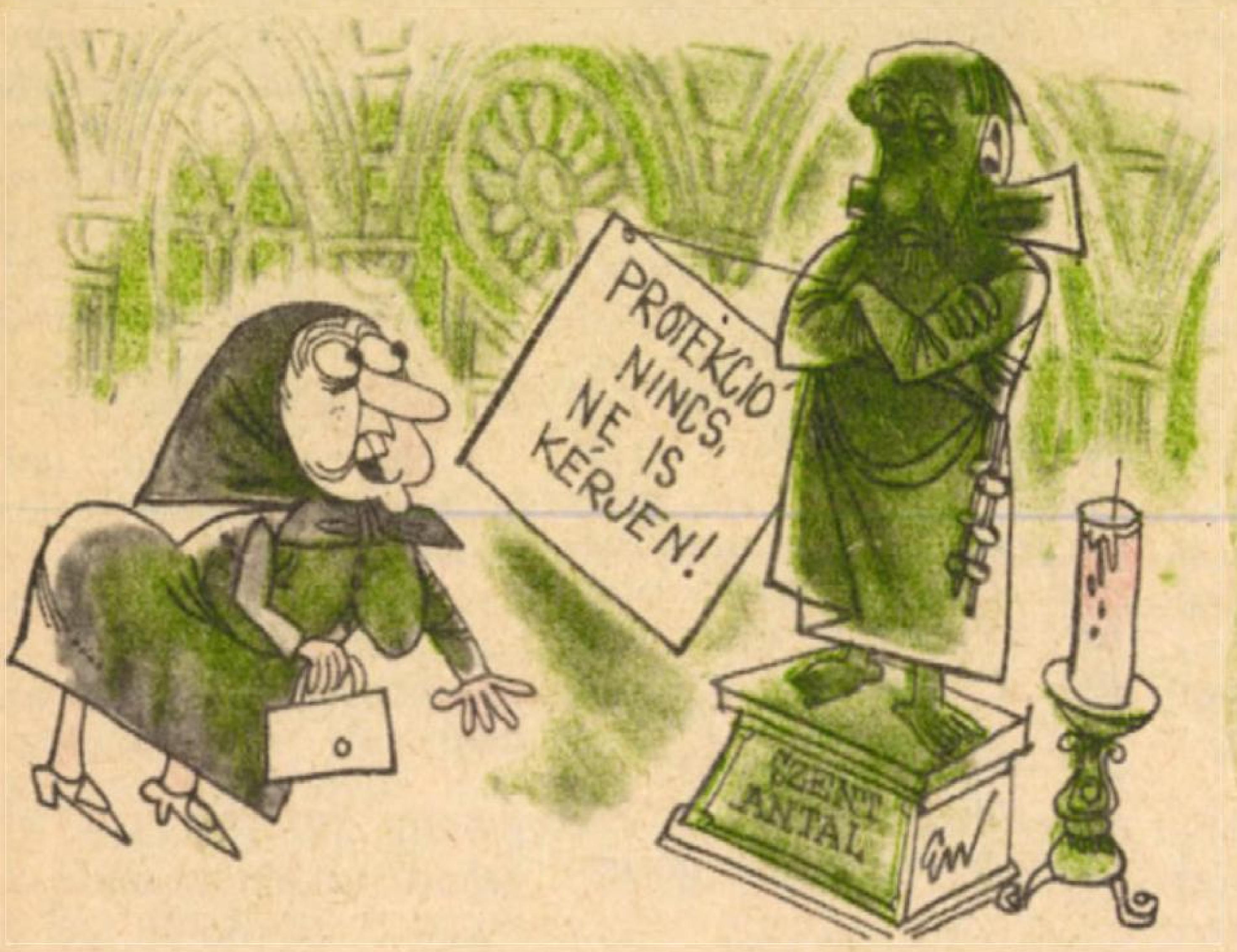
PROTEKCIÓ NINCS, NE IS KÉRJEN!
SZENT ANTAL

PARADICSOMI ÁLLAPOTOK

A párizsi Canard Enchainé-ben olvastuk:

Egy úr belép a kis falu egyetlen élelmiszerboltjába.

— Jó napot! Van rohadt paradicsomuk?

— Hogyne, uram, menynyit parancsol?

— Megveszem az egész készletét!

A boltosnak felragyog a szeme. Hirtelen átfut az agyán valami, s diadalmasan mondja:

— Tudom már! A földművelésügyi minisztert ma idevárják, s ön olyan fogadtatásban akarja részesíteni, amilyet megérdemel!

A vásárló:

— Téved, barátom. Én vagyok a miniszter ...

Őszi gondok

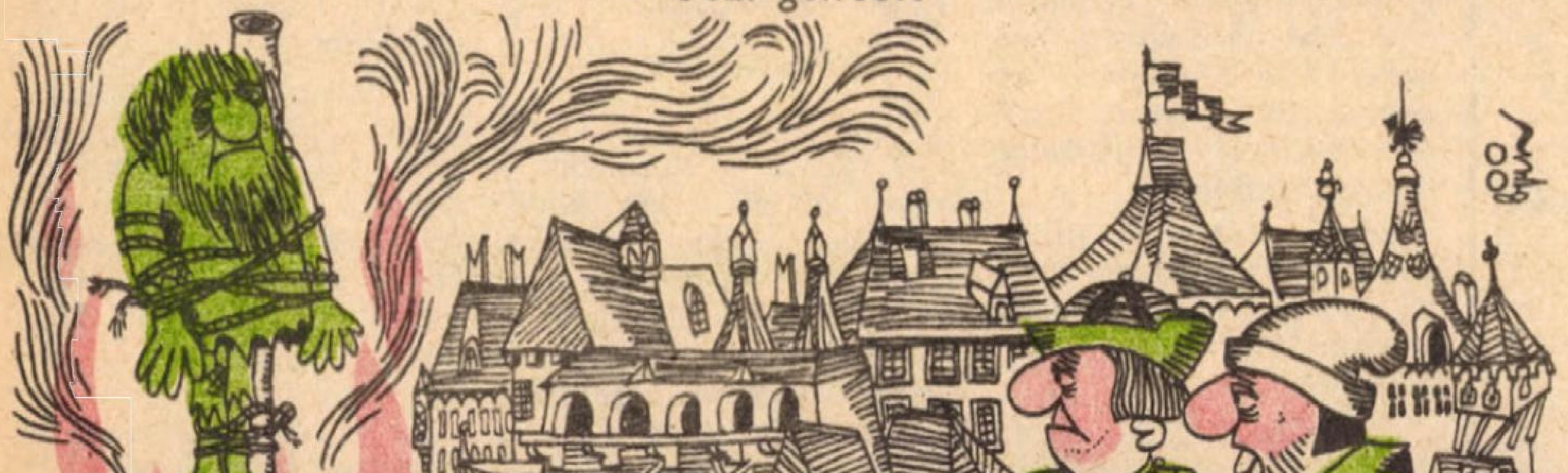

– Apropó, te már megkaptad a tüzelődet? ...

E HETI

MOST MÁR JÖHET A TÉL!
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

konyhakész BAROMFI

KÖZÉRT
GYORS, KÉNYELMES.

HIRDETÉSEINK

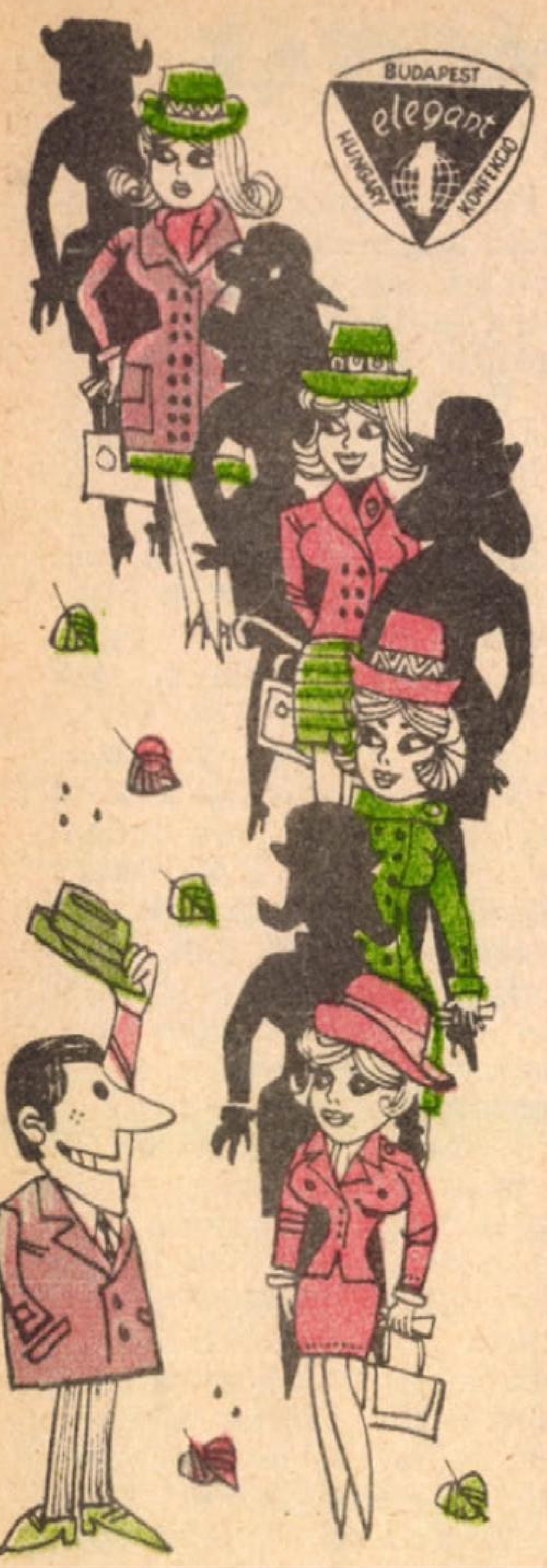

LE A KALAPPAL!

Minden második előtt, mert

Május 1. ruhagyári kabát van rajta!

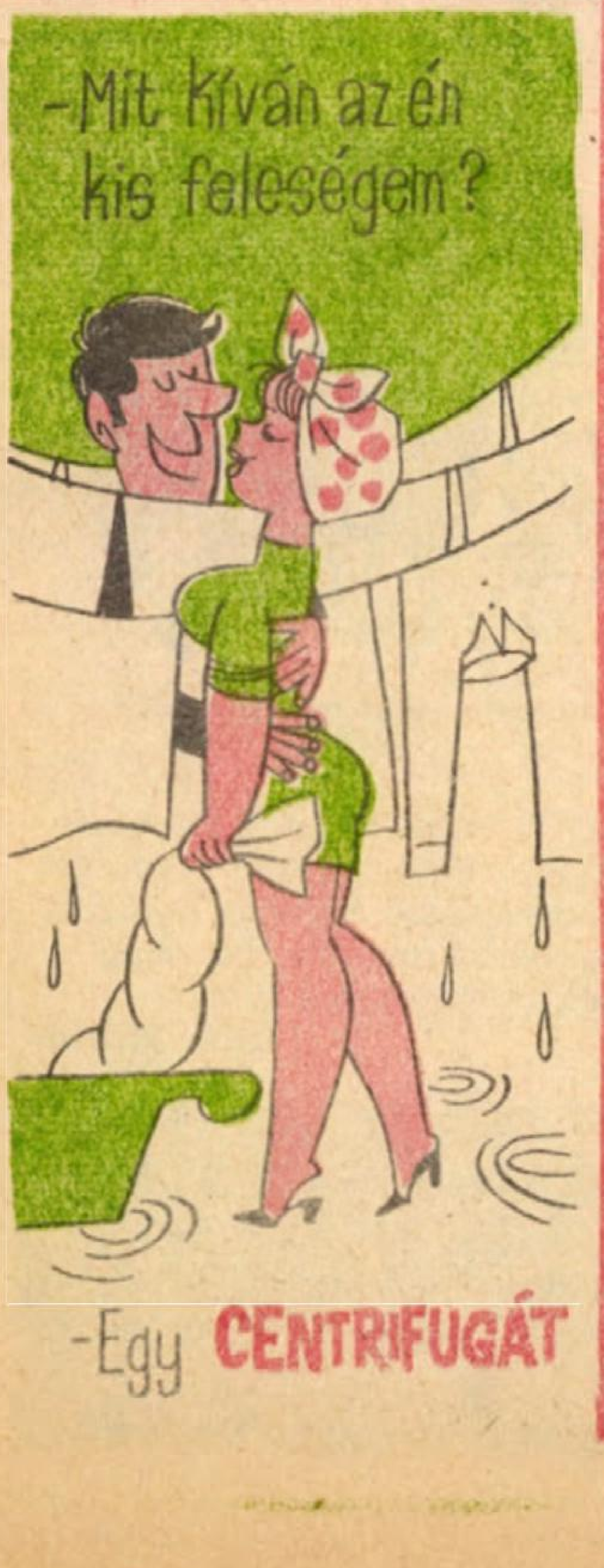
-Mit kíván az én kis feleségem?
-Egy CENTRIFUGÁT

CSÖKKENŐ MÉRETEK

A Népszabadság riportere utánajárt annak, hogy miért csökkennek a konfekciók méretei olyannyira, hogy a 16-os munkaruha néha csak 13-as nagyságú, a 46-os kombiné pedig 44-es. Ez a jelenség izgalmas ellentmondásra mutat, az emberek ugyanis egyre nőnek (amit a biológiai tudomány akcelerációnak nevez), a konfekció-méretek pedig egyre csökkennek (amit a közgazdasági tudomány anyagmegtakarítás címén prémiummal jutalmaz). Ez az ellentmondás nem oldható fel másként, mint vagy az emberi méretek csökkentésével, vagy a konfekció-méretek növelésével. Ahogyan a gazdasági érdekeltség elvének előretörését nézem, az előbbi út tűnik járhatóbbnak.

Ám leglenyűgözőbb a cikkben a megokolás, amelyet a nagykereskedelem képviselője ad. Kifejti ugyanis, hogy az előírások alapján átvevőjük csak a napi termelés 12 százalékát nézheti meg, s ha abból 8 százalékot meg nem felelőnek talál, akkor visszautasíthatja — no nem az egész tételt, csak azt a bizonyos 12 százalékot. A többi eleve ellenőrzés nélkül kerül a fogyasztóhoz, és megrövidítheti, ha a fogyasztó önként nem hajlandó megrövidülni.

Hát ez példás ellenőrzés! Lehetővé teszi, hogy: 1. hét százaléknyi ellenőrzött áru teljes joggal legyen hibás, rövid, akármilyen, hiszen ez a mennyiség csak minden tizennegyedik vevőt károsít meg; 2. illetve még 78 százalék áru ellenőrizetlenség folytán lehessen hibás, rövid, akármilyen, hiszen ez a megmaradt 13 vevőből csak kb. 11-et károsíthat meg; 3. illetve, ha az átvevő jó fiú akar lenni, mindent átvehet, ki vonhatja felelősségre, 11 százaléknyi jó áru csak akad a szállítmányban, és ő éppen azt nézte, no! Mondom: ez példás ellenőrzés! Érdemes volna kiterjeszteni az ipar valamennyi területére. Bevallom, könnyezem az örömtől, ha az ily módon feltárulkozó ragyogó távlatokra gondolok. Elő is veszem a zsebkendőmet. Ejnye csak, mért olyan kicsi ez a zsebkendő? Úgy látszik, nem került bele az ellenőrzött 12 százalékba ...

Gombó Pál

Profilírozás

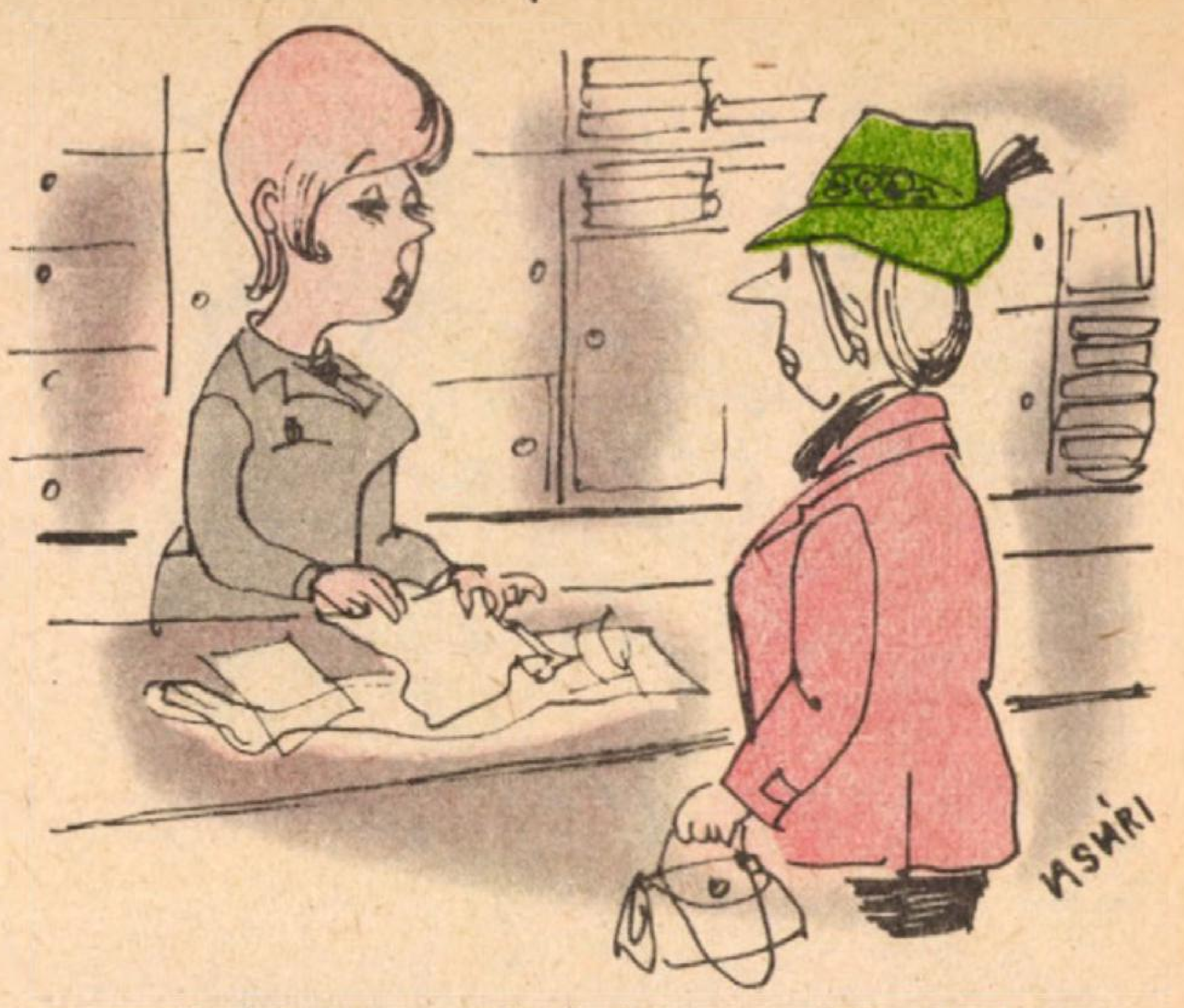

– Az, kérem, nem nálunk nincs, az a Röltexben hiánycikk . . .

Máris igényei vannak

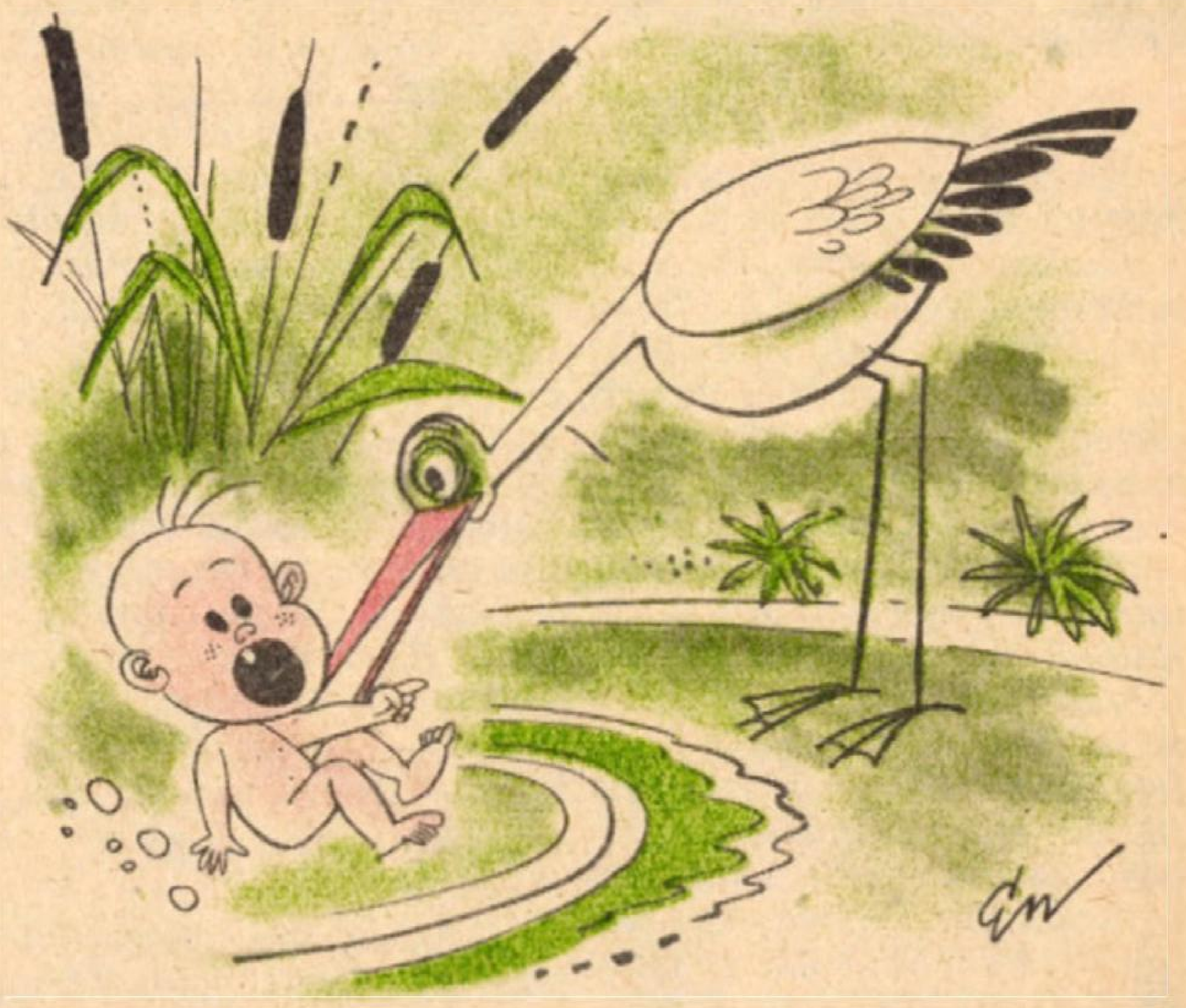

– Csak repülővel vagyok hajlandó utazni! . . .

Művészi átélés

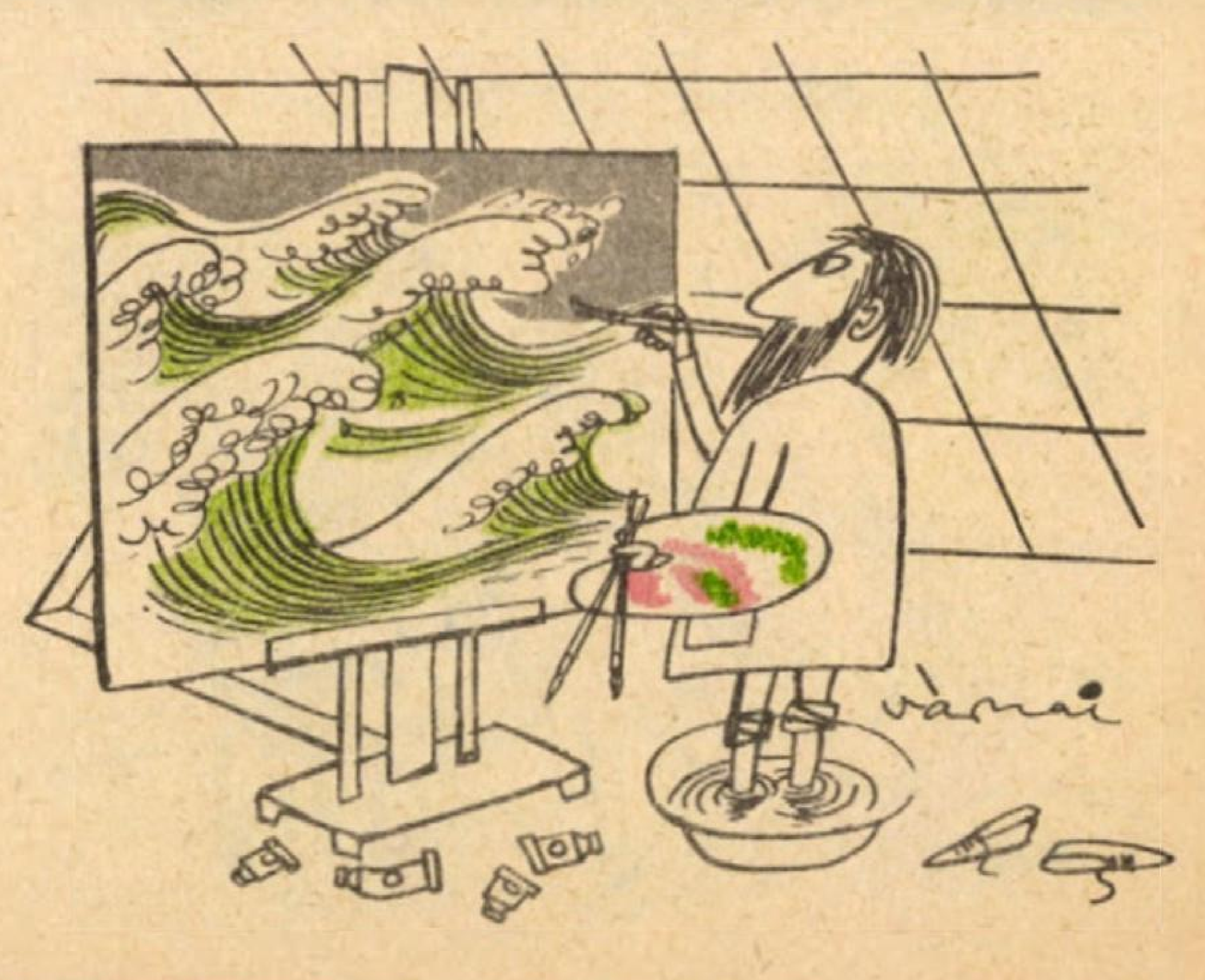

Elővigyázatosság

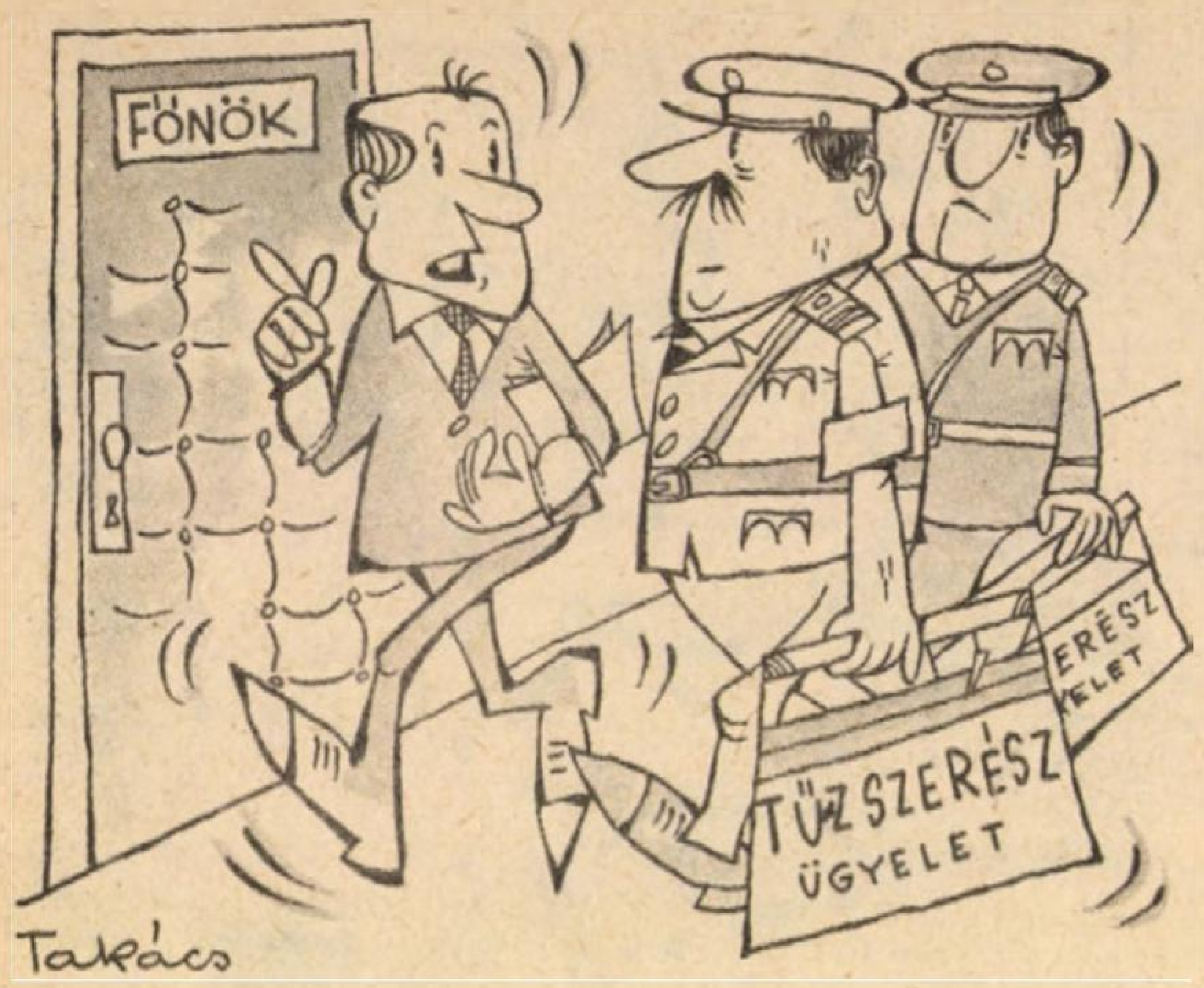

– Ma nagyon ideges, minden pillanatban robbanhat!

HASONLAT

– Magyarázd meg nekem – fordult a kövér Meszetneki Rézmáz Kázmérhoz egyik este a Cimbalom kávéházban –, miképpen lehetséges az, hogy meglett novellisták és költők, ha éppen kedvük szottyan hozzá, hát egyik napról a másikra pánikszerűen felcsapnak humoristának! Ilyen vészjóslóan könnyű műfaj lenne a humor?! S ami a legkülönösebb, a kritika túlnyomórészt a maximális elragadtatás hangján fogadja a meglett novellisták és költők tréfás dolgozatait, míg a hétpróbás derűfakasztók számára csak elvétve csurran-cseppen egy kis irodalmi vállveregetés. Mondd, mi ennek az oka!

Rézmáz Kázmér elgondolkozott, majd körülményesen rágyújtva egy francia krémesre, beszélni kezdett:

– A legtöbb ember tud úszni. Azonban úsznitudás és úsznitudás között óriási különbség lehetséges. Van, aki csak kapálózni tud. A mély vízben épp hogy el nem merül. Van, aki szabályosan tempózik, de hamar kifárad. Aki víz mellett nőtt fel, vagy rendszeresen jár strandra, az biztosabban úszik annál, mint aki nem víz mellett nőtt fel, vagy nem jár rendszeresen strandra. Leggyorsabban természetesen az úszóversenyzők tudnak úszni. Kivált e sportág világrekorderei, olimpiai bajnokai. Nagyon könnyű eldönteni, hogy két vagy több versenyző közül melyik a jobb. Csak egy úszómedence kell hozzá és semmi más.

– Na, de mi a helyzet a humorral?! – vágott közbe türelmetlenül a kövér Meszetneki.

– Azzal még egyszerűbb a helyzet – mosolygott Rézmáz Kázmér. – A humorhoz ugyanis még úszómedence se kell! Így aztán ki-ki tetszése szerint állapíthatja meg a sorrendet . . .

(dalmáth)

Abszolút bürokrata

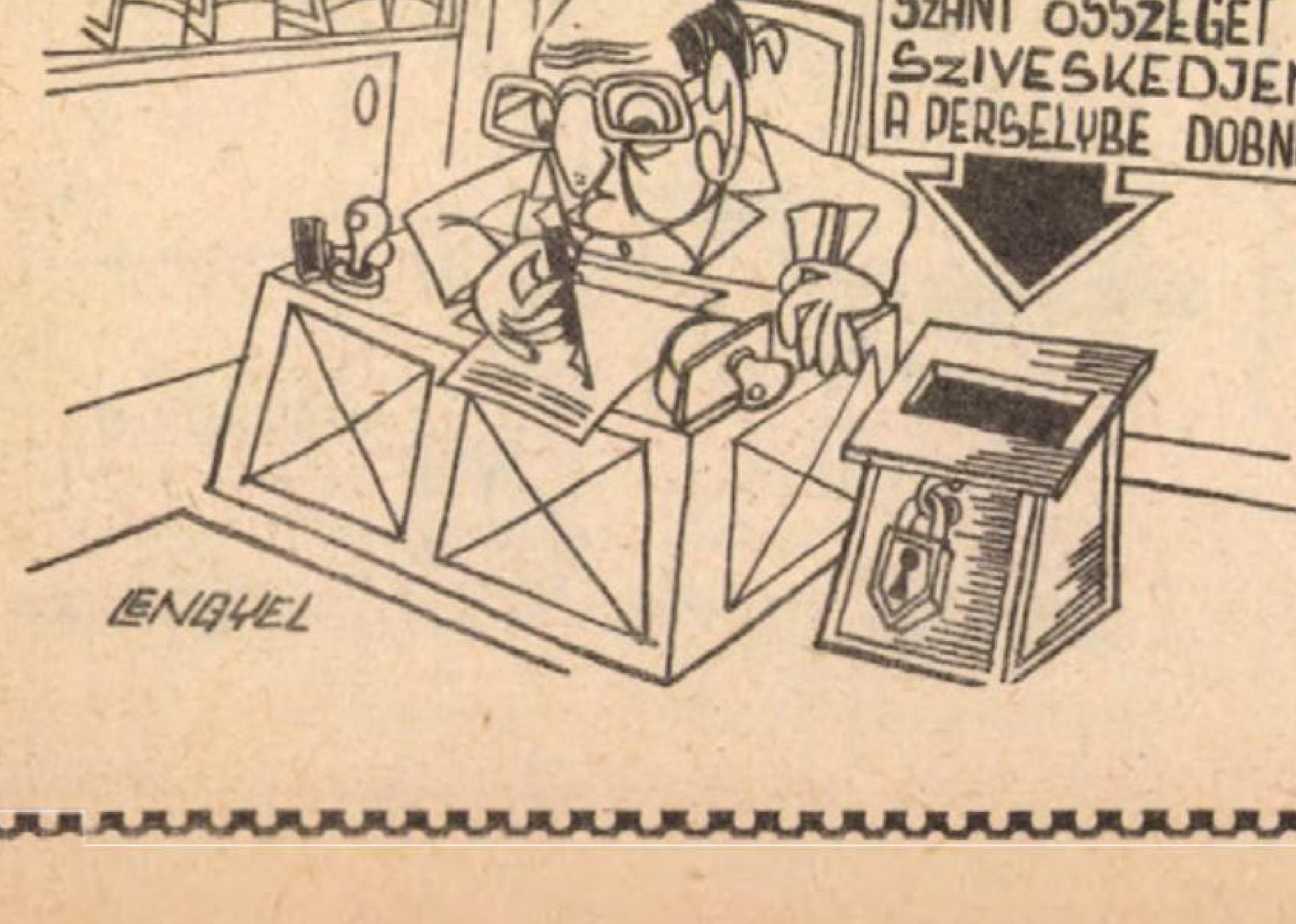
A MEGVESZTEGETÉSEMRE SZÁNT ÖSSZEGET SZIVESKEDJEN A PERSELYBE DOBNI!
LENGYEL

HADITUDÓSÍTÁS

Régen sejtem, hogy egy nem is olyan titokban működő nagyhatalom katonáit látom naponként a Váci utca és a Kossuth Lajos utca környékén. Fennhéjázóan mutogatják snájdig egyenruhájukat, lakk csizmájukat, vállpántjaik szikrázó rangjelzéseit. A köpenyek hátul derékig felhasítva, a hasítékokban aranygombok ragyognak, és kis álló gallér ad a nyaknak büszke tartást. A tisztek lakkpántokkal, lakkellenzővel díszített formasapkát hordanak, vállszíjas táskáikban — gondolom — térképet, parancsokat tartanak. A közlegények, illetve -leányok zakóit fémkarikás húzókával ellátott cipzár és számtalan zseb teszi igen praktikussá, a derékszíjak kampókkal, karabinerekkel, bújtatókkal jelzik, hogy szükség esetén bármilyen harci fegyvert lehet rájuk csatolni.

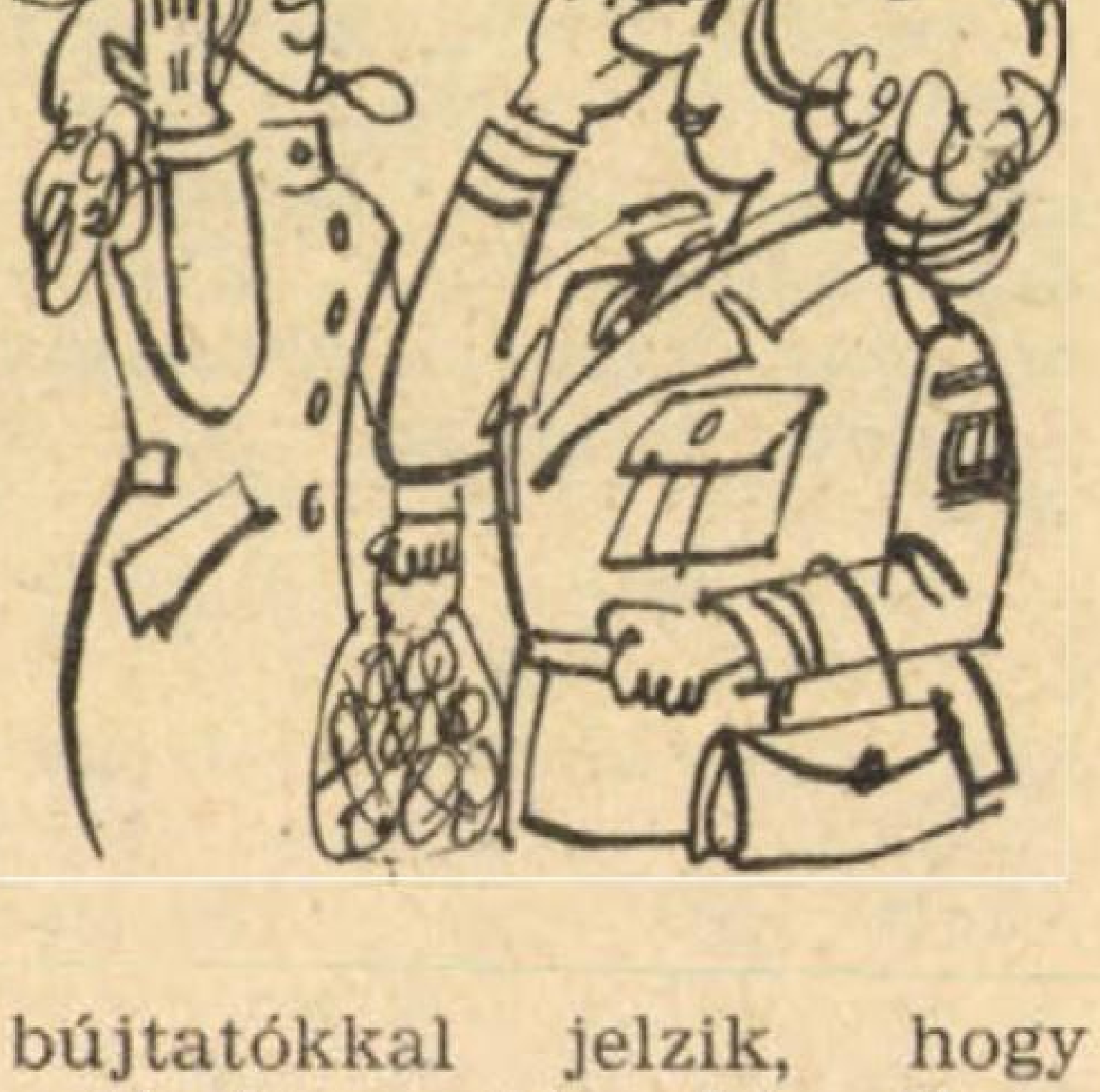

Havi folyóiratunk, a divatlap, állandóan tájékoztatja őket a „militaire" vonal alakulásáról. Tévedés ne essék, nem a frontvonalról, a divatvonalról van szó. Közlik az első világháborús bakák köpenyét — a szövet más, de a szabásvonalak megegyeznek —, a kubai forradalmárok egyenruháját, golyószóró nélküli változatban, és a szovjet hadsereg tisztjeinek váll-lapjai is mintha helyet kaptak volna az őszi komplékon. Aranygombok korlátlan mennyiségben alkalmazhatók a zsebeken, a vállpántokon, galléron, dragonon, övön és még gombolás céljából is. Alacsonyabb beosztásúak ezüstgombot hordanak.

Ez a fondorlatosan működő nagyhatalom, a Divat, az idei őszi-téli hadgyakorlatra minden tartalékát bevetette. Már az egészen fiatal korosztályok is megkapták behívóikat, illetve belépőjegyüket valamelyik divatbemutatóra. Egy-két untauglich akad ugyan a belváros környékén is, a megrögzött civilek eme elpuhult, korcs példányai csak szemlesütve mernek közlekedni a katonás léptű, harcias amazonok mellett. Mert azt elfelejtettem elmondani az elején, hogy noha nagy részük nadrágban jár, az egyenruha hívei nők. Napi szolgálatukat „shoppingolás"-nak nevezik, igen finoman, gyakorlóterüket pedig korzónak.

Nekem is ajánlott valaki a múltkoriban egy valódi egyenruhát. A londoni királyi palota egyik őre küldte csomagban, néhány paszomány és aranygomb felvarrásával egészen használható, csinos kis nadrág-kosztüm lett volna, sajnos, a medveszőr kucsma kicsit nagy volt. Viszont levelezésben vagyok a San Marinó-i hadsereg egyik közkatonájával, s remélem, sikerül megszereznem egyenruhájuk szabásmintáját. A dédnagymama is megígérte, hogy körülnéz a padláson, hátha akad egy-két pár sárgaréz huszársarkantyú, mert azt hallom, jövőre divatba jön. Mindenesetre megindítottam a D-akciót (Divat-hadműveleti terv) férjem pénztárcájának hadállásai ellen, hogy kipuhatoljam, mennyit szándékszik költeni hadügyi kiadásaimra. Ő azonban a *teljes* leszerelés híve.

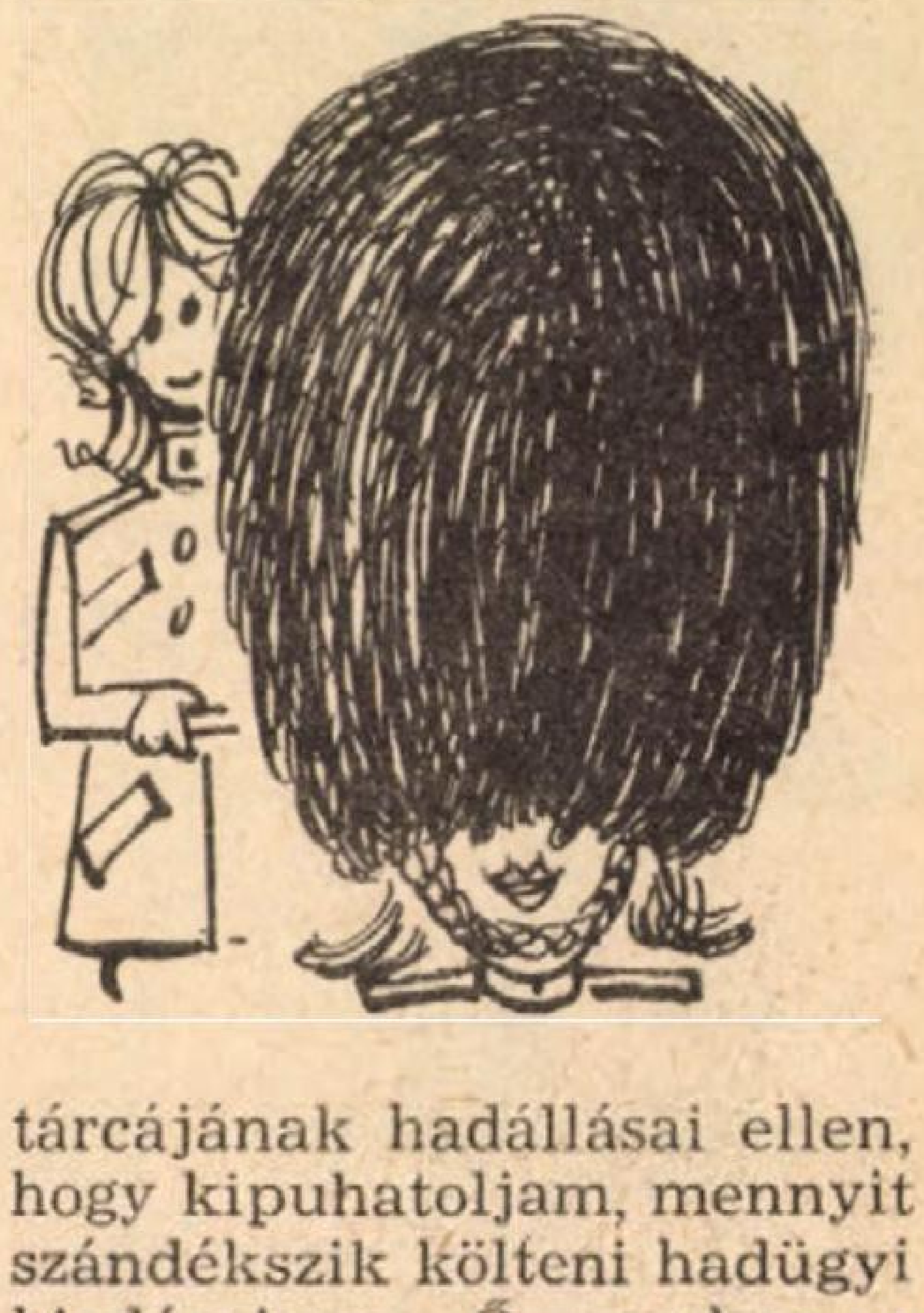

Hary Márta

A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rajzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÖZÉRDEKŰ DOHOGÁSOM KÉT ÜGYBEN

Éjszaka egykor riadtan ébresztget a feleségem:

— Egy rendőr áll az ajtó előtt...

Csakugyan, fiatal, igen jó modorú rendőrőrmester kér, hogy legyek elnézéssel a szokatlan időben való riasztás miatt, de ez a fiatalember — és rámutat a mellette didergő ifjú sofőrre — nekiment a kocsimnak. Jöjjek le, nézzem meg.

Megdermedtem. Az én versenykocsimról van szó? (Versenykocsi. Trabant. A Körúttól a Verseny utcáig remekül megy.) Leloholunk és egyesült erővel szemrevételezzük. Csakugyan, az ifjú taxis nekiment egy kicsit, lesúrolt egy kis glazúrt róla, jelentéktelen. Leparolázva válunk el, miután kileadta a rendőrnek betétlapját.

Elmúlik három hét, ezalatt külföldön voltam. Hazaérkezve meg akarom csináltatni a kocsit, de mert a számlát be kell mutatnom a Taxivállalatnak, amely majd levonja az ifjú sofőr fizetéséből, állami szektornál kell elvégeztetnem. Meg is csinálják annak rendje és módja szerint, csak épp ki kell fizetnem készpénzben.

Hohó, de közben kapok egy idézést a Népköztársaság útja 12. alá. Csak annyit mond a papír, hogy itt és itt, ekkor és ekkor jelenjek meg, különbeni pénzbüntetés terhe mellett. De hogy *sértett, vádlott vagy tanú vagyok-e,* azt a papír nem közli. Pontosan megjelenek az idézésre, egy fél órát rágom a körmöm, míg sorra kerülök, és amikor a rokonszenves őrnagy megemlíti, hogy sérült autóm ügyében hallgat meg, már egy angol főrend nyugalmával válaszolok, és még a sofőrt védelmembe is veszem.

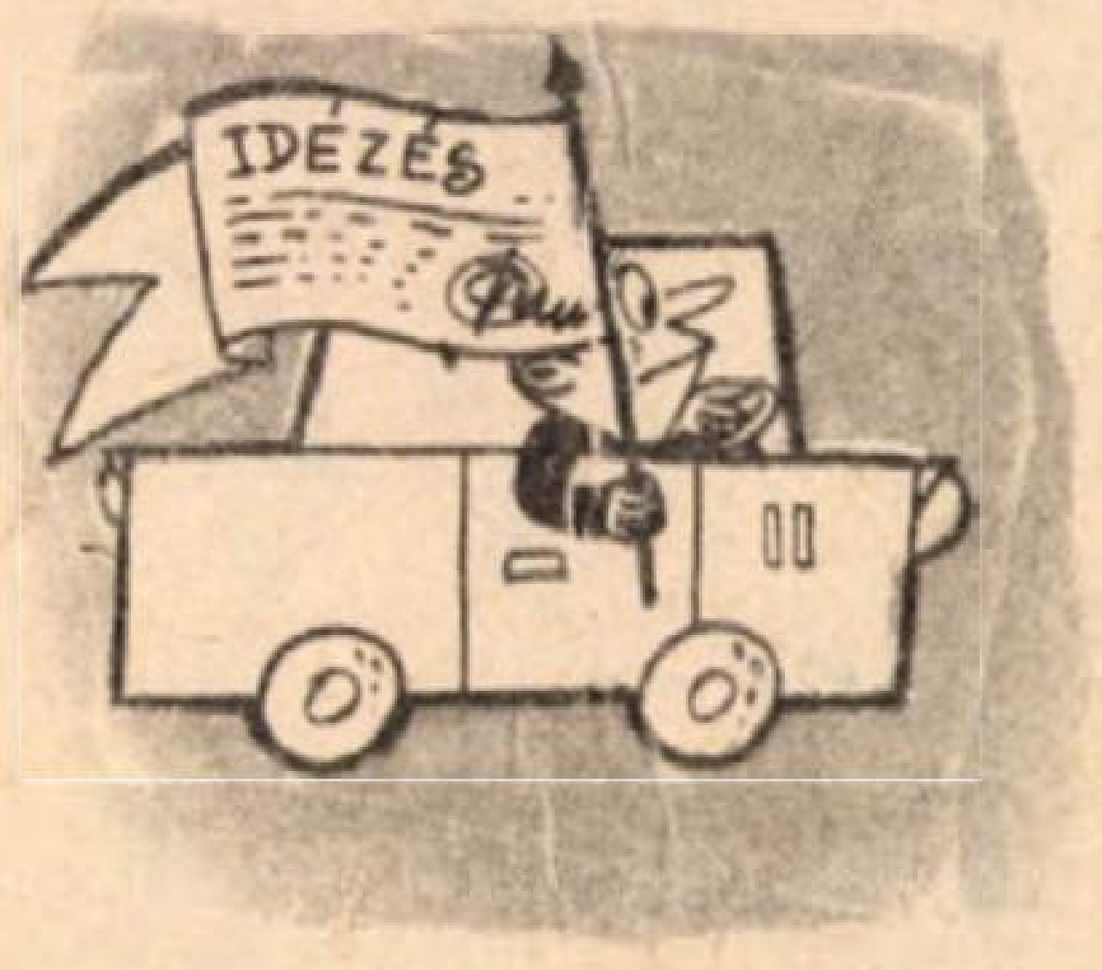

És most két közérdekű dohogó kérdés.

Az első: miért tévesztenek engem össze az Otépével. Mindenhol a világon az történik hasonló esetben, hogy két ember, kárvallott és kárt okozó vagy névjegyet, vagy betétlapot cserél. A javítóműhely a munka elvégezte után elküldi a számlát a kárt okozónak vagy vállalatának, amely azt kifizeti. Hát nem elég, hogy a versenyautóm megsérült és hetekig májfoltosan járt, még én előlegezzem kamatmentesen a költségeket is?

A második: hogyan lehetne a rendőrséget megkérni arra, hogy hasonló esetben írják rá az idézésre: jelenjen meg *mint tanú?*

Bondy Endre

VÁM
IMPORT HUMOR

MODERN KOR

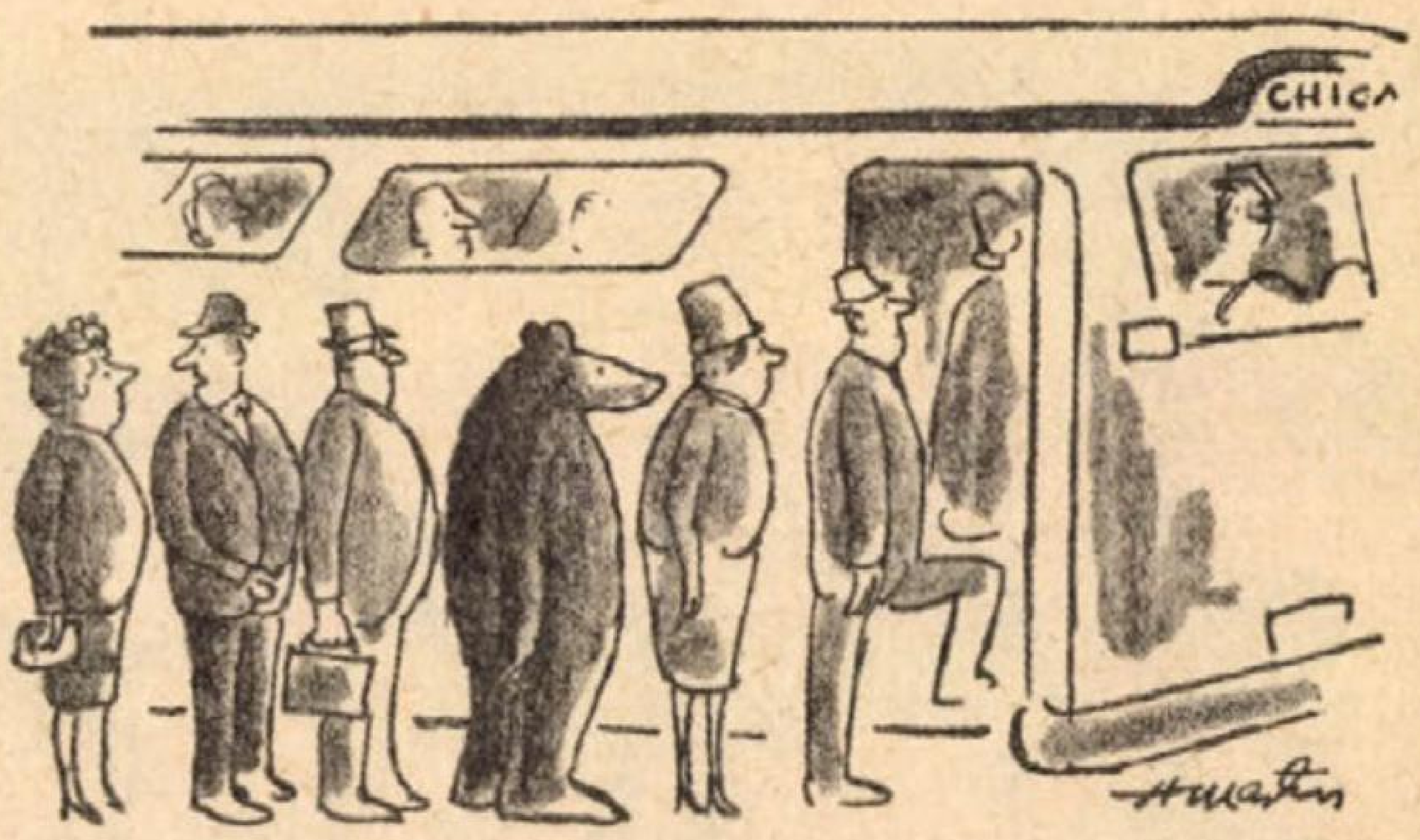

– Manapság már mindenkinek telik utazásra!
(„Saturday Review", New York)

SZÉKFOGLALÓ BESZÉD

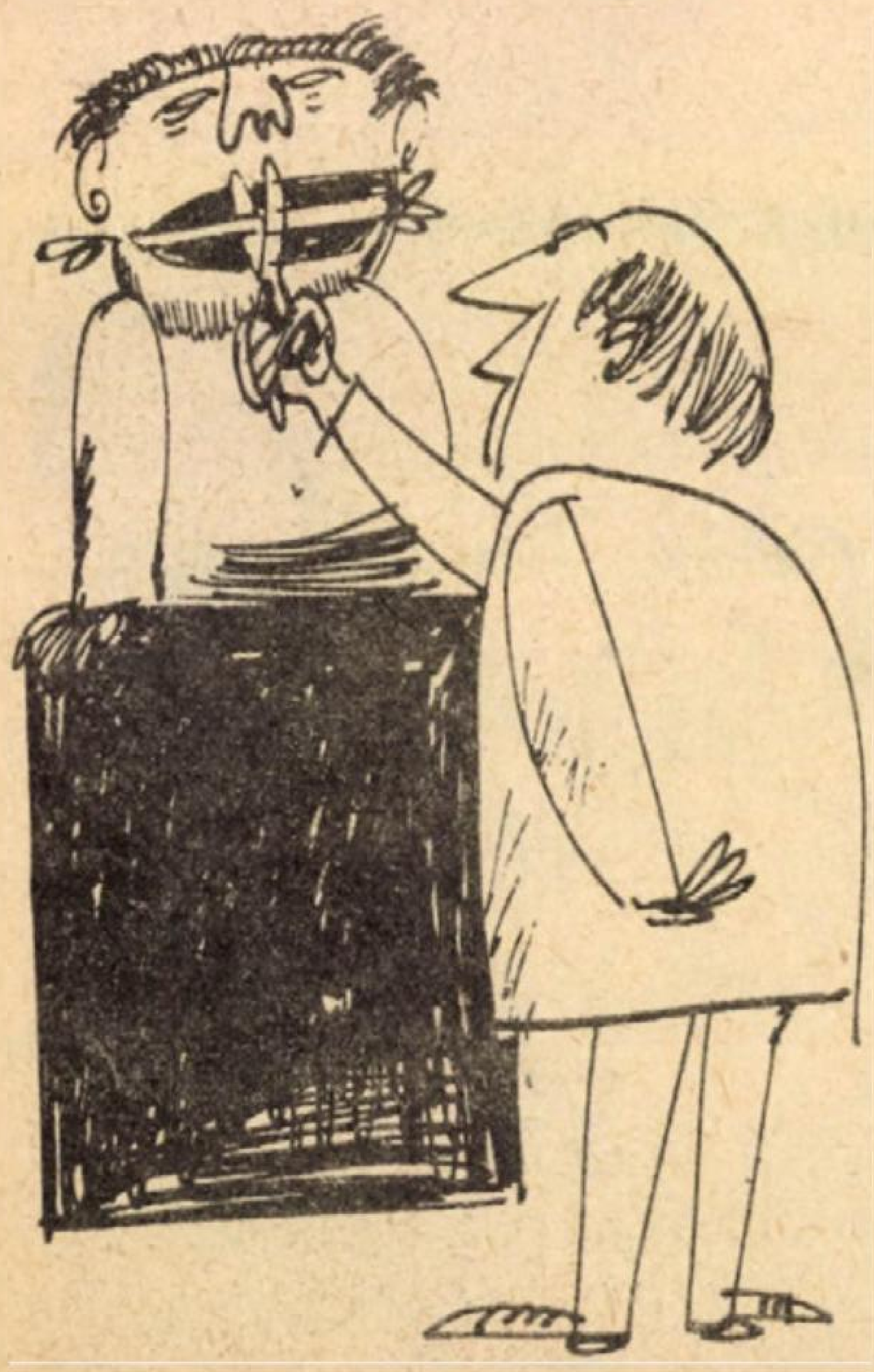

(„Urzica", Bukarest)

VISSZA AZ EGÉSZ!

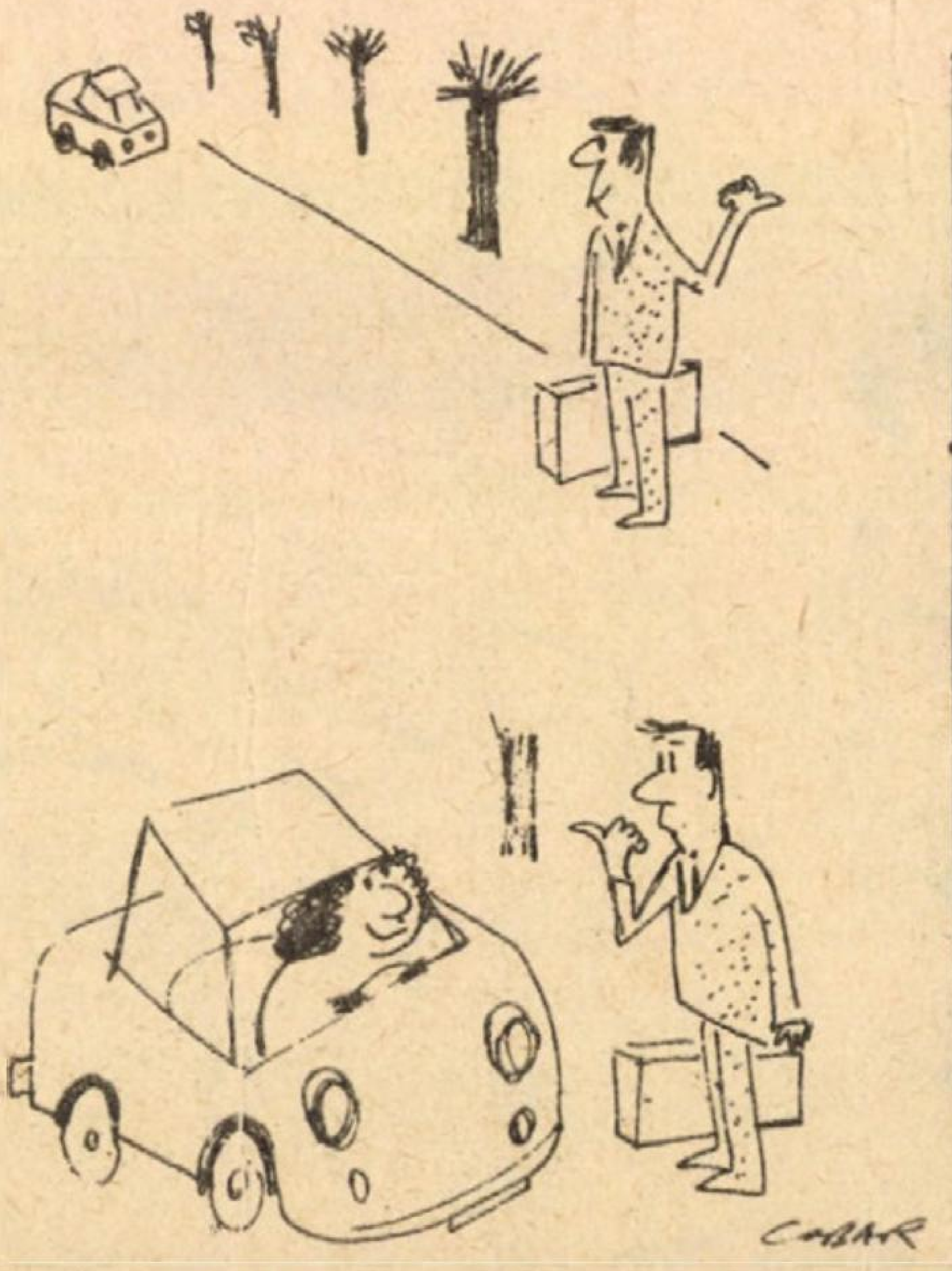

(„Sztrsel", Szófia)

HÁZIAS NŐVÉRKE

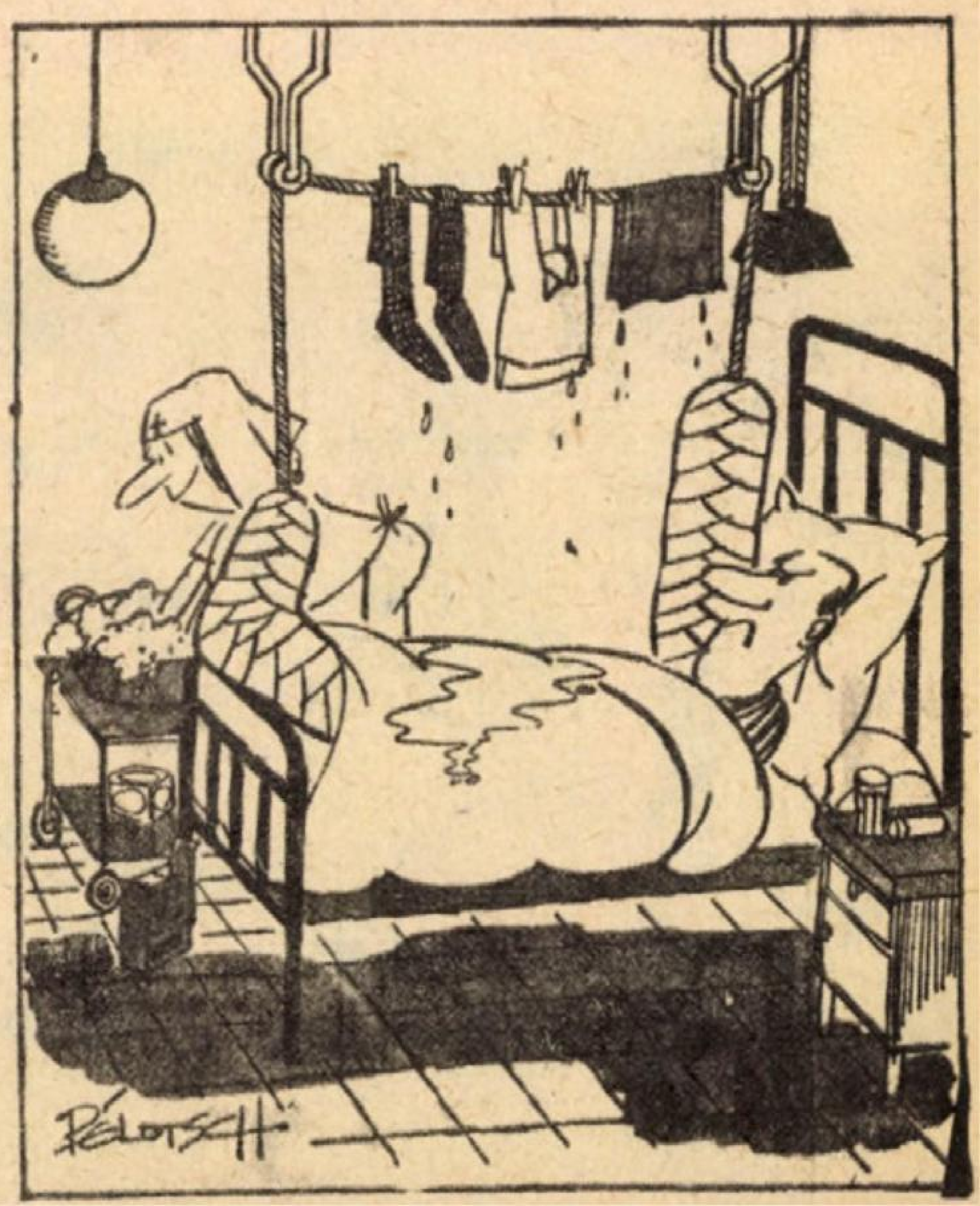

(„Ici Paris")

Pedagógia

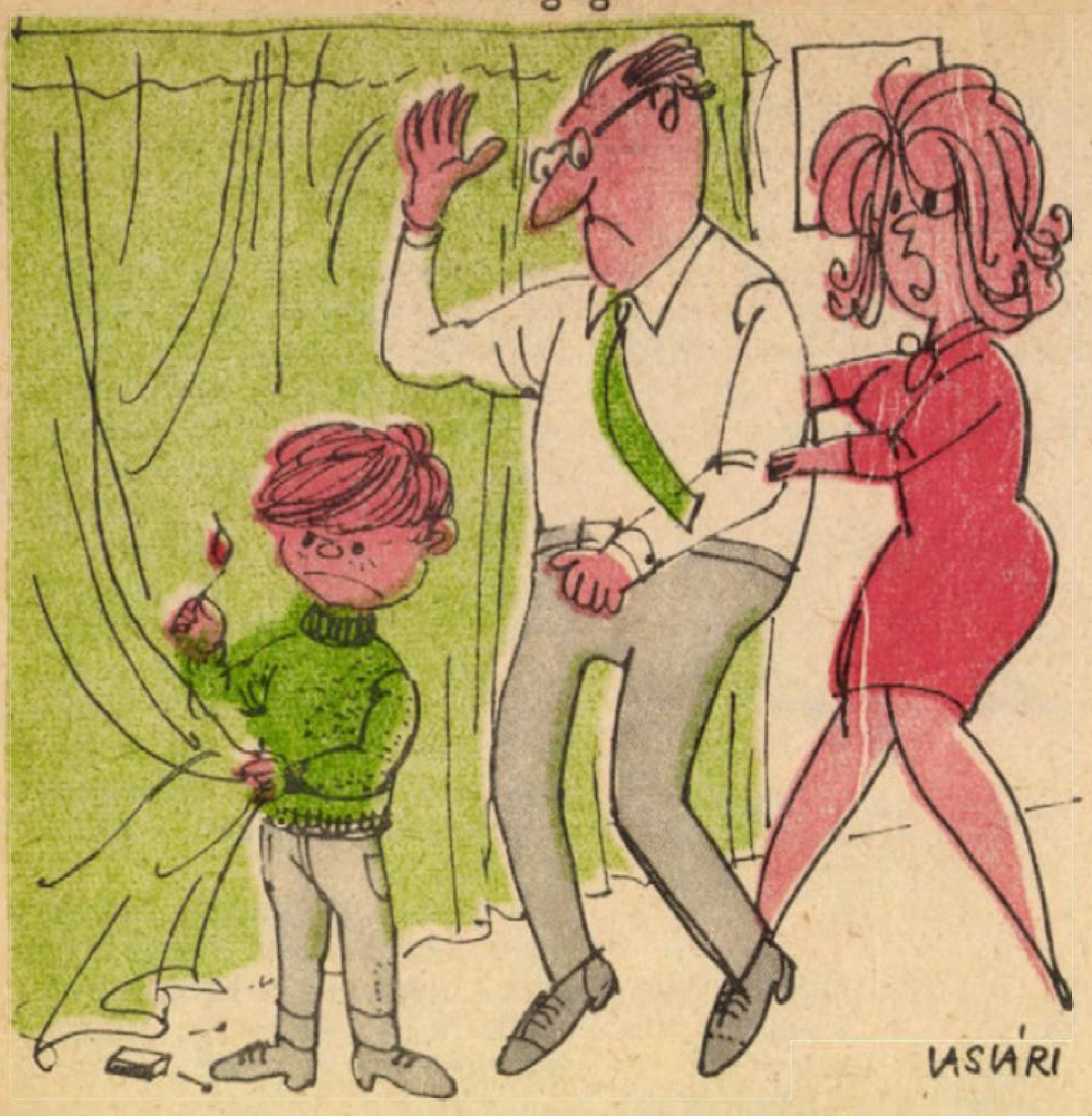

– Ne bántsd, ebben a korban olyan érzékenyek! ...

Elméleti ember

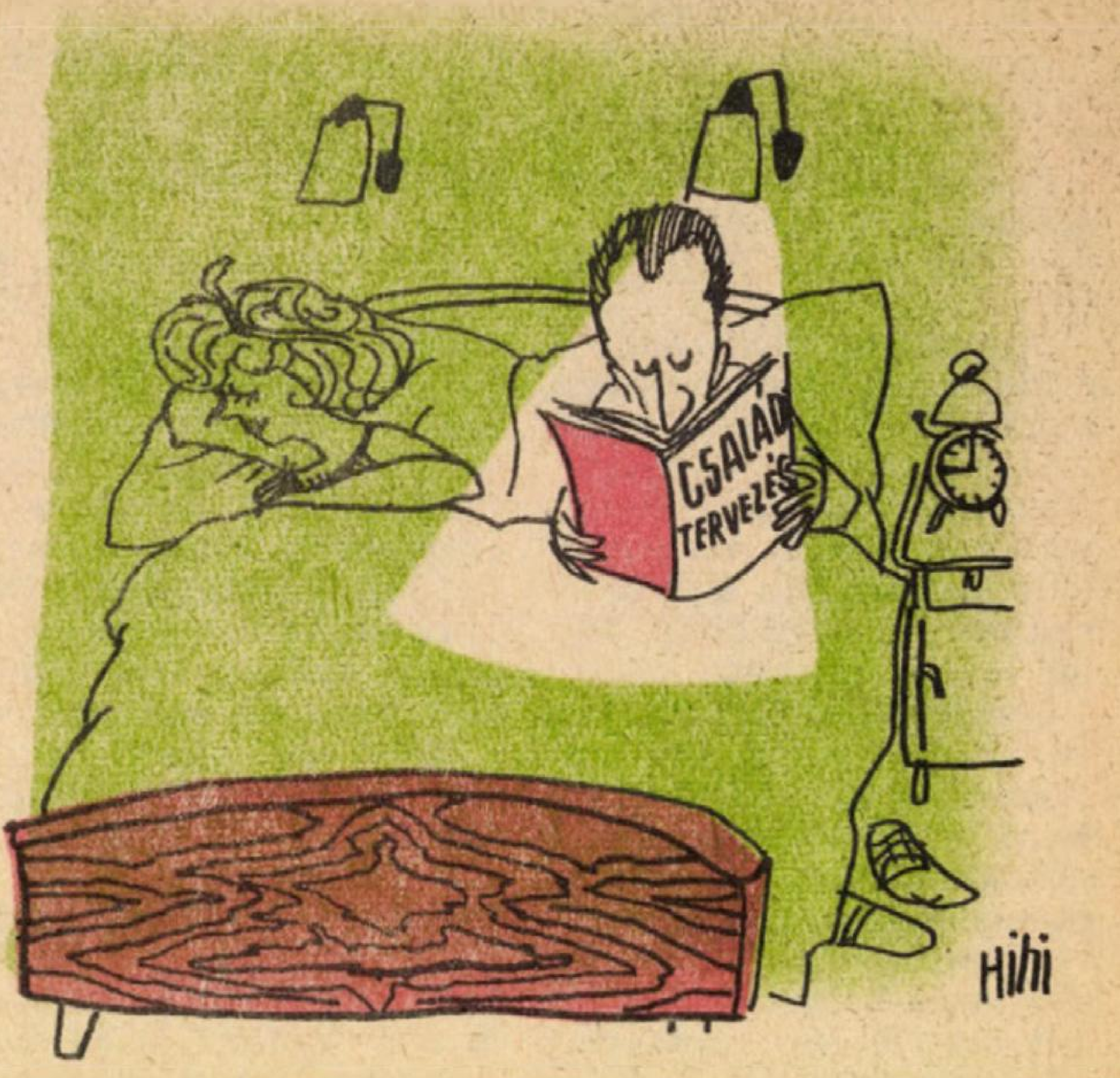

Gondos ellenfél

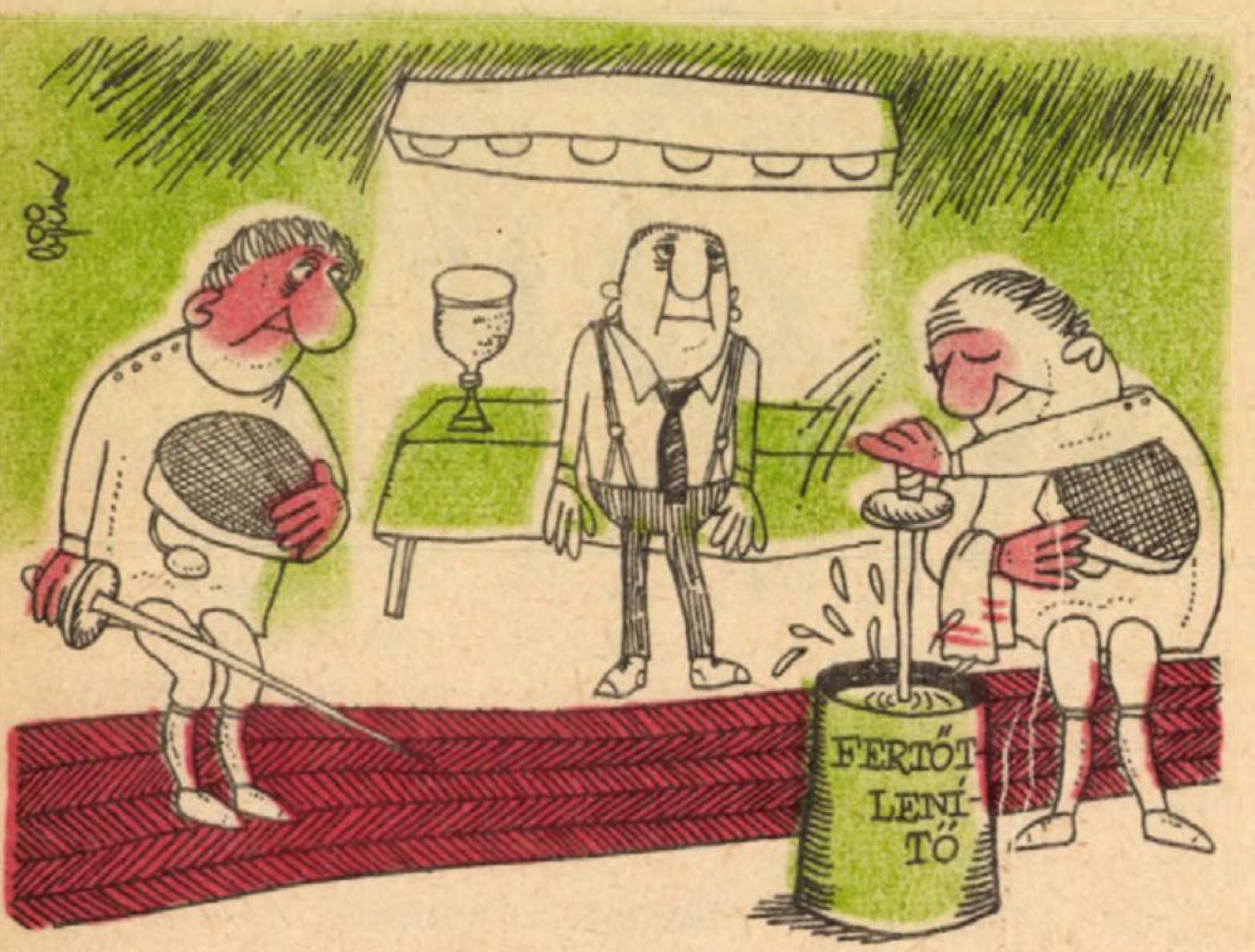

hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Prepatics a nyáron, amikor elviselhetetlen volt a hőség, lement a Dunára, levetkőzött, és noha azon a helyen tiltva volt a fürdés, bement a vízbe. Úszni nem tudott, és csakhamar elvesztette lába alól a talajt. Épp akkor ment arra egy rendőr és rákiáltott:

– Azonnal jöjjön ki, itt tilos a fürdés!

– Én nem fürdök – mentegetődzött Prepatics –, én fuldoklok!

*

Egy festő megfestette egy kétes üzleteiről híres, gazdag bankár portréját. A portré elkészült, de a bankár nem akarta átvenni, mert, mint mondotta, nem hasonlít rá, és senki sem fogja felismerni.

– Adja ezt írásban – mondta a festő –, akkor egy vasat se kell fizetnie.

Ez meg is történt, és a festő pár hét múlva kiállította a képet egy tárlaton, a következő címet adva neki: EGY ISMERT SZÉLHÁMOS ARCKÉPE.

A bankár másnap elrohant a tárlatra, azonnal megvette, és magával vitte a képet.

Játék a munka előiskolája

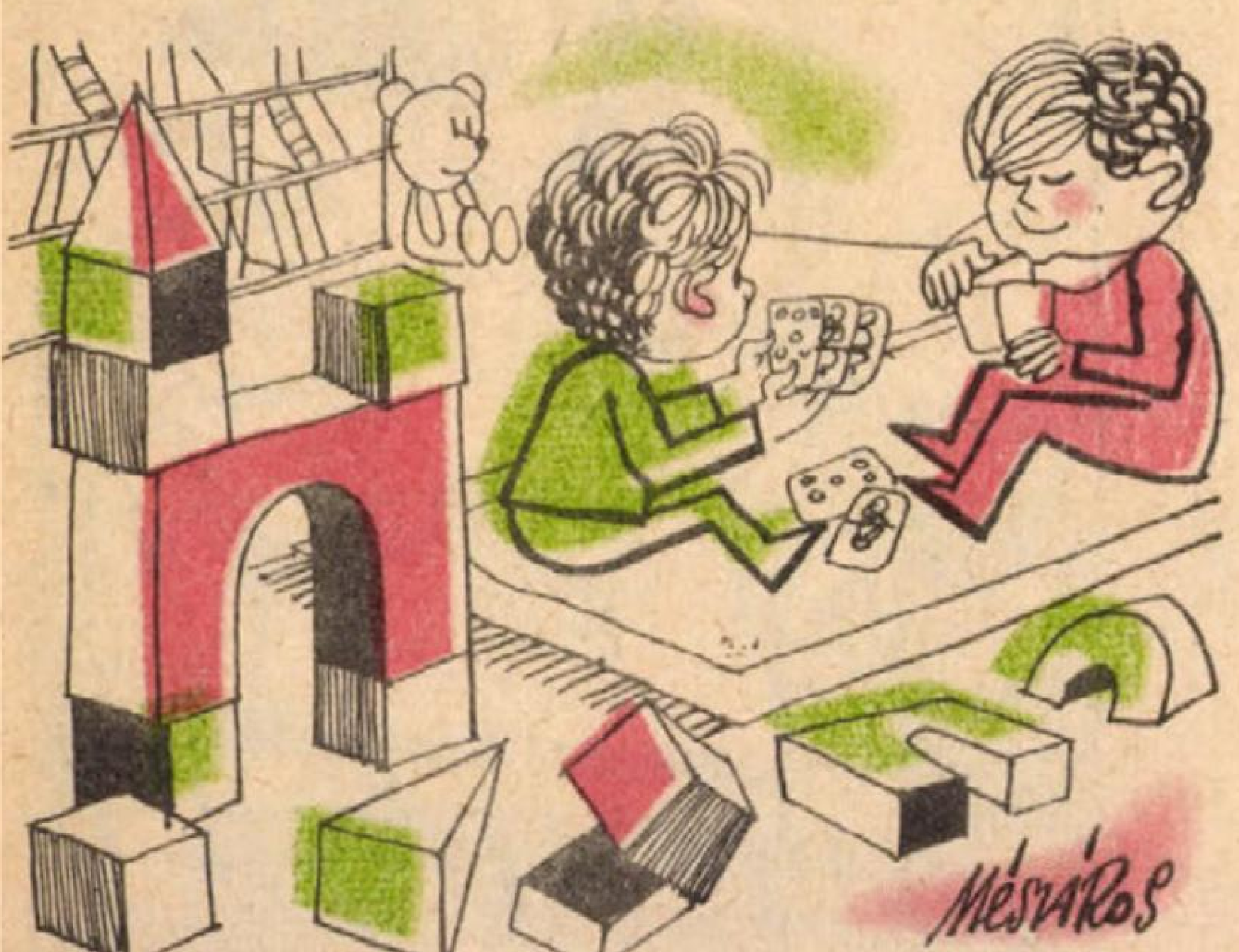

Bűnügyi kiállításon

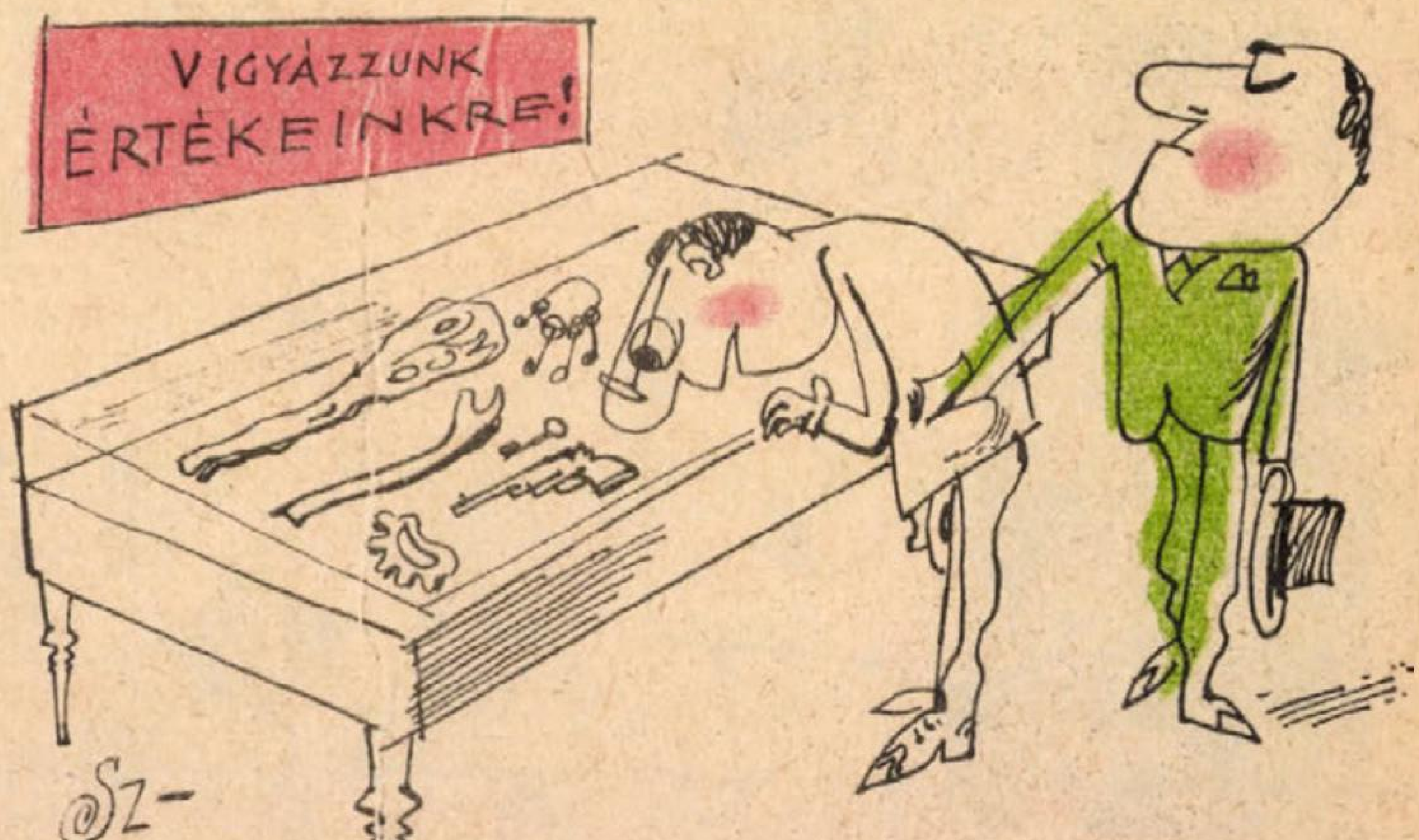

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 67.1427 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504